

Helga Zepp-LaRouche opfordrer indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse "Dialog"

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskehed, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden.

For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang

Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarepriserne, i gødningspriserne og i energipriserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttet at disse initiativer strømlines i stedet for at konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af, at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at "tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de

punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

Nu med de første prominente underskrivere:

Underskriftindsamling:

Indkaldelse til en international konference for at etablere

en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Se de første prominente underskrivere nedenunder.

23. februar 2022 – I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele skal ende. Er dette på vej mod

en meget stor, måske endda termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, farligere Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?

Bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem. En spekulationsboble af derivater og gæld på næsten 2 billiarder dollars er allerede ved at gå op i røg. En proces med hyperinflation er blevet udløst globalt, med et ledsagende sammenbrud af de vestlige nationers fysiske økonomier. City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance omkring Bælte- og Vej-initiativet, som nu omfatter næsten 150 nationer – og det finansielle etablissement har åbent erkendt, at det er det, der er på spil.

Det samme har Vladimir Putin, som med rette har erklæret, at USA's/Storbritanniens/NATO's ubarmhjertige ekspansion mod øst, op til Ruslands grænser, er drevet af denne økonomiske politik, og at den truer Ruslands nationale sikkerhed på en måde, som Rusland ikke kan acceptere.

For at standse fremdriften mod krig, er det derfor nødvendigt at anvende en mere gennemgribende tilgang, nemlig at etablere et helt nyt paradigme, som vil sikre sikkerheden og den økonomiske udvikling for alle nationer på jorden. Den eneste nyere præcedens for dette i Vesten, er den Westfalske Fred fra 1648, som satte en stopper for 150 års religionskrige i Europa. Den blev først udformet på det tidspunkt, hvor alle parter indså, at hvis de fortsatte ad deres nuværende vej, ville der ikke være nogen vindere og meget få overlevende. De valgte at skabe et nyt paradigme, baseret på forsvaret af den andens interesser, og på den forudsætning at alles sikkerhed var den grundlæggende forudsætning for hver parts sikkerhed.

Det er den vigtigste læresætning af den Westfalske Fred for i dag. Verden står i dag ved en lignende skillevej. Hvis den

nuværende geopolitiske politik fortsætter, udgør en atomkrig en meget reel mulighed – hvorefter der ikke vil være nogen vindere, og sandsynligvis heller ingen overlevende.

I stedet må der straks indkaldes til en international konference, i stil med det Westfalske Fredsinitiativ. Den grundlæggende opgave for alle parter er at sikre, at der tages hensyn til de centrale økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser for hver enkelt part – med andre ord en orden baseret på den andens fordel, på det fælles bedste, eller den almene velfærd, og på en grundlæggende kærlighed til hele menneskeheden.

Det økonomiske system må også omformes drastisk for at give udtryk for dette livssyn. Den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche specificerede meget detaljeret, hvordan et sådant system ville fungere, baseret på det han kaldte sine Fire Love:

Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, som blev iværksat af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal underkastes en konkursbehandling.

En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalt banksystem, som angivet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe højproduktive udviklingsforløb med henblik på at forbedre beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

Vedtag et "lynprogram" med fusionsdrevet teknologi for at fremme de grundlæggende videnskabelige gennembrud, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsender denne opfordring for at igangsætte den presserende internationale diskussion, der er nødvendig for at indkalde til en sådan konference og stoppe det såkaldte "Dommedagsur", før det slår midnat. Det er på høje tid, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference med henblik på at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer.

Skriv under på underskriftindsamlingen her på skrivunder.net:

Links til underskriftindsamlingen på andre sprog:

Spanish, Italian, French, Swedish, Arabic, Danish, Portugese, German, and Chinese.

North America (U.S. and Canada)		
Canada	Julian Fell	Biologist; Co-Director Area F, Regional Government of Nanaimo, British Columbia
Canada	Faisal Huda	CEO, BUNA Capital Inc.
Canada	Bill MacPherson	Past President, Applied Science Technologists and Technicians of British Columbia
Canada	John Stone	MChE, Member, Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta

United States	Dr. Athar Abbasi	Major, U.S. Army (Ret)
United States	Jon Baker	Agricultural Bank Loan Officer
United States	James Benham	State President, Indiana Farmers Union; Board Member, National Farmers Union
United States	Fr. Lawrence Bernard	Order of Friars Minor (OFM)
United States	Mike Callicrate	Farm leader, Kansas/Colorado
United States	Marshall Carter-Tripp	Foreign Service Officer (ret), former political science professor
United States	Victor Chang	US-China Forum, Inc.
United States	Alan Covey	Political activist
United States	Joel Dejean	LaRouche Independent Candidate for U.S. Congress – 38th District (Texas)
United States	Dr. Joycelyn Elders	Former U.S. Surgeon-General
United States	Frank Endres	Farm Leader, California
United States	Christopher Fogarty	Chair, Chicago Friends of Irish Freedom; author of “Ireland 1845-1850; the Perfect Holocaust, and Who Kept it ‘Perfect’.”

United States	Graham Fuller	Former CIA Officer and Vice Chair of the National Intelligence Council
United States	Matthew Griener	City Council, Keota, Iowa
United States	Dr. Bihong Guan	Chairman, World Association of Chinese Elites
United States	DeWayne Hopkins	Former two-term mayor; current at-large Councilman, Muscatine, Iowa
United States	James Jatras	Former U.S. Diplomat and Advisor to U.S. Senate Republican Leadership
United States	Dr. Ernest Johnson	President Emeritus, Louisiana NAACP; civil rights attorney
United States	Wilbur Kehrli	National Board of Directors, American Blue Cattle
United States	George Koo	Chairman, Burlingame Foundation; retired international business consultant
United States	Keaten Mansfield	Center for Political Innovation, Chief of U.S. Staff

United States	Caleb Maupin	Founder and Director, Center for Political Innovation
United States	David Meiswinkle	Attorney and former President of the Lawyers' Committee for 9/11 Inquiry
United States	John O'Loughlin	
United States	Jeff Philbin	Nuclear Engineer, Technical Consultant, Independent Contractor
United States	Sam Pitroda	Inventor and entrepreneur; Chairman, Indian Overseas Congress
United States	Earl Rasmussen	Executive Vice President, Eurasia Center
United States	Diane Sare	LaRouche Independent Candidate for U.S. Senate – New York
United States	Naser Shahalemi	Executive Director, End Afghan Starvation
United States	John Shanahan	Editor, website: allaboutenergy.net
United States	Barbara Suhrstedt	International concert pianist
United States	Everett Suttle	Opera singer

United States	Bruce Todd	Former Independent candidate for NJ Lt. Governor; Retired Millwright, Local 715
United States	Mohammad Ashraf Toor, MD	Chairman, Pakistani American Congress
United States	Bob Van Hee	Redwood County Commissioner, Minnesota
United States	Zaher Wahab	Professor Emeritus of Education, former Advisor to the Afghanistan Ministry of Higher Education
United States	Alan Waltar	Retired Professor and Head, Dept. of Nuclear Engineering, Texas A&M University; Past President , American Nuclear Society
Europe		
Belgium	Frans Vandenbosch	Author of “Statecraft and Society in China”
Denmark	Tom Gillesberg	Director, Schiller Institute, Denmark; former parliamentary candidate
Denmark	Jelena Nielsen	Director, Russian-Danish Dialogue

Denmark	Jens Jørgen Nielsen	Former Moscow correspondent, Danish daily Politiken; author of books about Russia and Ukraine; a leader of Russian-Danish Dialogue
Denmark	Thomas Vissing	Director of a China-Nordic trading company
Denmark	Dr. Li Xing	Professor of Development and International Relations, Department of Politics and Society, Aalborg University
Donetsk People's Republic	Russell "Texas" Bentley	Journalist, Former Vice President of Donbass Humanitarian Aid
France	Jacques Cheminade	President, Solidarité et Progrès, former presidential candidate
France	Alain Corvez	Col. (Ret.), International strategy advisor; former advisor to the Commanding General of the United Nations Force in South Lebanon (UNIFIL)

France	Ali Ratsbeen	President, Academie Géopolitique de Paris
Germany	Dr. jur. Wolfgang Bittner	Author
Germany	Ole Doering	Professor, Hunan Normal University; Associate Professor, Dep't. for Global Health, Peking University; Privatdozent, KIT
Germany	Rainer Sandau	Technical Director, Satellites and Space Applications, International Academy of Astronautics (IAA)
Germany	Helga Zepp- LaRouche	Founder and Chairwoman, Schiller Insitute
Greece	Leonidas Chrysanthopoulos	Ambassador ad Honorem; Secretary General, Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC), 2006-2012
Greece	George Tsobanoglou	Professor of Sociology, University of the Aegean
Italy	Mario Agostinelli	Chairman, Fondazione Energia Felice

Italy	Pino Arlacchi	Former Director, United Nations Drug Control Programme; Professor of Sociology, University of Sassari
Italy	Prof. Bruno Brandimarte	Professor of Electronic Measurement, Rome
Italy	Nino Galloni	Economist
Italy	Liliana Gorini	Chairwoman of Movisol (Movimento Internazionale per i Diritti Civili Solidarietà)
Italy	Prof. Fabio Massimo Parenti	Associate Professor of International Studies, CFAU, Beijing
Italy	Vincenzo Romanello	Nuclear Engineer, Founder of Atomi per la Pace (Atoms for Peace), Lecce.Italy
Italy	Alessia Ruggeri	Spokeswoman of Comitato per la Repubblica, Rome, Italy
Monaco	Aleksandar Krainer	Author, "Grand Deception: The Truth about Bill Browder, the Magnitsky Act and Anti-Russian Sanctions"; financial consultant

Netherlands	Guus Berkhout	Professor-Emeritus Geophysics, President of CLINTEL
Norway	Thore Vestby	Former mayor and MP; Cofounder, ICHI Foundation
Spain	Juan José Torres Núñez	Free-lance journalist, poet
Sweden	Hussein Askary	Southwest Asia Coordinator, Schiller Institute
Sweden	Kjell Lundqvist	Chairman, European Labor Party
Sweden	Ulf Sandmark	Chairman, Schiller Institute, Sweden
United Kingdom	Mike Robinson	Editor, The UK Column
Ibero-America/Caribbean		
Argentina	Enrique Juan Box	Media personality
Argentina	Luis Bragagnolo	Peronist leader; Veterinarian
Argentina	Roberto Fritzsche	Professor, Department of Economic Science, University of Buenos Aires
Argentina	Ruben Darío Guzzetti	Professor, Argentine Institute of Geopolitical Studies
Argentina	Juan Francisco Numa Soto	Constitutional Attorney
Argentina	Carlos Perez Galindo	Attorney at Law

Argentina	Alejandro Yaya	Vice President, Civilian Institute of Space Technology
Bolivia	Edwin De la Fuente Jeria	Former Commander in Chief of the Bolivian Armed Forces
Bolivia	Max Ibañez	Former Secretary of Grievance Resolution, National Federation of Electrical, Telephone and Water Workers of Bolivia
Bolivia	Sandra Marca Uscamayta	Integration Coordinator for the Peasant, Indigenous and Native Economic Organizations of Bolivia
Brazil	Jairo Dias Carvalho	Professor, Philosophy of Technology, Federal University of Uberlândia
Brazil	Igor Maquieira	Biologist; member of CLINTEL
Colombia	Mario Guillermo Acosta Alarcon	Scientist and author; General Director of CIFRA (Space Lab City)
Colombia	Ross Carvajal	Journalist
Colombia	Everardo Hernandez Pardo	Trade union leader

Colombia	Alba Luz Pinilla	Vice-President of DIGNIDAD Political Movement
Colombia	Pedro Rubio	President, Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic
Dominican Republic	Ramon Emilio Concepcion	Attorney at Law; Presidential Pre-candidate for the PRM party (2020)
Dominican Republic	Ramon Gross	Post-graduate Professor, Catholic University of Santo Domingo
Dominican Republic	Dante Ortiz Nunez	Historian; Professor of History, Autonomous University of Santo Domingo
Dominican Republic	Domingo Reyes	Former professor of economics, Ph.D. in Higher Education
Dominican Republic	Rafael Reyes Jerez	TV producer, “Face to Face” and “Economics and Politics” on Chanel 69 Teleradioamérica
Haiti	Jhonny Estor	Founder, Renaissance-Haiti

Haiti	Dr. Garnel Michel	Physician and author; his book 'Bak Lakay' calls the diaspora to return and help rebuild Haiti
Mexico	Edith Cabrera	Founder and Director of "Coalition #24F Life and Liberty for Julian Assange"
Mexico	Oscar Ramon Castro Valdez	General Director, "Dossier Político" internet publication
Mexico	Daniel Estulin	Publicist
Mexico	Simon Levy	Founder, Cátedra México-China, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Enrique Lopez Ochoa	Surgeon, Professor of Angiology, UNISON School of Medicine
Mexico	Daniel Marmolejo	Investigative journalist, winner of the 2019 National Journalism Award
Mexico	Marino Montoya Contreras	Journalist for El Centinela and LGM News

Mexico	Francisco Quezada	Mathematician; Professor Department of Sciences and Humanities, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Antonio Valdez	Journalist
Mexico	Jaime Varela Salazar	Chemical Engineer; Former Director of the Department of Chemical Sciences, University of Sonora (UNISON)
Peru	José Antonio Benllochpiquer Castro	Vice President, Christian Democratic Party
Peru	Fernando Fauche	National Secretary, Christian Democratic Party
Peru	Adrian Flores Konja	Former Dean of Accounting Sciences, National University of San Marcos
Peru	Carlos Francisco Gallardo Neyra	President, Christian Democratic Party
Peru	Ruben Rojas	Nuclear Physicist
Peru	Milton Vela-Gutierrez	Professor, University of Lima
Venezuela	Emil Guevara Muñoz	Member of Parliament, Latin American Parliament (2006-2011)

Venezuela	Edgar Rodriguez Martinez	Alberto Adriani Foundation
Africa/Asia/Australia		
Africa	Tse Anye Kevin	Deputy President, State55 Afrika
Australia	Trudy Campbell	Australian Citizens Party
Congo, Republic of	Diogène Senny	President of Ligue Panafricaine – UMOJA Congo; Coordination avec les Partis Panafricanistes
Guinea	Jacques Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States
Iraq	Mustafa Jabbar Sanad	Member, Council of Representatives (Parliament), Basrah
Lebanon	Basham El Hachem	Professor of Political Sociology, Doctoral School, l'Université du Liban
Malaysia	Dr. Isharaf Hossain	President & Principal Research Fellow, Muslim World Research Center (MWRC), Kuala Lumpur.
Mozambique	Samo Fernando Soares da Manhiça	Executive Director, International Alliance for Development – Mozambique

Pakistan	Shakeel Ahmad Ramay	Chief Executive Officer, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development (AIERD), Islamabad
Pakistan	Khalid Latif	Executive Director, Center of Pakistan and International Relations (COPAIR); Program Director (Middle East)
Yemen	Fouad Al-Ghaffari	President, ALBRICS Yemeni Youth Parliament

Panel 2:

At skrive et nyt kapitel i menneskehedens historie

Den 17. februar (EIRNS) – “Hvorfor Ukraine? Hvorfor nu?”

Skønt det, der var blevet bekendtgjort som dagen for Ruslands invasion af Ukraine, er kommet og gået, og mens Rusland mobiliserer for at flytte tropper fra sine vestlige grænseregioner og Hviderusland tilbage til deres baser, er den enorme trussel om militær konflikt ikke aftaget. Der lyder

fortsat skingre råb fra USA, Storbritannien, NATO og de etablerede medier. Og truslen kan ikke løses ved tiltag på selve den "ukrainske" arena.

Den strategiske krise, der manifesterer sig i det østlige Ukraine, har ikke sin oprindelse i denne region og kan ikke forstås som en hændelse. Den er det lokale udbrud af en uforløst spænding, der er indeholdt i konflikten mellem de fysisk-økonomiske forudsætninger for en voksende og velfungerende menneskehed og det døende, unipolære angloamerikanske geopolitiske system, som ikke tolererer nogen rivaler til sit herredømme.

Selve dette oligarkiske systems eksistens, er truet af Kinas fremgang og Ruslands uafhængighed. Det er truslen mod denne oligarkiske identitet, der er drivkraften bag de konflikter, der i øjeblikket udspiller sig i Ukraine og Taiwan. Det er de bankerotte, hyperinflationære økonomier i det transatlantiske område, som kræver mere end uendelige redningspakker for at bevare deres position. Og det er denne elites anti-menneskelige natur, der kommer til udtryk i den nulvækstfascisme, som skal gennemtvinges i form af "grønne" forordninger.

Men den fælles aftale af 4. februar mellem Rusland og Kina udtrykker på det skarpeste, at det anglo-amerikanske finansielle nulvækst-imperium er fortid: "I dag gennemgår verden betydningsfulde omvæltninger, og menneskeheden er på vej ind i en ny æra med rivende udvikling og dybtgående transformationer... Der er opstået en tendens til en omfordeling af magten i verden, og det internationale samfund viser en stigende efterspørgsel efter lederskab, der tilstræber en fredelig og gradvis udvikling."

Det såkaldte Vestens "regelbaserede orden", vil blive fremtidens "internationalt lovbaserede orden". Det er slut med at bruge "demokrati" og "menneskerettigheder" som påskud for at blande sig i andre nationers anliggender. Sikkerhed

skal antage en global, inkluderende karakter. NATO har overlevet ethvert nyttigt formål, som det havde engang, og det er på tide at "i fællesskab opbygge internationale forbindelser af en ny karakter". Denne relation mellem Rusland og Kina "har ingen begrænsninger", og "der er ingen 'forbudte' samarbejdsområder".

Truslen om krig, en atomkrig, der kan afslutte civilisationen, kan kun overvindes ved globalt at indføre et nyt paradigme for internationale relationer og med en medmenneskelig selvforståelse. De bankerotte anglo-amerikanske eliter, kan ikke længere få lov til at pålægge hele jorden deres dagsorden. Verden – herunder helt klart USA selv! – må frigøres fra menneskehedens dårlighed, for at tage de smukke og inspirerende udfordringer op med at mestre fusionsenergi, at afskaffe fattigdommen på verdensplan inden for et årti, at udvide vores evner i rummet og at revolutionere jordens infrastrukturplatforme.

Faren og løftet i dette øjeblik, hvor paradigmer brydes, er emnet for Schiller Instituttets konference på lørdag: "100 sekunder til midnat på dommedagsuret": Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Udvalgt billede: Cottonbro, Pexels

Zepp-LaRouche: "Det er ved at være sidste øjeblik" med

hensyn til faren for krig mellem USA og Rusland

Den 19 jan. (EIRNS) – USA's udenrigsminister Antony Blinken indledte onsdag den 19. jan., tre dage med kritiske møder i Europa, for at diskutere Ukraine-krisen og Ruslands ufravigelige insisteren på, at hvis sikkerhedsforhandlingerne med USA skal fortsætte, skal Rusland modtage skriftlige svar på hvert af de punkter, der er rejst i de to udkast til traktatforslag, som de præsenterede for verden den 17. december. I disse traktatforslag, det ene med USA og det andet med NATO, fastslås det, at Ruslands nationale sikkerhed er alvorligt udfordret af den truende opstilling af NATO's avancerede våbensystemer på deres egen grænse og af den foreslåede optagelse af Ukraine i NATO-alliancen, og at Rusland derfor skal have skriftlige garantier for, at ingen af delene vil forekomme – ellers vil de selv træffe "militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger".

Onsdag rejste Blinken til Kiev i Ukraine for at mødes med præsident Volodymyr Zelensky. Torsdag den 20. januar tager han til Berlin for at mødes med udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og den krigsførende toneangivende britiske regering. Og fredag den 21. januar tager han til Genève for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov.

Blinkens tur er ikke bare endnu en omgang diplomati: Krig eller fred mellem USA og Rusland er på vippen. Putin har gentagne gange advaret om, at Rusland egenrådigt bliver nødsaget til at vedtage "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger", hvilket Gilbert Doctorow, en politisk analytiker med base i Bruxelles, mener vil omfatte opstilling af atombevæbnede SS-26 Iskander-M kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og det østlige Tyskland, samt muligvis placering af atombevæbnede Zircon hypersoniske

krydsermissiler til søs ud for kysten af Washington, D.C., som, påpeger Doctorow videre, "Rusland tidligere har erklæret kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, inden præsidenten kunne flygte med Air Force One."

I sine samtaler med Zelensky satte Blinken tonen for sin samtale med Lavrov den 21. januar, ved endnu en gang aggressivt, udelukkende at give Rusland skylden for krisen, og kræve at de "nedtrapper" ved at stoppe udstationeringen af tropper på deres eget territorium, nær grænsen til Ukraine, eller være forberedt på at blive ramt af den brændte jords økonomiske krigsførelse fra Vestens side.

Lavrov gentog for sit vedkommende, den russiske holdning efter samtaler den 18. januar med den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock: "Vi afventer nu svar på disse forslag (de to traktatudkast), som lovet, for at fortsætte forhandlingerne."

"Krigsfaren er større end nogensinde før, og vi står på randen af Tredje Verdenskrig", advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. "Det er ved at være sidste øjeblik, og tingene må udvikle sig på den ene eller den anden måde i de kommende dage." Selv om der er et voksende kor af stemmer, der kalder på fornuft i USA og Europa, er briterne og deres amerikanske krigspartiforbundsfællers kontrol over USA's politik ikke blevet brudt. Desuden, erklærede Zepp-LaRouche, drives nedturen til krig af det systemiske sammenbrud i det transatlantiske finanssystem, som nu er ved at komme ud af kontrol, som Lyndon LaRouche gentagne gange forklarede.

Men der er en anden dynamik i gang i verden, nemlig den fremvoksende omgruppering af nationer på alle kontinenter omkring Kina og Rusland og Bælte- og Vej-initiativet som et alternativ til den malthusianske affolkningspolitik, der fremmes af det døende transatlantiske system. Et tegn på dette er Irans præsident Ebrahim Raisi's besøg i Moskva, hvor en 20-årig pakke af udviklingsaftaler er til drøftelse. Et andet er

det kommende besøg af den argentinske præsident Alberto Fernández i Moskva og derefter i Beijing, hvor han planlægger at underskrive et aftalememorandum om Bælte- og Vej-initiativet.

Hvis USA fortsat er fjendtligt indstillet over for dette politiske alternativ og fortsætter med at forsvare City of London og Wall Streets bankerotte system, vil verden efter al sandsynlighed glide i retning af en term nuklear krig. Hvis USA tilslutter sig Bælte og Vej-initiativet, som Lyndon LaRouche anbefalede fra starten, er udsigterne for fred og udvikling fremragende.

Vi tilslutter os Helga Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2022 til Lyndon LaRouches år og til at vedtage hans politik.

Billede: public domain

En strategisk betydning af Kinas større vækst end USA's i 2021

Indsendt af Paul Gallagher januar 18, 2022

På et ugunstigt tidspunkt for det britiske og amerikanske krigsparti, der bestræber sig på at nedkæmpe Rusland og Kina i konfrontationer om Ukraine og Taiwan, har Kinas årlige offentliggørelse af økonomiske data vist, at landets økonomi igen voksede hurtigere end USA's økonomi i 2021. Og endnu vigtigere er det, at Kinas kreditkanal er fuldt åben både for den indenlandske industri og lån til Bælte- og Vej-

Initiativet, mens de amerikanske bankers udlån ikke kan vokse, før de dominerende megabanker på Wall Street er opløst og omstruktureret.

Denne gang havde finansanalytikere og erhvervsøkonomer i New York og London i begyndelsen af 2021 vidt og bredt og med selvtillid forudsagt, at den amerikanske økonomi formodede "rødglødende opsving" efter det, der angiveligt blot var en pandemisk betinget recession, ville få den til at vokse mere end Kinas økonomi både i 2021 og 2022. Det viste sig, at de tog fejl. Kinas BNP voksede med 8,1 % i løbet af året, og South China Morning Post rapporterede, at den tidligere cheføkonom i Verdensbanken, Justin Yifu Lin, nu vurderer, at Kinas økonomi kan blive verdens største målt på BNP i 2028 i stedet for 2030, som han tidligere havde forudset. Industriproduktionen voksede med 9,6 %, investeringerne i faste aktiver med 4,9 %, jobskabelsen var på 12,69 mio. og detailsalget øgedes med 12,5 %, ifølge offentliggørelsen fra det nationale statistiske kontor den 17. januar. Kinas disponible personlige realindkomst efter inflation steg med 8,1 % i 2021 – og for byområder med 7,1 % – mens amerikanernes gennemsnitlige reelle ugelønninger faldt med 2,3 % i løbet af året.

I en strategisk krise, hvor et effektivt partnerskab mellem Rusland og Kina har afværget et forsøg på en "farverevolution" i Kasakhstan og presser på for at forhindre Ukraine i at blive medlem af NATO, gør denne udvikling virkeligheden tydeligere for de amerikanske politikere. De frygtede sanktioner fra USA's finansministerium, herunder toldsatser mod Kina, virker ikke mod disse to store økonomiske og videnskabelige magter, selvom de ødelægger modstandere blandt udviklingslandene og dræber eller forviser millioner af afghanere. Pludselig kulmangel, prisstigninger og endda strømafbrydelser i sensommeren, der blev udløst i Kina af Londons globale Green New Deal, blev hurtigt håndteret ved hjælp af lovgivningsmæssige foranstaltninger, mens Europa kæmper.

Disse økonomiske kendsgerninger vil også påvirke Federal Reserve, den amerikanske centralbank, og den dominerende dollar. Kinas Folkebank sænkede rent faktisk renten og reservekravet for bankerne, da 2021 sluttede. Centralbanken planlægger angiveligt flere renteforhøjelser for at "kontrollere inflationen", som er ude af kontrol med 7 % for forbrugsvarer og næsten 10 % for produktionsvarer. Men data viser formentlig centralbankdirektørerne, at den amerikanske realøkonomi igen er ved at trække sig sammen, efter at det ikke engang lykkedes at genvinde aktivitetsniveauet fra før COVID i begyndelsen af 2020. En alvorlig forhøjelse af de kortfristede renter og virkningen på de langfristede renter kunne ikke blot sprænge "alt-boblen" af gæld, men udløse endnu en dyb recession.

Den amerikanske industriproduktion faldt en smule, -0,1 % i december, og er lige akkurat på niveau med slutningen af 2019 og 3 % lavere end niveauet i midten af 2018. Industriproduktionen faldt med 0,3 % i december og ligger ca. 5 % under niveauet i midten af 2018; igen svarende til niveauet i slutningen af 2019. Bygge- og anlægsinvesteringer og beskæftigelsen er lavere end i 2018, især inden for "offentlige og statslige anlægsarbejder", selv om entreprenørerne forventer nye motorvejs- og brokontrakter som følge af den netop vedtagne infrastrukturlovgivning på 1.200 mia. dollar. Detailhandelssalget faldt også i december som en reaktion på inflationen af forbrugsgoder.

Men den mest dramatiske kontrast i økonomierne er den effektive kreditpolitik: De kinesiske bankers udestående lån, herunder udlån i udlandet, steg med 11,7 % i år, og selv om de store Wall Street-banker og regionale amerikanske banker er proppet med billioner af overskydende indskud som følge af Federal Reserves kvantitative lempelsesprogrammer, steg de amerikanske bankers udestående lån med mindre end 0,5 % i 2021.

Et initiativ til et nyt internationalt kredit- og monetært

system, et "roosevelsk" Nyt Bretton Woods, kunne nu komme fra de eurasiske nationer i den "strategiske trekant" Kina, Rusland og Indien og foreslås USA som en løsning på strategiske kriser – i fællesskab søge fordel for tredjelande. Dette må begynde med moderne medicinske faciliteter og fødevarehjælp til Afghanistan og andre krigshærgede nationer, sådan som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutet foreslår.

Forhenværende dansk diplomat, Friis Arne Petersen, opfordrer Europa til at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet og lære om infrastrukturøkonomi fra Kina

There is an English version below.

København, 10. november (EIRNS) – Den tidligere danske ambassadør Friis Arne Petersen holdt en yderst vigtig tale i går, hvor han opfordrede Europa til at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), og udfordrede Europa og USA til at lære fra Kina, hvordan man skaber økonomisk vækst ved hjælp af investeringer i storstilet, højteknologisk infrastruktur. Hans konklusion var, at vi bliver nødt til at forstå infrastrukturens rolle i at skabe økonomisk vækst. Hvis vi sørger for vandforsyning, energi og transport, så vil der

være vækst, fordi mennesker er kreative.

Friis Arne Petersen var dansk ambassadør til USA, Kina og Tyskland (5 år i hvert land fra 2005 til 2020), såvel som tidligere direktør for det danske udenrigsministerium. Før dette var han direktør for udenrigsministeriets russiske og østeuropæiske afdeling. Han er også økonom.

Konferencen »Geoøkonomi eller Geopolitik«, som både fandt sted fysisk og blev live-streamet, blev afholdt på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), den førende udenrigspolitiske tænketank som er tilknyttet det danske udenrigsministerium. Den kan ses på engelsk ovenover eller her: <http://www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics>

En repræsentant for Schiller Instituttet uddelte conferenceindbydelser til alle deltagere og stillede to spørgsmål (ved 1 time 54 minutter). Se nedenfor.

Først forklarede Lars Erslev Andersen, en DIIS-forsker, Halford Mackinders idé om britisk geopolitik og det eurasiske kerneland (11:50 minutter inde). Han stillede spørgsmålet, hvad det betyder for Europa, at Kina investerer i det centralasiatiske kerneland – er det geopolitik eller geoøkonomi?

Her er højdepunkterne fra Friis Arne Petersens tale, som havde titlen »Er Bælte- og Vej-Initiativet geoøkonomi eller geopolitik?« (begynder 30 minutter inde).

Lær af Kina: Vi koncentrerer os ikke nok om, hvordan Kina skabte deres succesfulde økonomiske udvikling. Hvorfor er infrastruktur så vigtigt for Kina, både indenfor og udenfor landets grænser?

Finansiell udvikling: Kineserne var utilfredse med Den internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken, så de oprettede Den asiatiske infrastruktur- og

Investeringsbank (AIIB). Til trods for opposition fra USA, efter at Storbritannien tilsluttede sig, og dernæst Frankrig og Tyskland, ringede Friis Arne Petersen til København og sagde, at vi bliver nødt til at varetage nationale interesser og tilslutte os.

Infrastruktur for en forenet nation: Udfordringen for Kina var ikke blot ulighed, men nationens samhørighed. Det vestlige Kina måtte udvikles. Det har også en global indvirkning. De opbyggede industrierne for at forsyne infrastrukturen med goder. De forsøgte at udvikle de bedste, billigste teknologier og i deres målrettethed forårsagede de en overproduktion, hvilket BRI hjælper dem af med.

Manglen på strategiske visioner indenfor infrastruktur i USA og Europa: Han kritiserede USA's program med kvantitative lempelser, siden Obama og fremefter, for ikke at investere i de nyeste transportteknologier ligesom Kina, der byggede et højhastighedstognet på tusindvis af kilometer. Han henviste til Los Angeles' forældede havn og transportinfrastruktur som den medvirkende årsag til den nuværende forsyningskrise.

Europa: Friis Arne Petersen fortalte en historie om den tid, da SF's formand, transportminister Pia Olsen Dyhr, mødtes med den kinesiske transportminister, imens Friis Arne Petersen var ambassadør. Den kinesiske minister spurgte hende om den nyligt forhandlede (meget uambitiøse) danske togfond og bemærkede, »Tja, det er en begyndelse, men vi eksperimenterer allerede med tog, der kan køre 500 km/t«. De skaber forskningsbaseret innovation. Den danske ambassade i Kina begyndte gradvist at forstå transportøkonomi. Tyskland var et negativt eksempel ved at nægte at hjælpe Danmark med at bygge Femern Bælt-forbindelsen (mellem Danmark og Tyskland).

Tilbagevisningen af beskyldningen om gældsdiplomati: Friis Arne Petersen citerede en rapport fra forskere fra Johns

Hopkins University og Harvard Business School, »Kinesiske banker er villige til at omstrukturere betingelserne for de eksisterende lån, og har faktisk aldrig beslaglagt et andet lands aktiver, mindst af alt havnen i Hambantota [i Sri Lanka]«. Han sagde også, at landene langs BRI har en større gæld til vestlige kreditorer, end til Kina. (Den tredje taler ved begivenheden, DIIS-forsker Yang Jiang, satte også spørgsmålstegn ved beskyldningen om gældsdiplomati.)

Den tredje tale, »Centralasien: Konkurrencen om Kernelandet«, givet af Yang Jiang, omhandlede forskellige asiatiske lande, samt Tyrkiets investeringer i Centralasien.

Spørgerunden: Efter at have identificeret sig selv, takkede en repræsentant for Schiller Instituttet, Michelle Rasmussen, Friis Arne Petersen for hans vigtige tale og sagde, at Schiller Instituttet har kørt en kampagne for at Danmark, Europa og USA tilslutter sig BRI, frem for at betragte det som en trussel. Hun henviste til sin uddeling af flyveblade og sagde, at videokonferencen denne uge vil besvare nogle af disse spørgsmål.

Hun stillede to relaterede spørgsmål. Det første var, hvordan vi kan få USA og Europa til at holde op med at betragte Kina, og særligt BRI, som en trussel, og i stedet se fordelene ved et økonomisk samarbejde. Vores motto er Fred gennem økonomisk Udvikling, fordi fortsættelsen af at betragte Kina og Rusland som trusler, og forfølgelsen af en konfrontationspolitik, fører til faren for krig.

Det andet spørgsmål var, hvad han mente om at integrere Afghanistan med BRI – kineserne er beredte på at gøre dette. Ville det ikke være vigtigt for USA og Europa – særligt de lande der var engagerede i krigen – at håndtere denne skrækkelige økonomiske krise i Afghanistan gennem et samarbejde med Kina?

Friis Arne Petersen svarede, at der er for mange opdelinger, snak om rivalisering eller de mange usikkerheder, som findes i forbindelse med Asiens fremgang. På samme tid som der er en vækst i den vestlige handel med Asien, for eksempel USA's køb af mange kinesiske produkter nu efter pandemien, er vi fuldstændig besat af ideen om politisk konfrontation og systemiske udfordringer.

Jeg betragter verdensordenen gennem økonomi. Fremskridtet i retningen af FN's udviklingsmål, takket være Asiens økonomiske præstation, giver mig en optimisme mht., at disse alarmister og folk, som ønsker at politisere og se farer og militære modstandere overalt, vil tabe. Vi bliver nødt til at betragte vores nationers samlede interesser.

På den ene side har Kina, med sine 14 nabolande, en større strategisk udfordring end USA, men Kina ser altid disse nabolande som muligheder, ligesom det som BRI for eksempel kunne opnå i Afghanistan. USA og Vesten har en meget klar interesse i at Afghanistans naboer, som for eksempel Kina, Pakistan og Indien, forsøger at tage vare på deres region, fordi de muligvis kan gøre dette bedre, end vi gjorde det i løbet af de sidste 20 år.

English:

COPENHAGEN, Nov. 10 (EIRNS) – Former Danish ambassador Friis Arne Petersen gave an extremely important speech yesterday calling for Europe to join the Belt and Road Initiative, and challenging Europe and the U.S. to learn from China how to generate economic development through large scale, high-technology infrastructure investment. His conclusion was we have to understand the role of infrastructure in growth economics. If we ensure water, power and transportation, there will be growth, because humans are creative.

Friis Arne Petersen was the Danish ambassador to the U.S.,

China and Germany (5 years in each country from 2005-2020), as well as the former director of the Danish Foreign Ministry, and, before that, director for the Foreign Ministry's Russia/Eastern Europe division. He is also an economist.

The event, "Goeconomics or geopolitics," both on-site and streamed, was held at the Danish Institute for International Studies (DIIS), the leading foreign policy think tank, affiliated with the Danish Foreign Ministry. See it, in English,

here. (www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics)

A Schiller Institute representative distributed conference invitations to all attendees, and asked two questions (at 1 hour 54 minutes), see below.

First, Lars Erslev Andersen, a DIIS researcher, explained Halford Macindera's idea of British geopolitics and the Eurasian heartland (at 11:50 minutes). He posed the question, what does it mean for Europe, that China is investing in the Central Asian heartland, is it geopolitics or goeconomics?

Here are highlights from Friis Arne Petersen's speech, entitled, "Is the Belt and Road Initiative goeconomics or geopolitics?," (at 30 minutes).

Learn from China: We are not concentrating enough on how China created their successful economic development. Why is infrastructure so important for China, both inside and outside the country?

Financing development: The Chinese were dissatisfied with the IMF and World Bank, so they created the AIIB. Despite opposition from the U.S., after the UK joined, then France and Germany, Friis Arne Petersen called Copenhagen and said that we have to take care of our national interest and join.

Infrastructure for a unified nation: The challenge for China was not just inequality, but the cohesion of the nation.

Western China had to be developed. It also has global impact. They simultaneously built up the industries to provide the products for the infrastructure, trying to develop the best, cheapest technologies, and in their zeal, causing overproduction, which the BRI helps alleviate.

Lack of strategic infrastructure vision in the U.S. and Europe: The U.S.: He attacked the U.S. stimulus programs from Obama onwards, for not investing in the newest transportation technologies, like China, which built thousands of miles of high-speed rail. He referenced the Los Angeles port's antiquated harbor and transportation infrastructure as the contributing cause for the current bottleneck.

Europe: Friis Arne Petersen told an anecdote about the time SF's chairman Pia Olsen Dyhr met with the Chinese transportation minister while Friis Arne Petersen was ambassador. The Chinese minister asked her about the newly negotiated (very unambitious) Danish train plan, and he replied, "Well, that's a beginning, but we are experimenting with trains that can run 5-600 miles per hour." The Danish Embassy in China gradually started to understand transportation economics. Germany was a negative example for refusing to help Denmark build the Fehmarnbelt tunnel (between Denmark and Germany).

Debunking the debt diplomacy accusation: Friis Arne Petersen cited a report from researchers from Johns Hopkins University and Harvard Business School, "Chinese banks are willing to restructure the terms of existing loans and have never actually seized an asset from any country, much less the port of Hambantota [Sri Lanka]." He also said that BRI countries owe much more to Western lenders, than China. (The third speaker at the event, DIIS researcher Yang Jiang, also challenged the debt diplomacy accusation.)

The third speech was "Central Asia: competing for the Heartland," about investment in Central Asia by different

Asian countries and Turkey by Yang Jiang.

Q&A: After identification, Schiller Institute organizer Michelle Rasmussen thanked Friis Arne Petersen for his important speech, and said that the Schiller Institute has been campaigning for Denmark, Europe, and the U.S. to join the BRI, instead of looking at it as a threat. She referenced her leaflet distribution, and said that our video conference this weekend will answer some of these questions.

She posed two related questions. One is, how can we get the U.S. and Europe to stop looking at China, and specifically the BRI, as a threat, and to see the advantages of economic cooperation? Our slogan is peace through development, because if we continue to regard China and Russia as threats, and pursue a confrontation policy, we are threatened with war.

The other question is what you think about integrating Afghanistan into the BRI – the Chinese are ready to do that. Wouldn't it be important for the U.S. and Europe, especially the countries in the war, to deal with this terrible economic crisis in Afghanistan, through cooperating with China?

Friis Arne Petersen said that there are too many division lines, talk of rivalry, or the many uncertainties that lie in the advance of Asia. At the same time that there is an increase of western trade with Asia, for example, the U.S. buying so many Chinese products now after the pandemic, we are totally obsessive about political confrontation, and systemic challenges.

I approach the world order through economy. The progress towards the UN development goals due to the economic performance of Asia makes me optimistic that these alarmists, and people who want to politicize and see danger and military adversaries everywhere, will lose. We have to look at the total interests of our nations.

On the one hand, China, with its 14 neighboring countries, is

more strategically challenged than the U.S., but China always sees the neighboring countries as opportunities, like what the BRI will do in Afghanistan. The U.S. and the West have a very clear interest in having Afghanistan's neighbors, like China, Pakistan and India, try to manage their region, because they, possibly, can do that better than we did during the last 20 years.

Ny dokumentar: Genoplivelsen af det Amerikanske System med kinesiske Karaktertræk af Peter Møller

Udgivet af LaRouche-organisationen i USA den 17. august 2021.

Hvordan kineserne lærte om økonomisk udvikling fra Det amerikanske System, der var promoveret af Lyndon LaRouches organisation, som amerikanerne har glemt.

18. august 2021 – I går udgav LaRouche-Organisationen en ny dokumentar med titlen: „Genoplivelsen af det Amerikanske System med kinesiske Karaktertræk“, som er et bidrag til at få USA til at deltage i Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) og endelig løsrive sig fra det britisk centrerede, geopolitiske system. Videoen viser hvordan dette ikke blot er det rigtige at gøre, men at BVI er baseret på de samme principper der ligger til grund for det der historisk er kendt som det 'Amerikanske System' – hvis USA afviser BVI, ville det dermed afvise sin egen historiske identitet.

Videoen begynder med fejringen af hundredårsjubilæet for

Uafhængighedserklæringen i Philadelphia i 1876, som var centralt i udbredelsen af det Amerikanske System til resten af verden. Den viser adskillige eksempler på dette – blandt andet i Kina – og hvordan det Britiske Imperium manøvrerede for at stoppe denne eksistentielle trussel til deres maritimt dominerede kontrol over verdens begivenheder, ved at spille alle de nationer, som deltog i det, ud mod hinanden – en konflikt der nu er kendt som 1. Verdenskrig.

Videre viser den genoplivelsen af det Amerikanske System, først med livsværket af Sun Yat-sen – grundlæggeren af det moderne Kina – og hvordan Deng Xiaoping – efter ødelæggelsen forårsaget af 2. Verdenskrig, den kinesiske borgerkrig og kulturrevolutionen – i hvert fald implicit, videreførte Suns vision for Kina, som derefter begyndte at udvikle sig til en moderne, industriel nation.

Med sammenbruddet af Sovjetunionen begynder Lyndon og Helga LaRouche en kampagne for Den eurasiske Landbro og opfinder navnet 'Den nye Silkevej'. Dette program, baseret på idéerne fra Henry C. Carey og det Amerikanske System, blev vedtaget af det kinesiske lederskab og genkendes i dag i af Bælte- og Vejinitiativets omsiggribende succes.

Men spørgsmålet forbliver: Vil USA blive en del af dette "Amerikanske System"-initiativ, eller vil det afvise sin egen historiske identitet og fortsætte sin underdanighed til en britisk centreret, geopolitisk ideologi, der allerede er ved at bringe verden tættere og tættere på en krig, som kun få ville overleve længe nok til at berette om? Det kapitel er stadig ikke nedskrevet – et kapitel som vi alle spiller en mulig rolle i.

Afghanistan: Potentiale for en ny epoke:

Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Resumé på engelsk her, afskrift på dansk nedenunder:

Resumé:

Aug. 17 (EIRNS)–The dramatic developments surrounding the Taliban takeover of Kabul is not the end of the world, as the Western media hysterically claims, the head of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche emphasized in her weekly Schiller Institute webcast this morning. Rather, it is very good that 40 years of war in Afghanistan is ending, because that has opened the possibility of integrating Afghanistan into a regional economic perspective, through China's Belt and Road Initiative, in which reconstruction can begin. We must take this opportunity to bring stability and economic development to the Afghan people, she argued. Russia, China and the Central Asian nations are cooperating on this endeavor; it is time Europe and the United States join in.

But! This does require a complete change in approach, she noted. The failure of this regime-change war, and the previous ones since WWII, stand exposed. The war was wrong from the beginning, as the continuing investigation by the 9/11 families into who was responsible for the September 11, 2001 attacks are uncovering, and as Lyndon LaRouche warned on the very day the attacks occurred. More needs to be done. And there was never a viable war plan.

Some Western political leaders are reacting thoughtfully. German CDU chancellor candidate Armin Laschet stated that this

was the biggest failure of NATO, ever. Danish Foreign Minister Jeppe Kofod called for reflection and soul-searching. Helga Zepp-LaRouche pointed out the special responsibility that the U.S. has, in President John Quincy Adams' words, to not go abroad in search of monsters to destroy.

Now, as presented in the July 31, 2021 Schiller Institute video conference, "Afghanistan: A Turning Point in History after the Failed Regime-Change Era," there is a potential for a new era of real nation-building in Afghanistan, and the rest of the world, if the Western nations cooperate with the Chinese-led Belt and Road Initiative, along with Afghanistan's neighbors, and drop their geopolitical goals of preventing China and Russia from playing leading roles in the world. Many Afghan development plans are already on the drawing boards, and there is great humanitarian need, starting with building a modern health system, other infrastructure and agricultural alternatives to opium production. There will be great pressure on the Taliban from the outside, with offers of economic development contingent upon how they act.

The last section of the interview was about the purpose and results of the August 14, 2021 video conference "On the 50th Anniversary of Lyndon LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971: So, are you finally willing to learn economics?" sponsored by the LaRouche Legacy Foundation (LLF).

Those watching were urged to watch and spread both that LLF video conference, and the Schiller Institute video conference on peace through development for Afghanistan. Don't stand on the sidelines while history is being made.

Link: Schiller Instituttets Afghanistan-konference:
Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Link: Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

**Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi?
Lørdag den 14. august eller bagefter**

Afskrift:

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, i dag er den 17. august, 2021. Jeg hedder Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil lave et interview med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og international præsident for Schiller Instituttet.

Søndag fulgte mennesker overalt i verden intensivt den dramatiske udvikling fra time til time i Afghanistan, da Taleban overtog kontrollen over Kabul, og de vestlige diplomater og den afghanske præsident flygtede, og mange afghanere forsøger stadig at flygte.

Den 31. juli, for bare to uger siden, afholdt Schiller Instituttet en meget vigtig videokonference med titlen: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifte'-krige," hvor du erklærede, at afslutningen på det vestlige militære engagement i Afghanistan kunne være en gylden mulighed for at afslutte geopolitikkens æra og indlede et samarbejde mellem nationer for at etablere fred gennem økonomisk udvikling.

Der vil også være et opfølgende arrangement denne lørdag med mange af de samme eksperter. Klik her.

Hvad er din reaktion, Helga, på begivenhederne i Kabul, og hvad skal der gøres nu?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er jeg ikke enig med de vestlige mediers hysteri om, at dette er verdens ende. Det første der må gøres klart er, at det afslutter 40 års krig for

det afghanske folk, og hvis folk har en fornemmelse af, hvad det vil sige at leve i en så langvarig krig, alle lidelserne for civilbefolkningen, alle de frygtelige ting folk måtte udholde, hvad angår droneangreb, og angst, jeg synes først og fremmest, det er meget godt, at krigen er slut.

Og jeg tror, at det tværtimod er en reel chance for at integrere Afghanistan i et regionalt økonomisk udviklingsperspektiv, som grundlæggende er defineret af Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Der er en meget klar aftale mellem Rusland og Kina om at samarbejde om håndteringen af denne situation. De centralasiatiske republikker er interesseret i at sikre, at der er stabilitet og økonomisk udvikling. Der er mulighed for at forlænge CPEC, Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor, ind i Afghanistan, ind i Centralasien. Så jeg synes, det er en reel mulighed.

Men det kræver en fuldstændig ændring i tilgangen. Jeg tror, at nogle mennesker har en fornemmelse af det. Tysklands CDU-kanslerkandidat, Armin Laschet, kom med en bemærkning, som jeg synes afspejler dette, at dette er NATO's største nederlag siden dets eksistens, og det er uden tvivl sandt, og at dette er en epokegørende forandring, og han brugte udtrykket "epokegørende forandring", hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, fordi jeg hele tiden efterlyste, hvor er de institutionelle mennesker i Europa og i USA, som erkender, at der må være en aksiomatisk rettelse af politikken, der førte til den ene fiasko efter den anden i det vestlige system.

Så jeg tror, at hvis de europæiske nationer og USA ville forstå, at dette er en enestående chance, hvis de samarbejder frem for at bekæmpe Rusland og Kina og deres indflydelse i regionen, og de går sammen om den økonomiske udvikling dér, vil millioner af flygtninge, som er i Pakistan og Iran, og mange af dem er stadig i Europa, så der er brug for et perspektiv for genopbygningen af Afghanistan på en seriøs måde, da det bestemt ikke blev gjort i de sidste 20 år. Og så kan dette blive et meget positivt vendepunkt, ikke kun for

Afghanistan, men også for hele verden.

RASMUSSEN: (resten er ikke korrekturlæst) Kan du forklare yderligere, hvordan dette kunne være en mulighed for USA og Vesteuropa, fremfor for at betragte Kina og Rusland, som hovedfjenden? Faktisk har nogle sagt, at tilbagetrækningen fra Afghanistan snarere drejer sig om at fokusere opmærksomheden på at bygge op til provokation mod Kina og Rusland. Kan du forklare, hvordan dette kunne være en gylden mulighed for en koalition for fred gennem økonomisk udvikling? Og hvad kunne det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ betyde for Afghanistan og hele regionen?

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er helt klart, at Vesten har et ansvar for at hjælpe med at afbøde konsekvenserne af 20 års endeløse krige, hvoraf Afghanistan kun udgør én, og virkelig begynder at opbygge nationer. For dette var igennem 20 år aldrig var en del af ligningen i Afghanistan-situationen.

Nu er Bælte- og Vejinitiativet åbent for alle. Dette er blevet udtalt igen og igen af præsident Xi Jinping og andre kinesiske ledere. Rusland har også igen og igen gjort det klart, at de gerne vil have et fredeligt samarbejde; Præsident Putin har mange gange, selv for nylig, talt om idéen om et integreret eurasisk kontinent fra Lissabon til Vladivostok. Og jeg tror, at dette er et perspektiv, hvor det for eksempel er Kina – hvis man ser på den økonomiske motor for europæiske nationer. Dette er det eneste område, hvor man har økonomisk vækst, og hvis USA ville opgive deres geopolitiske idé om, at verden skal være et nul-sums-spil, hvor den ene side vinder og den anden side taber – men at dette kan blive et 'win-win' samarbejde; jeg tror, at tiden nu er inde til et dramatisk kursskifte. Men det kræver: Stop med geopolitik; begynd at tænke på, at samarbejde til fordel for den anden ville være til gavn for én selv.

RASMUSSEN: Nogle siger, at den første idé om at gå ind i Afghanistan var korrekt, for at tage hånd om terrorisme, at

give husly til terrorister, men at så den anden del – opbygningen af demokrati – mislykkedes. Men tror du virkelig, at det var nødvendigt at gå ind i Afghanistan? Og hvad med alle de regime-skiftekrige, der har været i gang siden afslutningen af Anden Verdenskrig?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, og vi publicerede mange artikler i en hvidbog, allerede for 11 år siden, hvor jeg gjorde opmærksom på, at denne krig var dårligt defineret fra begyndelsen. For hvis du husker, var påskuddet for det 9/11, at bin Laden – at Taleban angiveligt gav husly til bin Laden i Afghanistan; derefter påberåbte man sig NATO's artikel V, og sådan startede hele NATO-engagementet. Men det er stadig genstand for en igangværende retssag i USA, at omstændighederne den 11. september er meget forskellige fra den officielle historie. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede et webcast den 3. januar 2001, hvor han forudsagde, at Bush-administrationen ville blive konfronteret med en finanskrisen, de ikke kunne klare, og at der derfor var fare for en "Rigsdagsbrand" som påskud for at ændre politikker. Og det er præcis, hvad der er sket den 9/11. Så dette er en helt anden historie, som stadig mangler at blive opklaret, og virkelig komme til bunds i, hvad det præcist involverede i form af korrupte elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. Så krigen var dårligt defineret, og hvis man helt fra begyndelsen definerer en krig på den forkerte måde, kan den ikke føre til et positivt resultat.

'Afghanistan Papirerne', der blev offentliggjort af Washington Post i 2019, er allerede en knusende beretning om, at dette ikke gik godt, at alle succeshistorierne var fuldstændig svigagtige; ledende militærfolk blev citeret for at sige, at de ikke anede hvad de lavede der, ikke vidste, hvem fjenden var, men ikke desto mindre fortsatte krigen i to år mere.

Så den krig blev startet og ført på et fuldstændig forkert grundlag. Jeg tror, at det, vi ser nu, er erkendelsen af, at alle disse udenlandske, interventionistiske krige under påskud

af enten "retten til at beskytte", humanitære interventioner, regimeændringer, farverevolution – at denne politik er fuldstændig mislykket. Det førte til den værste katastrofe i NATOs i historie – jeg er enig med hr. Laschet på det punkt – og det skal stoppes. Også fordi det står klart, at "vestlige værdier" har spillet fallit med Afghanistan. Tanken om, at man kan gå ind i et andet land og med militære midler pålægge værdier, der ikke er helt så sandfærdige i første omgang – hvis man ser på menneskerettighedsspørgsmål i EU eller demokratispørgsmål, så er disse ting stort set betegnelser, der påsættes en politik, der har helt andet formål.

Så jeg synes, pointen må være at indse alt dette fuldt ud. Og jeg tror, at flere politikere, ligesom hr. Laschet, har bedt om en reel, dybdegående selvregnsagelse og refleksion over, hvad der gik galt, og jeg mener, at dette vil være meget sundt.

RASMUSSEN: Faktisk sagde den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, da han mandag holdt et pressemøde midt i alle de dramatiske udviklinger, at dette kræver refleksion og selvregnsagelse af hele den internationale koalition, af NATO, af alle af os, der har stået bag indsatsen i Afghanistan de sidste to årtier. At det vi ser er helt anderledes end analyserne; den afghanske hær og regeringen var måske mere en ørkenpejling end en realitet

Og samtidigt er især USA's rolle, og ændringen i USA's paradigme så vigtigt, hvor du i går, da du talte til dine medarbejdere, tog udtalelsen fra USA's president John Quincy Adams frem, hvor han sagde at "Når som helst standarden for frihed og uafhængighed udfolder sig, så vil Amerikas hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner gøre sig gældende. Men Amerika drager ikke til udlandet for at søge efter at ødelægge monstre ". Kan du sige mere om dette? Og også specifikt om den ændring, der nu skal til at ske i USA?

ZEPP-LAROUCHE: Det John Quincy Adams citat du nævnte, lægger

virkelig pointen frem. For med det angloamerikanske "special relationship" har USA forsøgt at adoptere det britiske imperiums model, skabe en unipolar verden og eliminere ethvert regime, der ikke følger trop med regimeskifte, farverevolution eller anden form for intervention med NGO'er. Dette er blevet tydeligt for hele verden. Og USA har heldigvis tradition for at være en republik. John Quincy Adams sagde ikke alene, at det ikke er meningen at jage fremmede monstre, men derudover at skabe en alliance af perfekt suveræne republikker, der er forenet i at tjene alles fælles bedste. Og det tror jeg, der opfordres til. Så hvis USA virkelig ville indse, at det er i deres egen interesse – først og fremmest tjener det ikke deres egen interesse med disse udenlandske interventions-krige. De har mistet utrolig meget image og omdømme. Det gælder Vesten generelt, denne fiasko i Afghanistan har skadet Vestens omdømme generelt, men USA i særdeleshed. Så der er ingen vej frem på denne måde.

Hvis imidlertid ledende institutioner og personligheder i USA og europæiske nationer ville sige: "OK, vi begik en fejl, og nu vil vi ændre vores syn. Vi samarbejder med Rusland og Kina om opbygningen af et nyt paradigme, hvor suverænitet respekteres, og den andens interesse er en del af ligningen". Så kunne vi befinde os i begyndelsen af en smuk ny æra. Og jeg tror, at det er den slags diskussion, der er nødvendig lige nu.

RASMUSSEN: Hvad med Afghanistan selv? Der er mange mennesker, der er bange for, hvad Talebans kontrol vil indebære. Er der en nu med Silkevejs-perspektivet en mulighed for at undgå de excesser, der fandt sted løbet af den forrige Taliban æra – at undgå en borgerkrig, og at undgå terrorister og destabilisering af hele området, og endvidere, hvad skal der gøres ved med opiumhandlen? Er dette en mulighed for at undgå fortidens potentielle katastrofer, og hvilken type udviklingsprogram foreslår du for Afghanistan?

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest tror jeg, at de store naboer,

Rusland og Kina, er ekstremt bekymrede for hvorvidt Taleban vil opfylde deres løfte om ikke at fremme terrorisme og ikke gøre noget, der vil være i modstrid med Ruslands eller Kinas interesse. Taleban, som har overtaget kontrollen nu, har allerede udstedt amnesti for alle mennesker i den tidligere regering, de har garanteret, at der ikke vil ske nogen overlast på folk fra udenlandske ambassader, så det vil nu alt sammen være i fokus i verden. Og hvis Taliban opfylder disse løfter – og jeg er ret sikker på, at enhver form for økonomisk fordel ved Silkevejen er afhængig af, at de holder fast ved dette – så kunne man virkelig starte et økonomisk udviklingsprogram, hvorved – jeg mener, Afghanistan er et af de fattigste nationer i verden. Igennem 20 års engagement har USA og NATO, herunder den tyske Bundeswehr, ikke gjort noget for at opbygge nationen. OK, måske blev der bygget et par skoler og et par hospitaler, men for det meste er dødeligheden for børn under fem år stadig forfærdelig, fattigdommen er frygtelig; så hvis der nu er et perspektiv om at bygge infrastruktur, integrere korridorlinjerne i Afghanistan med Pakistans og Centralasiens, at nå ind i Kina, nå ind i Rusland, så kan den økonomiske udvikling starte.

Naturligvis må man starte med et sundhedssystem fordi vi stadig befinder os i en pandemi: Afghanistan har akut brug for moderne hospitaler, moderne uddannede læger, fordi denne pandemi er overhovedet ikke overvundet; så kunne man have et reelt, seriøst landbrugsprogram, der erstatter den resterende opiumproduktion, ved at give et incitament til de afghanske landmænd, hvorved de ville få det meget bedre, hvis de vil producere mad til landet og regionen. Jeg mener, vi har offentliggjort dette; vi afholdt netop denne konference, du refererede til, og derfor er alle disse programmer der. Men jeg tror, at det centrale er, at der er et internationalt samarbejde for ikke at gå glip af denne mulighed for at sætte den økonomiske udvikling i Afghanistan på dagsordenen på en seriøs måde.

RASMUSSEN: Som du siger, er nogle af disse planer allerede på tegnebrættet og venter bare på at blive gennemført, herunder i vores opdaterede rapport om Den nye Silkevej, hvor vi kommer med forslag – der er også et russisk forslag, som vi genoptrykte. Så, som Lyndon LaRouche sagde på tidspunktet for Oslo-aftalerne mellem palæstinenserne og israelerne, vil nøglen til at vinde freden være at få "skovlene i jorden" og starte byggeprocessen. Og at dette ville være den eneste måde at skabe en grund til, at de tidligere fjender arbejder sammen. Du har fremmet denne form for idé, fra Nicholas af Cusanus' "Modsætningernes Sammenfald", og det som du efterlyste under konferencen, som vi afholdt, med henblik på at sætte det økonomiske udviklingsprogram i centrum for spørgsmålet om det politiske forlig.

Nu er udviklingen forløbet hurtigere end... vi ved ikke, hvad der kommer til at ske med hensyn til hvilken type magtdeling. Men disse programmer er der; vi skal have skovlene i jorden. Har du noget mere at sige om det eller noget andet om Afghanistan, før vi går videre til det næste emne?

ZEPP-LAROUCHE: Nej, du sagde det. Jeg tror, [] den eneste ting man kan sige er, at der er en ung generation af mennesker, der har deres egne drømme, som har haft oplevelsen af [] at rejse til udlandet, at være i kontakt med nationer rundt om i deres del af verden, og jeg tror, [] der vil være en anden situation. Det vil ikke være som for 20 år siden. Mange ting er forandret – Kina er anderledes. Kina har nu lanceret Bælte and Vejinitiativet, hvilket er den dominerende dynamik i hele Asien. Det betyder, at perspektivet om at overvinde fattigdom, at have et anstændigt liv, som uddannede mennesker, som læger, som videnskabsfolk, som astrofysikere, som alt hvad man ønsker, det er meget mere fremme i tankerne hos den unge generation, og jeg tror, [] at også Taleban vil opleve fordelene ved forandringerne i infrastrukturen. Fordi mennesker ikke er skabt til at konkurrere med dyr om fysisk arbejde; mennesker er der, fordi vi har et kreativt sind, vi kan udvikle

videnskabelige og teknologiske fremskridt, som gør livet bedre, hvilket gør levetiden længere. Og jeg tror, at disse er civiliserede forandringer, der foregår i hele Asien.

Asien har – i modsætning til USA eller Europa – den opfattelse, at det kommende århundrede er Asiens århundrede, og man har en enorm økonomisk udvikling: folk tror på, at livet vil blive bedre – hvilket ikke er tilfældet i Europa eller USA. Men i Asien tror folk, at de næste generationer får et bedre liv end de nuværende. Og der er også overalt en forbindelse til gamle traditioner, til dels 5.000 år gamle historier.

Også Afghanistan har en historie på mange tusinde år; det var en stor civilisation omkring tidspunktet for den græske klassiske periode, og der er meget arkæologisk arbejde, som stadig skal udføres. Så forbindelsen mellem fremtiden og den store tradition – dette område var kendt for at være 'de tusind byers land' – der er meget, som nu virker gavnligt. Og jeg er faktisk optimistisk om at såfremt verdenssamfundet reagerer positivt på dette øjeblik, kan det være begyndelsen på en ny æra for regionen og for menneskeheden.

...

RASMUSSEN: Et af de punkter, der blev rejst under videokonferencen om Lyndon LaRouches økonomiske principper [\[link her\]](#), passer meget godt ind i det, vi diskuterede om Afghanistan. Jeg tror, at det var Paul Gallagher, der påpegede, at det originale Bretton Woods-system, der blev udformet af Franklin Roosevelt, skulle være baseret på afslutningen af det kolonialistiske system; at det, for både at bringe politisk frihed til de tidligere koloniale nationer og økonomisk udvikling, ville afhænge af højteknologisk eksport, maskiner, traktorer, alle slags ting, fra USA, fra industrilandene, som en måde at opbygge de fattigere lande på og også som en motor for økonomisk vækst i industrilandene. Og den idé blev aldrig ført ud i livet på grund af Trumans

smålige sind, som sidenhen blev manipuleret af Churchill; men hvordan ser du dette i lyset af, ikke alene Afghanistan, men perspektivet om, at vi igen mobiliserer kapaciteterne, de industrielle og også videnskabelige og teknologiske kapaciteter på steder, hvor man kan sige tidligere industrialiserede nationer, hvor der nu også er store problemer på grund af pandemien? Og som vi har talt om, skabelsen af mange job med det formål endelig at bringe økonomisk udvikling til de fattigere lande.

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er stor opmærksomhed på systemernes såkaldte konkurrence mellem Vesten og Kina, fordi hvad Kina tydeligvis har opnået siden 2013, siden Xi Jinping lagde Bælte- og Vejinitiativet på bordet – dette har kun stået på i otte år – men i disse otte år har man set en utrolig udvikling af infrastruktur, det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie. Det påvirker 150 lande.

Det er helt klart en måde at overvinde fattigdom på: Kina har gjort det for sin egen befolkning. Det har givet udviklingslandene et eksempel på, at det kan lade sig gøre, og det står nu meget klart, at økonomisk udvikling og økonomiske korridorer er meget bedre end at gøre udviklingslandene til hangarskibe for den amerikanske militærmaskine. Det er meget mere attraktivt at deltage i økonomiske fremskridt og overvinde sine egne problemer end at have masser af moderne våbensystemer – ligesom tilfældet er i Afghanistan, hvor hæren er udstyret med ekstremt sofistikerede våben. Brugte den afghanske hær dem? Nej! De smed dem, fordi de ikke troede på det system, der ville være forbundet med brugen af dem. Så nu besidder Taliban mange af disse moderne våben.

Så jeg tror, at hvis folk er seriøse og virkelig lærer lektionen, så er økonomisk udvikling vejen frem; fredelig udvikling. Vi har en pandemi, vi har nye, alvorlige sygdomme, ligesom et nyt udbrud af Marburg virus; vi har en ny svamp; disse medfører alle faren for et biologisk holocaust, som min

mand advarede om i 1973. For at besejre det er der behov for at få alle lande til at arbejde sammen. Så hvis europæiske og asiatiske nationer samt USA alle ville sige, at prioritet nummer et er at overvinde fattigdom for at sikre, at intet barn længere dør af sult, fordi vi har teknologien til helt at undgå det – det er ikke nødvendigt – at have et moderne sundhedssystem i alle lande.

Jo, omfanget af frihed, de frihedsgrader, der ville ligge i et sådant samarbejde, herunder rumsamarbejde, at sætte landsbyer på Månen, byer på Mars; at tænke i et perspektiv af to, tre generationer fra nu af; interstellare rejser: Universet er så enormt, at jeg synes at den nuværende tilstand er et levn. Det er som en dinosaur, som man først vil kunne se på et museum om nogle år; men hvis menneskeheden skal overleve, kan den geopolitiske tankegang ikke være en del af det. Så hvorfor ikke opgive det – bare afslutte det og starte en æra med samarbejde, så folk vil være stolte over at være en del af generationen, der har gjort dette fremskridt?

RASMUSSEN: Og hvis vi gør det rette, kunne vi have perspektivet; hvem ved, hvor mange vidunderlige opdagelser der kommer fra de børn, der vil blive opdraget i Afghanistan under bedre forhold, hvis vi gør det rette. Jeg opfordrer stærkt vores seere til at se videokonferencen om Afghanistan, som vi afholdt for to uger siden, og også den konference, som vi holder på lørdag. Og som du sagde, er vi nødt til at bruge chokket over de seneste dages udvikling til at gribe muligheden for at etablere et nyt internationalt paradigme for mennesker gennem økonomisk udvikling, og jeg opfordrer også vore seere til at se LaRouche-videokonferencen, og til at studere Lyndon LaRouches værker; for som José López Portillo, den tidligere præsident i Mexico sagde: "Nu er tiden inde til at lytte til Lyndon LaRouche kloge ord; og også at arbejde for oprejsning af LaRouche og hans medarbejdere, mht. det falske grundlag for deres fængsling, så LaRouches forslag og hans tankemetode kan tages i brug netop nu, til at foretage dette

nødvendige paradigmeskifte, hvis potentiale er blevet overdraget til os med denne dramatiske udvikling.

Og jeg har en særlig appel til de af jer, der endnu ikke har kontaktet os: kontakt os. Sid ikke på sidelinjen, når vi har chancen for at ændre historien.

POLITISK ORIENTERING den 9. august 2021, video og lyd: De store problemer kan kun løses, hvis vi erstatter geopolitik med samarbejde

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/Stemme-024.mp3>

Videokonferencen onsdag den

21. oktobert kl. 16: Kina og vesten ansigt til ansigt: rivalisering eller samarbejde

På engslek:

The direction of relations between China and the West may well be the decisive issue that determines the future of all mankind – from economics to politics to culture. And yet those relations today are characterized by rising tensions.

Cátedra China and the Schiller Institute are hosting an international videoconference dialogue on this subject, because we firmly believe that the current slide into rivalry and disagreement must be stopped before it is too late. China and the West are part of a “community with a shared future for mankind,” and it is essential to learn about, share, and promote the best in each of our respective cultures. The joint efforts that will come from such a dialogue, and its adoption by leading political figures and governments in the West, are the key to working together to solve the existential crises facing all mankind, including the current COVID-19 pandemic and the related economic crisis.

We invite you to participate in an in-depth dialogue with leading international experts in the field. There will be participants from Spain, France, Italy, Germany, the United States, and various countries in Latin America. The event will also be broadcast live over YouTube.

Moderator: Rosa Cervera, President of Cátedra China, architect, professor at the Universidad de Alcalá de Henares (Madrid).

Speakers:

- Yao Fei, Minister Counsellor of the Embassy of the People's Republic of China to Spain: "China's View"
 - Michele Geraci, former Italian Undersecretary of State for Economic Development.
 - Marcelo Muñoz, Founder and President Emeritus, Cátedra China, Spain: "China and the West: Two Worlds"
 - Helga Zepp-LaRouche, Founder and President, Schiller Institute, Germany: "Confucius and Schiller: the Aesthetic Education of Man"
 - Dr. Ángel Álvarez, Dr. Engineer, Cátedra China, Spain: "China's Weaknesses in ICT in View of the Current Conflict with the U.S."
 - Jacques Cheminade, President of Solidarité & Progrès, France: "Economic Coexistence to Overcome Geopolitics"
-

Der kastes mere lys over det britiske imperiums spion/kupnetværk – skru op for blusset

27. september (EIRNS) – I de seneste dage er der kommet meget mere ud om de britisk forbundne internationale spionnetværk og kupplaner mod det amerikanske præsidentskab, herunder Obama-

administrationens rolle.

I dag offentliggjorde dagbladet Berlingske Tidende på sin website i Danmark en lang artikel baseret på interviews med Bill Binney, tidligere teknisk direktør for geopolitisk og militær analyse (indtil 2001) ved den amerikanske Nationale Sikkerhedstjeneste, 'National Security Agency (NSA), og Thomas Drake, også en tidligere NSA-ekspert (indtil 2008). Artiklen bærer overskriften: "Tidligere NSA-chefer bekræfter dansk aftale om dataovervågning: København var intet mindre end en guldmine". Dette refererer til det faktum, at NSA siden 1990'erne har haft en aftale med dansk efterretningstjeneste om at tappe en speciel fiberoptisk kabel-central i København, hvilket gjorde det muligt for NSA at indhente og lagre enorme mængder data fra Europa, især med henblik på at overvåge russisk og kinesisk telekommunikationstrafik. Binney påpegede i artiklen, at ud over dataindsamlingen "er sagen den, at det giver dem magt over alle. Hvis nogen nogensinde kommer på tværs, kan de retrospektivt analysere alt, hvad de nogensinde har gjort online, finde noget ['snags'] på dem og slippe af med dem. Det er hvad de forsøger at gøre med mig". Drake omtaler det bredere NSA-forbundne netværk i termer som "et transnationalt syndikat til masseovervågning".

Den 26. september offentliggjorde LaRouchePAC "Bombshell Disclosures of FBI/DOJ Crimes in Trump/Flynn Investigations," af Barbara Boyd (eksplosive afsløringer i forbindelse med FBI/justitsministeriets undersøgelser af Trump/Flynn). Den gennemgår tre kategorier af nyligt videregivet information, herunder kommunikation fra FBI-agenter på tidspunktet for de falske anklager mod generalløjtnant Michael Flynn – på daværende tidspunkt Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver – som bekræfter hvor beskidt og konstrueret operationen var. Omkring 40 sider af disse nye oplysninger blev indgivet til retten den 24. september på vegne af Flynn. Der er en planlagt høring for Flynn den 29. september om, hvorvidt dommer Emmet Sullivan endelig vil efterkomme justitsministeriets ordre om

at afvise anklagerne imod ham. Boyd bemærker også, at der så tidligt som mandag den 28. september vil kunne offentliggøres flere oplysninger om FBI's forhåndsviden om, at det beskidte dossier mod Trump mildest talt var upålideligt.

Præsident Donald Trump talte den 26. september på et valgmøde i Harrisburg, Pennsylvania International Airport om dette nye materiale meget tidligt i sin kampagnetale. Han gennemgik for publikum nogle af de faktiske formuleringer i de nyligt afslørede FBI-tekstmeddelelser fra 2016. De sagde, "Trump havde ret ... vi burde ikke gøre dette ... Vi har brug for forsikring [mod at miste deres job på grund af det!]". Trump kaldte det: "en hel desinformationsaftale", og pointerede at "vi er gået igennem to og et halvt år" og har haft store omkostninger på grund af disse løgne. Han sagde, at de meddelelser man fik den 25. september viser kupmagernes tankegang, "Vi vil have fat i Flynn for at få 'skovlen under' Trump". Trump fordømte det som "ét stort svindelnummer", og sagde at det viser, at "vi er nødt til at få flertal i Kongressen", så dette aldrig kan ske igen. Derefter tog han sigte mod 'Shifty Schiff', Adam Schiff, formand for efterretningsudvalget i Repræsentanternes Hus, "sikken en skiderik, hvilket fjols".

Disse nye afsløringer kaster lys over netværkene, der ikke blot driver "Big Brother"-overvågning internationalt, men truer valgprocessen i USA lige nu, til og med militær-opstand, og i forbindelse med dette, opbakning til aktioner der forværrer faren for verdenskrig. Specielt i forbindelse med valget den 3. november beskyldes Trump nu gentagne gange og fejlagtigt af de største medier og demokratiske partipersoner for at hævde, at han ikke vil respektere afstemningsresultaterne, hvorfor de godtroende forventes at antage, at militæret handler. For eksempel begyndte værten for NBC's "Meet the Press" i morges sit interview med general H.R. McMaster, tidligere national sikkerhedsrådgiver (erstattede Flynn), med at erklære, at embedsmænd i Pentagon taler om,

hvad militæret vil gøre i forbindelse med valget i november. "Højtstående embedsmænd spørger, hvad hvis "de er nødt til at handle?" (McMaster holdt lav profil om dette).

Nu er det tid til at skrue op for blusset for at afsløre den klare og nærværende fare fra disse netværk, for det amerikanske valg og for enhver suveræn nationalstat. Den førende skikkelse, der udråber denne fare for militærkup, (pensioneret) oberst Richard Black, har nu over 174.000 visninger af sin 11-minutters præsentation, "Do We Risk a Military Coup?" (Risikerer vi et militærkup?) på Schiller Instituttets internationale konference 5.-6. september, udgivet på LaRouchePAC YouTube videokanal og med totalt set mange tusinde flere visninger.

Det yderligere element af sandhed der skal offentliggøres er, at der findes løsninger på de kombinerede globale kriser – økonomisk sammenbrud, COVID-19, sultpandemi og atomvåbenkonfrontation.

Dette blev præsenteret på en særlig måde den 26. september på Schiller Instituttets internationale ungdomskonference i et panel med titlen: "Science, Culture, and Great Projects of a Global Renaissance" (Videnskab, kultur og store projekter i en global renæssance). Unge repræsentanter fra forskellige nationaliteter og kontinenter beskrev nøgleprojekter i deres del af verden, alle indenfor rammerne af 'World Land-Bridge' (Verdenslandbroen), og især i form af "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy; The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs" (May 2020), (LaRouche-planen om at genåbne den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job). Eksempelvis tunnellen under Beringstrædet og Transaqua-projektet til genopfyldning af Tchad-søen i Afrika, Darién Gap-korridoren i Latinamerika m.fl. Denne tilgang er arven fra Lyndon LaRouche, hvis livsværk og politik blev drøftet på konferencens første panel, "Verden har brug for oprejsning af Lyndon LaRouche".

I Frankrig den 19. september, på den franske Solidarité et Progrès' årlige konference, omfattede programmet også diskussion af beslægtede spørgsmål i form af "Road Map for Jumpstarting the Economy after the COVID-19 Pandemic." (Køreplan for at igangsætte økonomien efter COVID-19-pandemien).

Dette er de handlinger og ideer, der føjer sig til presset for det tidligst mulige topmøde mellem stormagtsledere, i øjeblikket mest sandsynligt i form af invitationen fra præsident Vladimir Putin til et "G5"-topmøde med de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråds (Rusland, USA, Kina, Frankrig, Storbritannien), hvilken han gentog den 22. september på FN's Generalforsamling. Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i går sin egen støtte til et sådant møde for at starte drøftelserne, der kan bryde med farerne for sammenbrud. I sin hovedtale til ungdomskonferencen gav hun et positivt billede af, hvad der kunne have været gennemført ved at sige: "Hvis Lyns idé var blevet gennemført i de sidste 40 år, ville vi have haft en blomstrende have i Afrika. Vi ville have haft et fuldstændigt udviklet Latinamerika. Der ville være mange lande, der ikke ville være mindre udviklede end Kina er i dag. Man ville have haft et Europa, som ikke er det kulturelt relativistiske rod, som er tilfældet lige nu; men Europa ville have genoplivet den smukke kultur fra den gyldne renæssance og den tyske klassiske periode med Schiller og Beethoven. USA ville være en kraft for det gode, og folk ville være glade for at være venner med det store land".

Genopvågning af den moralske egnethed til at overleve

Den 28. juli (EIRNS) – De mange strategiske kriser foran os, der hver for sig og i kombination er fremkaldt af det igangværende systemiske sammenbrud af hele det transatlantiske system, bør minde os om Lyndon LaRouches hyppige advarsel om “den katastrofale vedholdenhed af oligarkiske former for samfund... som, hvad enten de dominerer igennem kortere eller længere tid, bedst karakteriseres som kulturer, der i sidste ende er dømt til undergang af deres iboende mangel på tilstrækkelig “moralisk egnethed til at overleve”.

I dag ser vi det systemiske sammenbrud udtrykt ved:

- den stigende fare for krig mellem USA og Kina, og også Rusland;
- fremvæksten af en voldelig “farverevolution” i Amerikas gader, der sigter mod et statskup imod præsident Trump;
- den “perfekte storm” af en økonomisk implosion, der især vil ramme den fjerdedel af den amerikanske arbejdsstyrke, som de facto er arbejdsløs;
- den voksende fare for sult og endda hungersnød blandt afrikanske og andre befolkninger; og
- i den stadig ukontrollerede spredning af COVID-19-pandemien, som truer med at blive et langt værre mareridt, når vi nærmer os efterårets influenzasæson på den nordlige halvkugle.

Hver eneste af disse kriser er resultatet af den dødsrallen gennem 50 år fra et bankerot system, som Lyndon LaRouche længe advarede om ville blive vores skæbne, hvis vi ikke ændrer vores grundlæggende politik. Og bag hver eneste af dem ligger den forsætlige, malthusianske politik fra det britiske imperium og deres medarbejdere på Wall Street og i Washington.

Tag det tiltagende skingre momentum for krig mod Kina, med

udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen, og nu med neokonservative tumper både i og uden for Trump-administrationen, samt i Kongressen, der mødes i Washington for at beskyldte Kina for den væbnede vold i USA's gader og for at støtte Steve Bannons farlige personlige trussel mod den kinesiske præsident Xi Jinping, som, sagde Bannon, befinder sig i USA's "sigtekorn".

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en skarp advarsel:

"Konfrontationen mod Kina er, hvad angår fjendebilledet, ved at nå en førkrigstilstand. Dette er ekstremt farligt, og vi er nødt til at organisere politikere overalt i verden for at de virkelig må komme ud og fordømme dette. Fordi dette er en kurs, der kun kan føre til en komplet katastrofe. Det gavner ikke Trumps genvalg – faktisk er det den ene ting der garanterer, at det hele ender som en tragedie. Så dette må ikke skubbes til side og ikke nedtones uanset af hvilken grund, fordi det er en form for retorik man ikke har, medmindre man planlægger at gå rigtig i krig ...

"Dette kan virkelig få blodet til at stivne i årerne – jeg kan ikke engang finde de rigtige ord til at karakterisere dette. Det er som at beskyldte jøderne for alting; det er præcis, hvad nazisterne gjorde før Holocaust. Jeg synes virkelig, at dette går for langt: Det er på tide at tage et moralsk standpunkt om, at dette ikke er sandt. Det er klart udformet til at forårsage en krig, fordi – som jeg har sagt mange gange – der er ingen måde hvorpå man kan "inddæmme" et land med 1,4 milliarder mennesker, medmindre man vil gå i krig".

Zepp-LaRouche understregede den organiserende tilgang, som hun og hendes medarbejdere i LaRouche-bevægelsen tager for at tackle denne eksistentielle krise.

"Dette er udfordrende tider, og man kan forvente, at det bliver endnu mere broget i den kommende periode. Men vi burde

absolut gå videre med den hensigt at bringe Lyndon LaRouches programmatisk ideer ind i diskussionen, som vi har gjort ret vellykket med serien af Schiller Institut-konferencer i de seneste måneder. Vi har en anden Schiller Institut-konference den 15. august for et spansk-talende publikum. Derefter afholder vi den 22. august en anden international ungdomsbegivenhed, der fokuserer på behovet for at give Lyndon LaRouche oprejsning. Og så planlægger vi at afholde en anden større international Schiller Institut-konference i begyndelsen af september med ideen om igen at fokusere på det presserende behov for et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at tage fat på alle disse kriser.

"Og jeg kan kun gentage, at af de årsager, som vi diskuterede i lørdags [25. juli] på den offentlige begivenhed med William Binney og andre, er det helt afgørende, at vi involverer spørgsmålet om Lyndon LaRouches oprejsning i enhver organisatorisk aktivitet. Det er omdrejningspunktet i Mueller-apparatet, der blev brugt mod Lyndon LaRouche i 1980'erne og 1990'erne; til at dække over 11. september; til kuppet mod Trump; og det er meget tydeligt, at det er det samme apparat, der står bag krigsfaren. Så det er vigtigt, at vi får folk til virkelig at forstå den fulde dimension af krisen og det akutte behov for at rense Lyndon LaRouches navn. Det er nøglen til at genopvække den moralske egnethed til at overleve".

**P5-topmødet foreslået af
Putin kunne være sidste**

chance – af Helga Zepp-LaRouche

Den 12. juli (EIRNS) – Dette er den redigerede oversættelse af den ledende artikel fra den 11. juli, skrevet af Helga Zepp-LaRouche og bragt i det tyske ugemagasin *Neue Solidarität* den 16. juli 2020.

Menneskeheden er for tiden konfronteret med en hidtil uset udfordring: Har vi den moralske habitus til at overleve? Dette altafgørende spørgsmål hænger sammen med, hvorvidt tilstrækkeligt mange hovedaktører på verdensscenen er i stand til at hæve deres tankegang til et højere niveau af fornuft i tide, eller om de vil klynge sig til deres respektive ideologier og handlingsmønstre. I sidstnævnte tilfælde truer den ekstreme spænding, der følger af kombinationen af optrapningen af coronavirus-pandemien, nedgangen i den fysiske økonomi, det systemiske kollaps af finanssystemet og den voksende geopolitiske konfrontation blandt stormagterne, med at føre til et sammenbrud, som kunne udvikle sig til socialt kaos og en ny verdenskrig.

Hvad der er behov for nu, er ikke en mangfoldighed af små skridt og foranstaltninger til at tackle alle de forskellige kriser, men et veritabelt 'Grand Design', realiseringen af en vision for menneskehedens fremtid med en omfattende løsning, hvor der tages hensyn til hele menneskehedens interesser. Åbningen for denne mulighed er relativ kortvarig. I januar i år foreslog den russiske præsident Vladimir Putin et topmøde mellem statsoverhovederne for de fem permanente medlemmer (P5) af FN's Sikkerhedsråd. USA, Kina, Frankrig og Storbritannien er allerede enedes om at holde et sådant topmøde. Putin understregede, at formålet med dette topmøde, 75 år efter afslutningen af 2. verdenskrig, skal være at etablere en fredsorden – at sikre at en lignende katastrofe aldrig mere indtræffer.

Den dramatiske krise i forbindelse med pandemien og den efterfølgende nedgang af realøkonomien, kombineret med faren for et verdensomspændende systemisk finansielt sammenbrud, udgør en enestående mulighed for at skabe grundlaget for en ny verdensøkonomisk orden baseret på et nyt Bretton Woods-system. Et Bretton Woods-system i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention om at overvinde underudviklingen i udviklingslandene, og skabe grundlaget for fred ved at forbedre levestandarden for alle mennesker på denne planet.

I et web-interview den 8. juli med 'Center for National Interest' understregede den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, den vigtige rolle, som et sådant topmøde kan have som et alternativ til scenarier med uforudsigelige konsekvenser:

"Vi har videregivet vores forslag til dagsordenen til vore partnere. De inkluderer centrale spørgsmål, der påvirker global politik, sikkerhed og økonomi...

"Verden er nødt til at etablere et demokratisk system med relationer, der bygger på princippet om udelelig sikkerhed, lige muligheder for udvikling og søgen efter en afbalancering af interesser mellem deltagerne i international dialog".

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov understregede i en tale den 10. juli til 'Primakov Readings'-forummet, at et af punkterne på dagsordenen for P5-topmødet må være uantageligheden af atomkrig:

"Vi... er især bekymrede over amerikanernes afvisning af at bekræfte det grundlæggende princip om, at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, som derfor aldrig må slippes løs. Selvfølgelig vil vi fremme dette emne – uantageligheden af en atomkrig, umuligheden af at vinde en sådan – i forbindelse med det kommende topmøde mellem de fem".

Ambassadør Antonov citerede også Putins tale ved paraden på

'Sejrsdagen' den 24. juni:

"Vi forstår vigtigheden af at styrke venskab og tillid mellem nationer, og er åbne for dialog og samarbejde om de mest presserende spørgsmål på den internationale dagsorden. Blandt dem er oprettelsen af et fælles pålideligt sikkerhedssystem, noget som den komplekse og hurtigt skiftende moderne verden har brug for. Kun i fællesskab kan vi beskytte verden mod nye farlige trusler".

En verdensomspændende 'New Deal'

Den uventede meddelelse fra den britiske premierminister Boris Johnson om hans hensigt om at gennemføre et investeringsprogram i traditionen fra præsident Franklin Roosevelt, det vil sige en 'New Deal' (selv om det nævnte beløb på 5 mia. pund kun er et lille første skridt i den rigtige retning), tilvejebringer et meget nyttigt fælles 'fodslag' med de fire andre statschefer, som alle tidligere har henvist til Roosevelt.

Hvad der er brug for i dag, er netop Roosevelts program fuldt ud: Glass/Steagall-bankopdeling, en industriel udviklingsplan – denne gang i global størrelsesorden – en 'New Deal' for hele verden – og et kreditsystem, en Ny Bretton Woods-aftale. Et af de første skridt bør være internationalt samarbejde om at udvikle et verdensomspændende sundhedssystem – dvs. et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land – mindst til den standard som Kina demonstrerede i Wuhan under bekæmpelsen af udbruddet af pandemien.

Dette topmøde, der skal finde sted senest i september, vil med stor sandsynlighed være den sidste chance for at skabe et tillidsfuldt grundlag for en strategisk nyorientering af internationale relationer mellem atombevæbnede magter, som kan sætte kursen for at overvinde den globale økonomiske krise. Hvis denne mulighed glipper, truer ikke alene den giftige tone, der er blevet anslået mellem især USA og Kina, med at

eskalere til en uoprettelig konflikt, alt imens den truende fare for en anden bølge af pandemien efterfulgt af fornyede økonomiske nedlukninger kunne smadre den sociale fred fuldstændig i mange af de berørte lande.

‘Leibniz Instituttet for Økonomisk Forskning’ (IWH) i Halle har advaret om, at virkningerne af den første nedlukning af Tyskland vil føre til en bølge af konkurser, som igen vil skabe vanskeligheder for adskillige sparekasser og for banker med tilgodehavender i størrelsesordenen hundredvis af milliarder. En sådan ny bankkrise ville sidenhen blive efterfulgt af en endnu dybere recession, advarer instituttet. Og Tyskland er stadig i en relativt stærk position.

Diskussionen indenfor den transatlantiske nyliberale elite er formet af antagelsen om, at der under disse omstændigheder vil komme et kraftigt fald i de internationale aktiemarkeder på mindst 20-30% og en stigning i dødeligheden fra en anden bølge af pandemien, som vil blive lagt præsident Donald Trump til last. Dette vil garantere etablisementets intention om at sikre hans nederlag ved valget i november. I betragtning af den ubarmhjertige kampagne, som kræfterne i det britiske imperium har gennemført i tre og et halvt år i deres kupforsøg – fra “Russiagate”-svindlen til proceduren med rigsretssag og det nuværende vanvid med ødelæggelse af statuer – vil City of London og Wall Street sandsynligvis ikke tøve med at lade et sådant kraftigt fald på aktiemarkederne finde sted.

Selvom præsident Trump i de tidlige stadier af udbruddet af coronavirus-pandemien roste den kinesiske regerings energiske indgriben i byen Wuhan og Hubei-provinsen, og understregede sit venskab med præsident Xi Jinping, ændrede han holdning fra den 18. april og gik derefter – fra 30. april – over til at beskyldte Kina for spredningen af virusset på verdensplan. Denne påstand blev først fremsat af de tidligere chefer for MI6, Sir John Sawers og Sir Richard Dearlove, og Henry Jackson-selskabet i London, som i en åbenlys provokation udfordrede Kina til at betale 9 billioner dollars i

erstatning! Det er blevet afvist som ubegrundet selv af amerikanske medicinske eksperter. En WHO-delegation er i øjeblikket i Wuhan for at undersøge virussets oprindelse og pandemiens kronologi.

Det britiske imperium er ude i tovene

De samme britiske imperialistiske kræfter, som står bag kupforsøget mod præsident Trump, betragter hans hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland såvel som hans oprindeligt positive forhold til præsident Xi som en dødbringende trussel mod deres geopolitiske interesser – og har nu i årevis i stigende grad bestræbt sig på at begrænse Kinas fremgang. Det er motivet bag Pentagons 'Nationale Forsvarsstrategi'-dokument fra 2018, der definerer Kina og Rusland som de største strategiske rivaler i "stormagtskonkurrencen". Forsvarsminister Mark Esper understregede denne politiske orientering i en 'Meddelelse til Styrken' den 7. juli, hvor han sagde, at Kina skulle gøres til "den løbende trussel" i "alle vores skoler, programmer og uddannelser".

Det britiske imperiums politik – præget af det Britiske østindiske Kompagni og dets koloniale politik, opiums-krigene mod Kina, Prins Philips Verdensnaturfonden og nu om dage Mark Carneys 'Green New Deal' – har været baseret på malthusiansk befolkningsreduktion. Ud fra dette synspunkt gør Kinas 'Nye Silkevejs'-politik – som for første gang giver udviklingslandene muligheden for at overvinde underudviklingen – dem til en "strategisk konkurrent". Og selvfølgelig er der konkurrence mellem disse systemer.

Når man ser på verden ovenfra, er det klart at samarbejde mellem de to største økonomier i verden, USA og Kina, er uomgængeligt, hvis menneskeheden skal overvinde denne pandemi og andre forestående pandemier, såvel som sult, fattigdom og underudvikling i den såkaldte Tredje Verden. Set fra det britiske imperium – dvs. de oligarkiske finansielle

interesser, der baserer sig på at maksimere fortjenesten for deres egen klasse, og befolkningskontrol for alle andre – har det siden det Britiske østindiske Kompagnis Thomas Malthus' tid haft topprioritet at forgifte det amerikansk-kinesiske forhold.

Den russiske udenrigsminister Lavrov har netop advaret om, at USA's tilbagetrækning fra nedrustningstraktaterne har øget risikoen for en global atomkonfrontation markant. Og han har sagt, at han håber at denne eskalering ikke når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har for sit vedkommende udtrykt sin bekymring for, at forbindelserne mellem USA og Kina har nået det laveste punkt siden etableringen af forbindelser mellem de to nationer.

Topmødet mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har foreslået, er sandsynligvis – af alle de her nævnte grunde – den sidste chance for at sætte et helt andet program på dagsordenen, for at forhindre at de stigende følger af pandemi, sult, økonomisk sammenbrud og et finansielt krak vil gå deres gang. Hvis ikke denne kurs forandres, kan krigsfaren, som følge af det deraf hurtigt efterfølgende kaos, blive ustopkelig.

Alle mennesker med god vilje og alle lande over hele verden bør betragte det som værende i deres egen interesse at gøre sit yderste for at støtte dette topmøde.

Man kan ikke forhindre pandemier uden kernekraft

Den 15. juni (EIRNS) – En artikel fra Brookings-Instituttet, "Man kan ikke bekæmpe pandemier uden strøm–elektrisk strøm", som dækkede FN's "Rapport om Elektricitetens Udbredelse i Forbindelse med Målene for Bæredygtig Udvikling (SDG) 7", der blev udgivet d. 5. juni, hjælper, til en hvis grad, med at bekræfte LaRouchePAC's rapport, "LaRouche-planen til at genåbne USA's økonomi: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser", som omhandler opbygningen af et nyt, verdensomspændende system for hospitaler og den offentlige sundhedssektor. Specifikt bekræftes den vigtige betoning, i denne indsats, som LaRouchePAC lagde på helt op til 70.000 MW i ny elektrisk kapacitet for udviklingssektoren. Brookings' forfatteres pointe – og det FN-studie som de rapporterer om – er, at dette må skabes gennem sol- og vindparker – en fejl der ikke blot ville dømme sådanne anstrengelser til fiasko, men tilskynde udbruddet af pandemier som de foregiver at bekæmpe. Brookings-Instituttet har overhovedet ingen interesse i at forsyne fattige mennesker med elektricitet, men reklamerer for lokal elektrificering af hospitaler for at bekæmpe de pandemier, som den imperialistisk skabte fattigdom vil forårsage.

På samme tidspunkt hører vi de skrækkelige nyheder om, at hospitalsvæsener i indiske og bangladeshiske byer er overvældede af COVID-19, og at syge patienter er begyndt at blive vist bort og dør. For ikke at tale om Brasiliens hospitaler, Ecuadors, Chiles, Ghanas, Sydafrikas... men Indien er et land med 1,3 milliarder mennesker. Dette må og skal forandres.

Forfatterne fra Brookings skriver, at antallet af personer uden elektricitet globalt er faldet fra 1,2 milliarder i 2010

til lige over 800 millioner i 2018, men hvis målestokken ændres til den mere afgørende adgang til pålidelig elektricitet, har blot 28% af alle hospitaler i udviklingslande pålidelig elektricitet. Yderligere rapporterer de, at 25% af ambulatorierne i seks lande, undersøgt af FN's Mål for Bæredygtig Udvikling 7 – Cambodja, Myanmar, Nepal, Kenya, Etiopien og Niger – er helt uden elektricitet, og dette har ikke forandret sig siden 2010. Et studie af 33 hospitaler i 10 lande konkluderede, at upålidelig elektricitet var den mest almindelige årsag til svigtende medicinsk udstyr.

Næsten alle nuværende diagnose-tests for COVID-19 kræver strøm; kommunikationen af patienters data kræver strøm. Elektricitet bestemmer effektiviteten af "de mange ressourcer, som gør det muligt for sundhedssystemet at spore, forhindre og behandle smitsomme sygdomme; rent vand, acceptabelt udstyr, kvalificerede medarbejdere og medicinske forsyninger... Patienter, som behøver yderligere diagnose (f.eks. pulsoximetri, måling af ens iltindhold –red.), behandling med respiratorer eller iltmasker må placeres i klinikker med pålidelig elektrisk forsyning; udfald, selv i blot et par minutter, kan være livstruende. Derudover er elektricitet nødvendig for desinfektions- og rengøringsinstrumenter, såsom autoklaver (trykkoger til sterilisering) og luftfiltrering, samt, visse steder, oppumpet rent vand. Alt dette er nødvendigt for at forhindre spredningen af infektioner blandt patienter og sundhedspersonale."

Personalet på hospitaler og klinikker, om de er garvede professionelle eller nyuddannede til de nybyggede faciliteter, vil ønske at bo i hjem med pålidelig strømforsyning.

Og når vi ser fremad mod leveringen af en vaccine, når først denne er blevet godkendt og produceret i milliarder af enheder: "Verdenssundhedsorganisationen (WHO) skønner, at næsten 50% af frysetørrede og 25% af flydende vacciner går til spilde hvert eneste år, meget ofte pga. strømafbrydelser i

nedkølingskæden.”

Alle disse udviklingslande, såsom Ghana og specielt andre afrikanske nationer, som nu ønsker at mobilisere for at bygge nye lokale og regionale hospitaler og klinikker til at bekæmpe COVID-19, står over for fire udfordringer: Opbygningen af nye faciliteter med moderne kapaciteter; rekruttering og træning af personale; at sørge for store mængder frisk vand; og at forsyne disse faciliteter med strøm. Brookings-artiklen gør det klart hvor vigtig elektricitet er for sundhedspleje. Ligeledes, om ikke endnu vigtigere, er nødvendigheden af strømforsyning til de befolkninger, som sundhedssystemet tjener.

Så LaRouchePAC's beregning af op mod 70.000 MW i ny elektrisk kapacitet er livsvigtig. Det må være en kombination af små gasturbiner og små modulære kernekraftværker; sol og vind er så forholdsvis ineffektive, at denne nye energi ville kræve et areal 50-70 gange større, end det ville med kernekraftværker – og den førnævnte (energiforsyning) ville være uregelmæssig – utilladeligt for sundhedsfaciliteter – og ville alligevel have brug for gasturbiner som backup.

LaRouchePAC's rapport viste, at 50 millioner nye, produktive arbejdspladser kunne skabes indenfor en generation i USA, inklusive 6 millioner nye produktive arbejdspladser i 2020-21, som en del af at skabe 1,5 milliarder produktive job verden over, 110 millioner af disse i 2020-21 – alle skabt gennem præcis denne opbygning af energiproduktion til og bemanning af et nyt, verdensomspændende sundhedssystem.

USA og Indien må straks påbegynde et partnerskab for at tilvejebringe de kreditter og det ingeniørarbejde nødvendigt for nye, fuldt udstyrede hospitaler, som må bygges ”på samlebånd” med Kinas udstedte kreditter og deres metoder for hurtigt hospitalsbyggeri, fra bunden af, som set i Wuhan. Dette betyder, at USA's Internationale Finansinstitution for

Udvikling (DFC) og Eksport-Import-Bank, med Indiens nationale Udviklingsfund og Kinas Eksport-Import-Bank, må finansiere opbygningen. Hvad angår strømforsyningen, er alle tre lande eksperter, og det er Rusland også, som er førende i at forsyne lande verden over med kernekraftværker.

Og dette må gøres i hele udviklingssektoren, og det øjeblikkeligt.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har siden begyndelsen af året opfordret lederne af de fire mægtigste nationer – Indien, Kina, Rusland og USA – til at afholde et topmøde for at iværksætte dette nye kreditsystem og opbygning.

I USA må Obamas forbud mod kreditter til konstruktion af kernekraftværker i udlandet ophæves, gennem handling fra regeringen, hvilket DFC har anmodet om.

For at få yderligere kreditter til at bygge infrastruktur i USA, må H.R. 6422 i Repræsentanterne Hus, lovforslaget for den Nationale Infrastrukturbank, vedtages.

Og Glass-Steagall (bankopdeling) må genindføres, via H.R. 2176 i Repræsentanternes Hus, for at gøre en ende på den amerikanske centralbanks ensidede redningsaktioner af Wall Streets investeringsbanker, og genoprette kommercielle banker som vil låne til disse infrastrukturprojekter.

Videoer af tre paneler, invitation og afskrift af Panel I:

**Schiller Instituttets
internationale konference
lørdag den 27. juni:**

**Vil menneskeheden blomstre op
eller gå til grunde?**

**Fremtiden kræver et 'Fire-
magts topmøde' nu**

Et afskrift på engelsk af Panel I findes nedenunder.

**Ovenover: Panel I: "Til erstatning for geopolitik:
principperne for statsmandskab"**

Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche og internationale diplomater, amerikanske valgte politikere, osv.

- Keynote speaker: Helga Zepp-LaRouche: "The Alternative to a Dark Age and a Third World War"
- Dr. Jin Zhongxia, Executive Director for China, IMF; Washington, D.C., United States: "The Fundamentals of East-West Philosophic Relations"
- Boris Meshchanov, Counselor, Russian Federation Mission to the UN, New York City, United States: "Russia's Global Economic Perspective, Post COVID-19"
- Dr. Joycelyn Elders, former Surgeon-General of the

United States

- Ding Yifan, Deputy Director, Research Institute of World Development, China Development Research Center, China: "A Chinese Perspective on a Post-COVID Paradigm"
- Daisuke Kotegawa, former Executive Director for Japan at the IMF; Research Director, The Canon Institute, Japan
- Mayor DeWayne Hopkins (fmr); Former Mayor, Muscatine, Iowa; The Mayor's Muscatine-China Initiative Committee, United States: "A View from the Iowa Farm Belt: the Muscatine-China Cultural Connection"
- Question and Answer session

Panel II: "Producenter i Verden, foren jer! Hvorfor et program for skabelse af 1,5 milliarder produktive job kan afslutte krig, hungersnød, fattigdom og sygdom"

Jacques Cheminade, lederen af LaRouche-bevægelsen i Frankrig og fhv. præsidentkandidat, og landbrug, fagforening og politiske ledere fra Afrika, Sydamerika og USA.

- Jacques Cheminade, President Solidarité & Progrès, France: "How Food Production Can Unite the World"
- Diogène Senny, Founder of the Pan-African League: "Thrive or perish: An Introduction to the Geopolitics of Hunger and Poverty"
- Walter Formento, Director, Center for Political and Economic Research, Argentina; "South America on the New Multipolar Road"
- Dr. Kirk Meighoo, political economist, broadcaster, and former Senator, Trinidad & Tobago: "The Caribbean's True Importance in the Making and Re-Making of the Modern Global Economy"
- Mark Sweazy, former UAW trade union leader, United States: "Returning the U.S. Work Force to a Culture of Scientific Progress"

- Robert L. Baker, Schiller Institute, United States
- Mike Callicrate, Board of Directors, Organization for Competitive Markets, Owner Ranch Foods Direct, United States: “Food Unites People Around the Planet”
- Alicia Díaz Brown, Citizens Movement for Water, Sonora, Mexico: “Let Us Return to the Best Moments of the U.S.–Mexico Relationship”
- Question and Answer session

Panel III: Ungdommens opgave

Daniel Burke, senatorkandidat i New Jersey, USA fra LaRouche-bevægelsen, og universitets og andre ungdomsledere fra Frankrig, Yemen, Colombia, Mexico, Tanzania, og USA.

- Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute, Germany: Opening Remarks
- Keynote: Daniel Burke, Schiller Institute, United States: “If You Sat Where They Sit, What Would You Do?”
- Carolina Domínguez Cisneros, Mexico; Sebastián Debernardi, Peru; Andrés Carpintero, Colombia; Daniel Dufreine Arévalo, Mexico: “Getting Back the Great Ideas That Were Stolen From Us”
- Franklin Mireri, YouLead Partnerships Coordinator, Tanzania: “The Greatest Want of the World is for True Leaders.”
- Sarah Fahim, Student from Morocco Studying in Paris, France
- Chérine Sultan, Institut Schiller, Paris, France
- Lissie Brobjerg, Schiller Institute, United States: “Are You a Large-Scale Geological Force?”
- Areej Atef, Education Committee Vice President of BRICS Youth Parliament, Sana’a, Yemen: “Youth of the World Face Two World Systems: The Old and the New”
- Jose Vega, Bronx, NY: “A New Space CCC”

- Youth Day of Action Invitation Video
- Question and Answer session

Invitationen:

Efter vore vellykkede internetkonferencer den 25.-26. april samt den 9. maj på V-E-dagen, vil vores næste konference være den 27. juni, kl. 16:00. Hjælp venligst med at sprede denne meddelelse bredt blandt venner, sociale medier osv.

Siden januar har Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche insisteret på, at USA, Rusland, Kina og Indien skal mødes. Deres ledere må vise det statsmandskab, der kræves for at overvinde åndsforladt koldkrigerisk propagandataktik og geopolitik, og tage del i en hastemission for at opbygge en fuldt funktionsdygtig sundhedsinfrastruktur for verden, især for Sydamerika, Afrika og dele af Asien, der kræver opførelse af hospitaler, vandværker, vejssystemer og uddannelsesfaciliteter til unge læger, sygeplejersker og lægeassistenter.

I over 35 år, og især i de sidste syv år, har Schiller Instituttet kæmpet for netop den slags statsmandskunst.

Verden må nu vælge mellem to modstridende syn på menneskehedens næste 50 år:

Et synspunkt kræver at vende den forestående affolkning af jorden på grund af globale pandemier. Disse pandemier er uden undtagelse resultatet af mislykkede finansielle, økonomiske og militære politikker, og især af den fuldstændige deregulering af de finansielle markeder igennem de sidste tre årtier. Det andet, modstridende synspunkt, kræver en 'Green New Deal' - energipolitik, som umiddelbart vil forværre planetens nuværende sundhedskrise og kunne muligvis endda resultere i døden for størstedelen af den menneskelige race.

Vi må tage afstand fra denne affolkningspolitik, organisere den transatlantiske verden for at tilslutte sig det nye

kulturelle paradigme, der nu føres an af Kinas Bælte- og Vejinitiativ, og bevæge verden til det som Schiller Instituttet har kaldt 'Verdens Landbroen'.

Netop mens Kina igennem præsident Xi Jinping's Bælte- og Vejinitiativ har engageret 150 nationer i et forsøg på at stoppe fattigdom i hele verden, har malthusianske økonomiske kræfter i USA og Europa, der er imod dette, stigmatiseret Kina som 'virussets udspring' – en slet skjult genoplivning af den racistiske doktrin for 100 år siden kaldet 'den gule fare'.

I 1923 skrev medlem af det britiske Overhus Lord Bertrand Russell:

"De hvide befolkninger i verden vil snart ophøre med at stige i tal. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene stadig flere, før deres fødselsrater falder tilstrækkeligt til at stabilisere deres antal uden hjælp af krig og pestilens. Indtil det sker, kan fordelene som socialismen sigter mod kun delvist realiseres, og mindre reproduktive racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere reproduktive ved metoder, der er oprørende, selvom de er nødvendige".

Verden, og især vores ungdom, der skal opbygge planeten i de kommende 50 år, må så stærkt som muligt afvise sådanne ideer og politikker for at pålægge systemisk tilbagestående globalt, herunder i forklædning af "Green New Deal". Der kan ikke længere være nogen tvivl om, at verdens mest avancerede teknologier – i rummet, i fremstillingsindustrien, i minedrift, i landbruget – straks, i kraft af hasteprogrammer, må anvendes mod den globale pandemi og den økonomiske krise, som ellers kan føre til snesevis af millioner døde og fordrevne på kort sigt. En sådan massedød forekommer allerede i Brasilien og andre nationer. 'Verdensfødevareprogrammet' advarer om, at vi om nogle måneder vil kunne se så mange som 300.000 mennesker dø af sult dagligt, primært i udviklingslandene.

Et nyt dokument, **'The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economic; The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs'**, (LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1.5 milliarder nye produktive job) skitserer, hvordan denne tragedie kan vendes ved at søsætte den største økonomiske ekspansion i menneskets historie, herunder 50 millioner produktive job i henholdsvis USA og Europa.

Da den sydafrikanske præsident Ramaphosa lykønskede Elon Musk, der har dobbelt sydafrikansk-amerikansk statsborgerskab, med den vellykkede gennemførelse af den amerikanske mission til Den internationale Rumstation, udtrykte han den form for nationalt lederskab, der kræves for endeligt at bringe globalt tyranni med globalisering og geopolitik til ophør. De seneste gennembrud inden for videnskab, gjort tilgængelig for de mest nødlidende, kan nu indlede en ny æra, der kunne kaldes 'menneskelig økonomi'. Som Lyndon LaRouche redegjorde: "I stedet for disse for nærværende fejlslagne ideer, må vi antage en forestilling om økonomi, hvis målestok er funktionelt i overensstemmelse med det afgørende særpræg: princippet om kreativ fornuft".

Denne stræben efter økonomisk retfærdighed, især for de af verdens børn, der er født ind i livstruende omstændigheder, vil have den yderligere fordelagtige virkning at tage fat på andre problemer med social retfærdighed, der for nylig har fået så megen international opmærksomhed.

Kontakt os for at få tilsendt udgaver med tysk, fransk eller spansk oversættelse. Ring +45 53 57 00 51

Panel I afskrift:

Panel 1: "Instead of Geopolitics: The Principles of Statecraft"

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed, and I want to welcome you to today's international conference and webcast. We had a technical problem for a moment, and now we think we've solved that problem.

Today's conference is called "Will Humanity Prosper or Perish? The Future Demands a 'Four-Power' Summit Now." We're going to begin today by the late economist and statesman Lyndon LaRouche. He was keynoting a panel of the Schiller Institute – this was in Germany – and the name of the particular panel on that occasion was "Rescuing Civilization from the Brink: The Role of Classical Culture. An Imperative for Mankind."

LYNDON LAROUCHE video:

This is truly the most important of all strategic questions we have to face today: the fact that the human species is absolutely unique in its capabilities. There's no other known species in the universe, ever known to have existed, or could exist – even though we have not fully explored, of course, the Crab Nebula or similar parts of the great galaxy which we're involved in, called the Milky Way. There may be many species with cognitive powers out there. Because the Solar System of which we are immediately a product, although always under the control of the galactic processes – and we know a good deal, today, about those kinds of things: Our organization in the United States has spent a good deal of effort on concentrating, inclusively, on just this question: *How old is life?* How long has life existed in this galaxy, or within some place in it? What is the nature of mankind, who's been on this planet only for a few million years? There was no human being on this planet, to the best of our knowledge, until a few million years ago.

And yet, we're talking about billions of years of this galaxy, during which all living processes known to us have come into existence. And all life is creative, but there's a sad part: that over 95% of all known living species have been rendered

extinct, *as failures*, in their time. The question, therefore: Why, in these times, when we have entered a period in which there will be more great kills of living processes, at this phase of the movement of the Solar System through the galaxy, why should we be so presumptuous as to imagine that human life is not about to disappear *as the dinosaurs did in the last great kill*?

What is there about human beings that says they're not just another animal species, ready to get to the chop in the course of their time?

The answer is a very little-known question. Most people don't have an inkling of what the answer is! As a matter of fact, our societies are run on the basis of people who have no inkling what the human species is! All they can come up with is an explanation of some kind of an animal, with animal characteristics of pleasure and pain, and things like that, that might control the behavior of this animal.

So why should we expect that we have a right to claim that the human species is going to survive the approaching point of a great kill in the course of the movements of the Solar System up and below and around the galaxy we inhabit? How do we know that this 62-million-year cycle is not going to take the human species away, as it's taken so many away before? And then, before that, and then before that?

And here you have all these people talking about *politics*; they're talking about issues of politics; they're talking about "practical opinion," and public opinion, and differentiations in customs, and all those kinds of things! And here we are: We're approaching the time of the great kill, where everything about us may suddenly disappear; so what are we worried about? If we're going to disappear, why do we worry? Why do we fight it? [laughter]

What is there in us, that is not in other living species known

to us? That might, somehow, miraculously, pronounce a destiny for our human species which we grant to no other living species? The name for that specific quality, which we know in the human species, which does not exist in any other known living species: There's a quality of creativity, which is absolutely unique to mankind. And if you're not creative, and if you don't understand creativity, you haven't got a ticket to survival yet! Because creativity won't save you, *unless you use it.* [end video]

SPEED: We're continuing to experience highly unusual technical difficulties. There were some problems in some of our international connections...

As soon as we have this technical problem somewhat under control, we're going to go directly to our keynote speaker, Helga Zepp-LaRouche. We are about now 15 minutes behind schedule, but we'll be able to do certain things to make that up. We want to apologize again, so that people have an idea, this is a highly unusual circumstance, we're not going to talk a lot about that right now. Let me simply say so that the format is known, we are going to have first our keynote speech, followed by representatives from China and from Russia, and several others. The topic of the panel, as we announced before, is "Instead of Politics, the Principles of Statecraft."

Let me say about the Schiller Institute and what we've been doing with this conference, or this process of conferences, because it actually began back in April of this year. April 25th and 26th, we held the first of what is now the three conferences. These conferences were devoted to the idea of the creation of a Four-Power summit – Russia, China, India, and the United States. There are various processes that have been able to move in that direction already, and we are in a process today. In fact, among many of the things we'll be talking about today is a new proposal that has been put forward by President Vladimir Putin of Russia to that effect.

Let me also say that for people in the United States in particular, the crisis that has been on people's minds, as exhibited in the social and political crises in the streets of America, is merely one predicate of a broader international process. And that's what why we're starting today with this first panel, to give that broader overview, and to allow you and others to become part of an international operation to reverse that circumstance.

Now, as I said, I think the primary problem that we are dealing with is that we are trying to make sure that the international contacts are also connected. We have translators and we have a need to make sure that everything is moving in sync; that's one of the particular problems of this kind of international operation.

Let me say one other thing concerning the excerpt that you saw from Lyndon LaRouche, which was done in 2011. LaRouche's conception there concerning the idea that was strategy; the idea of thinking about strategy from the standpoint of a galactic process, and then looking then – and only then – at the various political episodes that were occurring on Earth, was a way of trying to actually look at what he often also referred to often as intelligence. He was the founder in 1974, of *Executive Intelligence Review*. And that publication, which is still published to this day, specialized in trying to make his method of intelligence and investigation available generally in American analysis.

This was very successful, in particular, in the drive for certain policy changes that occurred in the United States; most notably, that of March 23, 1983, with the creation of the Strategic Defense Initiative. This was the product of a process of negotiation that LaRouche carried out as a back-channel negotiator with the then-Soviet Union, and with the knowledge of the National Security Council and then-President of the United States Ronald Reagan. That policy, and the creation of that policy, and that dialogue with the then-

Soviet Union, is, in one sense, not a model for now, but is the same sort of process that must needs be allowed to continue and to happen between President Donald Trump, President Vladimir Putin, President Xi Jinping, and Prime Minister Narendra Modi, among others. The idea of the Four-Power summit is not exclusionary. It doesn't say that other powers are not involved. In fact, recent proposals have amplified or expanded the number of persons that might, in fact, be involved.

But what is important to understand is that, as LaRouche once said in another document published in 1980 called "A Dialogue with Leonid Brezhnev," then the head of the then-Soviet Union, "The Content of Policy Is the Method By Which It Is Made." So, in the clip that you've seen, there, today, the idea of culture and the idea of what a culture actually is, is a strategic matter. In the case of the United States, and in the case of the present-day United States, these matters of a cultural paradigm-shift are actually often far more important than the particular political issues that people talk about. For example, if you look at today's United States, the issue of our having gone away from being a productive culture, in fact the most productive economy in the world's history, between the period in particular of the 1933 resurgence of America that occurred under Franklin Roosevelt, through the period of 1945, and then the subsequent period of 1944 through 1971 with the Bretton Woods system. It's been the need to return to that, and to return to these ideas – those that had come into currency under Franklin Roosevelt's Presidency – that is the template for what we are saying should be the character of discussion between President Trump, President Putin, President Xi, and Prime Minister Modi.

I want to make one thing clear to everyone as we are about to transition, to get to the keynote, that in thinking about what we are all involved in today – namely, that global pandemic condition created by the coronavirus: Clearly what has

happened is, there is a need for all of us to change our axioms. That the idea of international cooperation among sovereign, independent nation-states, for the purpose of creating a worldwide alternative to what's otherwise going to be, perhaps, the destruction of civilization – not because absolutely everybody would die of the coronavirus or something like that – but the cascading effects and the interconnected effects of a global pandemic condition that we don't really medically understand, plus the ongoing problem of the financial virus that has, of course, plagued humanity particularly since the time of the collapse of the Bretton Woods system, this combination would create a circumstance in which only all nations working together can possibly achieve an actual reconciliation of this process.

I think we're about ready to begin.

Helga Zepp-LaRouche is the founder of the Schiller Institute – that was back in 1984. She also, of course, is the wife of the late economist and statesman Lyndon LaRouche, who passed away in February 2019. She played a crucial, decisive role in a set of conversations and dialogues with the government of China during the period of 1993 to 1996; launching the process that became what we now know as the New Silk Road. And we're happy and proud to present her to you now, to begin the dialogue again. The panel as a whole is, "Instead of Geopolitics, a New Form of Statecraft." So, it's always my honor to introduce Helga Zepp-LaRouche.

The Alternative to a Dark Age and a Third World War

HELGA ZEPP-LAROUCHE: After this difficult beginning, I'm all the more happy that I'm finally connected to you. And I'm going to talk about the alternative to a Dark Age, or the danger of a new world war. And even if it's inconceivable for most people at this point, if we do not succeed in the

relatively short term in replacing the hopelessly bankrupt financial system by a New Bretton Woods system, exactly as originally intended by Franklin D. Roosevelt, that is, to create an instrument for forcefully overcoming the underdevelopment of the so-called developing sector, then the current orientation of the world....

I don't know if you heard what I said before because there were some technical problems, but I was saying that even if most people cannot imagine that that *can* occur, that unless we, in the very short term, implement a New Bretton Woods system, exactly as Franklin D. Roosevelt had intended it, that the current orientation of the world towards ever more conflicts, both domestically in many states of the world, but also on a strategic level, threatens to escalate into a great new world, a Third World War, which because of the existence of thermonuclear weapons would mean the annihilation of the human species – the “great kill” even if it is meant in a slightly different way than Lyn just was heard on this video clip.

Although it is absolutely astounding how many misguided people still believe that the COVID-19 pandemic is either no worse than the flu or a just conspiracy of Bill Gates, the much more likely perspective is unfortunately what epidemiologist Dr. Michael Osterholm has said: namely, that we still have an incredibly long journey ahead of us. Until now, 10 million people have been infected, half a million have died from COVID-19, and we have still not reached the peak of the first wave. The almost non-existent health systems of many developing countries are already hopelessly overstretched. The pandemic has ruthlessly exposed the fact that the neo-liberal economic system not only depends on cheap production in the so-called Third World, but has even created in the United States and Europe slave-labor conditions, as can be seen in the outbreak of the virus in the many slaughterhouses in Europe and the United States.

The economic shutdown has thrown a spotlight on the fragility of what is called "globalization." In the U.S., around 40 million jobs were lost in three months; the central banks pumped an unbelievable over \$20 trillion into the financial system and various government support programs could just barely cover up the timebombs still ticking until expiring of the short-work programs. The IMF currently expects global production to decline by 4.9% this year, and only China is expected to have an increase in production of 2%, which is obviously is much less than it used to be, but nevertheless it grows. Sectors such as air traffic, catering, tourism, the car industry, have suffered massive declines, some of them long-term, but also a large number of medium-sized companies fear they will not survive a second wave and another economic lockdown. The result would be a huge increase in unemployment, poverty and price deflation, while at the same time the central banks' liquidity pumping is creating hyperinflationary bubbles. Bail-outs of large systemic corporations and banks, as well as politically explosive bail-ins would be further desperate options for governments to implement, but they could not prevent a collapse of the global financial system. A plunge into chaos and anarchy would follow.

In the meantime, a continuation of the current policy would not only lead to increased death rates as a result of the pandemic, but would do absolutely nothing to counter the hunger catastrophe, of which David Beasley of the World Food Program is warning that it will soon take the lives of 300,000 people a day.

Whoever may have thought that a dark age could be ruled out in our modern times, is in for a reality shock. And last but not least, the hedonism acted out by demonstrators who confuse liberties with freedom, is reminiscent of the flagellants and the descriptions of the 14th century as they are given by the writings of Boccaccio, and the paintings of Breughel.

Against this background, it is to be expected that the

attempt, originally instigated by the British secret services, to oust President Donald Trump from office by a coup, impeachment or assassination – such was the headline of the British publication *The Spectator* on Jan. 21, 2017 – or by a “Maidan” coup, as President Putin warned in 2016, these will intensify. The instrumentalization of the outrage resulting from the murder of George Floyd by violent groups funded by George Soros is part of this campaign. The reason for the relentless hostility of the neo-liberal establishment and the mainstream media on both sides of the Atlantic against Trump after what, for them, what his unexpected election victory, was, and still is, the intention he expressed at the beginning of his term, to establish good relations with Russia and a good relationship with China. And of course, Trump’s promise to end the “endless wars” of his predecessors, to bring U.S. troops home.

What followed was a three-and-a-half-year witch hunt against Trump. The war cry “Russia, Russia, Russia,” based on grounds for which not the least shred of evidence subsists, was followed by an attempt at an impeachment, followed by the no less malicious war cry “China, China, China,” although there is just as little substance to the charges against China as there was for Russiagate.

During all that, the representatives of the neo-liberal system were not ready for one second to consider that it was the brutal consequences of their own policies for the majority of the population worldwide, that had triggered the global wave of social protest, which included the Brexit and Trump’s victory, as well as the mass protests worldwide from Chile to the Yellow Vests in France. But this establishment is never interested in discovering the truth, only in controlling the official political narrative, in compliance with Pompeo’s principle, as he explained in his speech in Texas: “I was the CIA director. We lied, we cheated, we stole ... we had entire training courses for that.”

NATO's official narrative about Russia's allegedly increasing aggressiveness, accused of "redrawing borders by force in Europe," fails to mention of course the broken promises made to Gorbachov, that NATO would never extend its borders all the way to Russia's borders, and the preceding color revolutions that can be described as acts of war, and finally the coup in Kiev with the open support of Victoria Nuland, which triggered the referendum in Crimea in reaction.

China's "crime" is not only that it has lifted 850 million of its own citizens out of poverty, and has become, with an economic policy based on scientific and technological progress and a population of 1.4 billion people, the second most powerful economic nation, and in some technological areas, such as high-speed rail systems, nuclear fusion, aspects of space exploration and 5G telecommunications, already the number one. In addition, China's offer for cooperation on the New Silk Road, and the Belt and Road Initiative, is the first real opportunity for the developing countries since the time of colonialism, to overcome poverty and underdevelopment by building infrastructure.

NATO's response to China's regaining its role as a leading nation in the world, a role it played during many centuries of its 5,000-year-long history, has been global expansion into the Indo-Pacific region. This is the stuff of which world wars can be made. And yet, that is exactly the direction that NATO Secretary General Jens Stoltenberg has indicated in his outline for "NATO 2030," which he just presented in a video conference with the Atlantic Council and the German Marshall Fund. German Defense Minister Annegret Kramp-Karrenbauer took part in another webinar last Wednesday with Anna Wieslander, director of the Atlantic Council for Northern Europe, who, in opening the event quoted Lord Ismay, NATO's first general secretary, who said that the purpose of NATO is "to keep the Russians out, the Americans in, and the Germans down." But AKK (as she is nicknamed) did not even seemingly realize the

insult in these remarks. The geopolitical scenario of a globalized NATO, which is openly designed to instrumentalize NATO for the purposes of the British Empire, on based on the Commonwealth, and which would also rope the EU into playing that role, and would finally position India against China, must be totally rejected by all those who have an interest in maintaining world peace.

President Putin has just written, on the occasion of the 75th anniversary of the end of World War II, a striking article on the pre-history of the Second World War and the course of that war, and called on all nations to publish all the up to now classified historical documents from that time, so that by studying the causes of the greatest catastrophe in the history of mankind up to that point, the lessons will be learned for avoiding an even greater catastrophe today. Putin writes in a very personal tone, he speaks of the suffering of his own family, of the immense importance June 22nd has for the Russian population, the day on which "life almost comes to a halt," and why May 9th, the anniversary of the Victory in the Great Patriotic War in which 27 million Russians lost their lives, is Russia's most important holiday. But the indirect message is also that just as the Soviet Union defeated Hitler's Germany with a gigantic effort, the Russian people will never surrender to renewed threats. Just as Napoleon was led through a long line of defense into the inhospitable Russian winter, and his army was finally as good as wiped out, the evacuation of the people and industrial capacity to the east from 1941 on allowed the Soviet Union to surpass the military production of the Nazis in only one and a half years.

But also the short-sightedness of the Versailles dictate, the support for Hitler from members of the aristocracy and the Establishment on both sides of the Atlantic, and above all the Munich Pact, which is simply called in Russia the "Munich betrayal" or "Munich conspiracy," is considered as the real trigger for the Second World War. Because it was there, where

not only the appeasement of Hitler, but also the joint divvying up of the booty took place, as well as the ice-cold geopolitical calculation, that focussing Hitler's Germany on the East would inevitably lead Germany and the Soviet Union to tear each other to pieces.

According to Putin, what is the main message of the study of the Second World War for today? That it was the failure to take up the task of creating a collective security system that could have prevented this war was the most important piece! Putin's article ends with an urgent reminder of the summit of heads of state of the five permanent members of the UN Security Council, which he has been proposing since January, and which should address precisely these principles of how to maintain world peace and overcome the world economic crisis.

The most important aspect of that is that this format will put the United States, Russia and China around the same table to negotiate the principles that must be the basis of international policy if mankind is to avoid wiping itself out! And yesterday after a long phone call between Putin and French President Emmanuel Macron, Macron said that he stands for a Europe from Lisbon to Vladivostok, which opens not only the perspective of an integration of the European Union, the Eurasian Economic Union, the Belt and Road Initiative, but also the establishment of a common security architecture based on common economic interests.

However, if we are to meet the gigantic challenges of the pandemic, the global economic crisis and the profound social shocks that have destroyed the trust of large parts of the population in their institutions in many countries around the world, further steps are necessary. Obviously, cooperation between the United States and China, as the two largest economies, is indispensable. Even if this currently appears to be an insurmountable hurdle, the extremely tense relationship between the United States and China must be replaced by cooperation on the common aims of mankind.

Who, if not the governments of the strongest economies, the countries with the largest populations and the greatest military potential, should solve the problems? The Boltons must be removed from these governments and replaced by responsible people who are able to find, in the cultural phases of their respective cultures, the starting points for cooperation on a higher level. Benjamin Franklin's admiration for Confucian philosophy and Sun Yat-sen's orientation to the ideals of the American Republic are better advisors than Gene Sharp's "How To Start a Revolution" or Samuel Huntington's different scribblings.

One has to define a plane on which the solutions for these quite disparate problems become visible. There is one philosopher, born in the 15th century, known in Russia as Nikolai Kusansky, Nikolaus of Cusa, who developed exactly that method of thinking: the coincidence of opposites, *coincidentia oppositorum*. This concept expresses the fundamental quality of human creativity, which is able time and time again and at increasingly more developed levels to find solutions on a higher plane, where the conflicts that have arisen on the lower levels, are dissolved.

This can only be the immediate implementation of a credit system, that provides the global economy with credit for industrialization, and thus the real development, of all nations on this planet. The entire life's work of my late husband, Lyndon LaRouche, was primarily devoted to achieving this goal; he drew up his first plan for the industrialization of Africa in 1976, the Oasis Plan for the industrialization of the Middle East in 1975; then followed the 40-Year Plan for India in collaboration with Indira Gandhi, *Operation Juárez* with then Mexican President José López Portillo for Latin America; a 50-year development plan for the Pacific Basin; and then finally, after the collapse of the Soviet Union, the Eurasian Land-Bridge, as a peace plan for the 21st century. Many of these projects are being implemented today

thanks to China's New Silk Road, and all nations of the world are called upon to contribute to this World Land-Bridge! This is the blueprint for the creation of the 1.5 billion jobs, that are necessary today to overcome the crisis! It should begin with the establishment of a modern health system in every single country, in order to combat the current and future pandemics, which will not only benefit poor countries, but also the so-called developed countries, that can only avoid new waves of infections in that way. Most countries have a large number of unemployed or poorly employed youth, who can be trained as medical personnel and deployed to build up such health centers.

When millions of people are threatened with starvation, as the World Food Program warns, why can farmers not double their food production and be paid a parity price that guarantees their existence, including with regard to the expected increase in the world's population to over 9 billion by 2050? Can we not consider ourselves as one single human species, and help to build mankind's common construction sites with the same solidarity that the entire Chinese population helped the people in Wuhan and the province of Hubei? Is it not time that we stopped wasting trillions on military build-ups, as President Trump said he would soon take up together with Putin and Xi Jinping, when we could use those resources to overcome hunger, disease and poverty, and to develop the creative potential of the current and future generations?

I think it is time for us, as mankind, faced with an unprecedented disaster, to take the qualitative step of making the 21st century the first truly human century!

Thank you very much.

SPEED: Thank you very much, Helga.

Our next speaker is Dr. Jin Zhongxia, who's the executive director for China of the International Monetary Fund, located

in Washington, D.C.

DR. JIN ZHONGXIA: Thank you, Mr. Speed. I would like to thank Schiller Institute for the invitation to attend this important conference. Also, I thank Madame Helga for her excellent keynote speech.

2020 is a very special and challenging year. The trade war, the eruption and spread of coronavirus, the riots in the U.S., world economic recession, and escalated geopolitical tensions, I just name a few major ones. Global growth is projected by the IMF at negative 4.9% this year.

In the following discussion, some of my observations and comments are kind of thoughts in research and of academic by nature, I will speak in my personal capacity only.

Global challenge should be handled globally with a multilateral approach. No country will be safe until every country is safe.

When we start to discuss the multilateral approach in dealing with the pandemic and the global crisis, I recognize that there is a debate on the value of multilateralism and the multilateral institutions. Some people are talking about economic decoupling, a Cold War, and even a conflict of civilizations. Since I am from China, I ask myself: Is there any fundamental conflict between civilizations in the East and West?

Chinese civilization is unique in many aspects, but it's not fundamentally different from Western civilization. One example: In the 6th century B.C., China had Taiji or Yin Yang concept, which is the co-evolution of two opposite forces. I found in surprise that this was also a core concept in physiological theory in Greek medicine in the same period of time. Another example: A core concept of Confucianism is the "middle course approach," that also corresponds to the "doctrine of the mean" that was explored extensively by

Hippocrates, Plato and Aristotle in ancient Greece.

In 16th century, the brilliant Jesuit missionary, Matteo Ricci, recognized the striking parallels in Confucius and Mencius to the Christian concept of man in the images of the God and devoted his life to building an “ecumenical alliance” between China and the West.

During the evolution of trade tension between the United States and China, some opinions in the media have demonized China as an evil trade partner that is systematically engaged in illegal subsidizing, cheating and stealing. That reminds me of the overwhelming public opinion in the media against Jewish people in some parts of Europe before World War II. The truth is that after more than 40 years’ market-oriented reform and opening-up, China has already been transformed into a market-based economy. In fact, the share of fiscal resources in GDP mobilized by some European governments is higher than that in China due to extensive social welfare arrangements, but no body in Europe complain that this welfare has distorted the market.

China has profound tradition of market economy both in theory and practice. In the 6th century B.C., Laozi, a famous philosopher and the founder of Daoism, advised his government to “rule without intervention,” which is an ancient version of the invisible hand of Adam Smith. Another famous economist and philosopher Guanzi, in the 7th century B.C., suggested that in the years of economic depression, government could increase expenditure to implement seemingly wasteful projects for the purpose of creating employment. That is the ancient Chinese version of Keynesian economics. Financially, China was also highly developed. As early as in 11th century, China introduced the first official paper currency in the world.

On the issue of economic and technology decoupling, the attempt to block a major people and civilization from competing fairly with other countries and getting access to

new scientific and technological knowledge is morally wrong, and will help China to win sympathy around the world.

On the other hand, China has the largest pool of educated labor force, including a largest pool of engineers. That will enable the country to be more innovative, professional, practical and rational.

Compared with other multi-country free trade zones, China has already become the largest single-country retail market by itself. It is more than equivalent to a free trade zone with a highly integrated infrastructure network, centralized fiscal and monetary policy, and deep and liquid labor and capital market. The authorities have also determined to further open its economy, greatly enhance intellectual property (IP) protection, and implement structural reforms, including introducing competitive neutrality for state-owned enterprises (SOEs). In the end, it is the effectiveness and efficiency of China's domestic resource allocation that will determine China's international competitiveness.

I am not specialized in geopolitics. But I learned that the scenario of decoupling and a new cold war is based on an old strategy called "divide and conquer," or "offshore balance." It is very smart from the offshore players' perspective. But it will benefit the offshore manipulator at the expense of onshore neighbors. I wonder whether those equally smart onshore players are willing to buy this, and how high a price the offshore player wants to pay to convince so many countries to engage a long-term conflict with their major trade partner.

It is not objective to exaggerate China's conflict with India at the border. It is important to recognize that the current border is largely a stable equilibrium. The common interest of these two ancient civilizations is to cooperate and develop their economies and achieve a joint historical revival. The two countries should benefit from their common cultural heritage based on centuries of peaceful and friendly cultural

exchanges, particularly the exchanges in the form of Buddhism.

The history issue between China and Japan often looks like a deadlock, but a forward-looking approach is the key. China has largely recovered its self-confidence, and it is very clear that China's revival does not mean revenge. When new generations from China visit Japan as tourists, most of them feel they like Japan. Japan is China's only neighboring country that has maintained a lot of Chinese characters in their written language, and they use chopsticks, eat rice, use soy sauce, and practice calligraphy, all of these are the typical reflections of East Asian culture.

A healthy and stable Sino-Russian relationship can be much more sustainable than many people's imagination. Their stable cooperative relationship can be attributed to many factors. It is not a coincidence that their combined territory maps the Mongolian Empire in history. Toward the end of last century, China and Russian leaders reached a wise and visionary agreement to delimit and confirm their common border. Their mutual respect and support to core interest of each other can go a long way.

The biggest loss the United States could incur from a decoupling and a new cold war is that many of the 1.4 billion Chinese people, who are otherwise very friendly toward America, could turn into opponents. By contrast, a friendly and cooperative China will be definitely the Americans' greatest fortune in Asia.

I believe a constructive competition and cooperation between China, the United States and other countries under a rules-based multilateral system should be the right choice. Fortunately, the IMF is still functioning normally and has played a constructive leading role, which is also supported by the World Bank and other multilateral banks.

In just a few months, recently, the IMF has implemented debt

relief to more than 27 countries, supported by contributions from a group of better- resourced members, including China. The Fund has augmented its lending instruments to low-income countries by more than 10 billion SDR, and approved emergency financing (RCF and RFI) of 47 billion SDR for more than 74 countries. It has created a new short-term liquidity line (SLL), and is pushing for approval of new agreement of borrowing of 365 billion SDR, and preparing for a new round of Bilateral Borrowing Agreement of 138 billion SDR. China has actively participated in all the above efforts and made its own contribution.

The Fund and the World Bank jointly proposed a Debt Service Suspension Initiative that has been endorsed by the G20. China has further called for an extension of this initiative to 2021. A fair burden-sharing and full participation of all creditors is critical for a successful implementation of this initiative.

China has made more efforts outside the multilateral framework, including 1) additional \$2 billion grant assistance to most affected countries, especially developing countries, to combat COVID-19 and recover social and economic development; 2) establish a Sino-Africa hospital cooperation program covering 30 hospitals in Africa, China has recently sent five emergency professional medical teams to Africa, which is in addition to the existing 46 Chinese medical teams in Africa; 3) in addition to implementing the G20 debt moratorium initiative, China will provide more assistance to countries that have been most heavily affected, together with other stakeholders; 4) China has promised that once it completes developing and testing its own vaccine, it will provide this product to developing countries as global public goods; 5) China will establish a comprehensive storage and transportation hub to support global medical supplies, under the direction of the United Nations.

The merit of multilateral assistance is that it is rules-

based, approved by a collective board representing all its member countries; and the recipient countries are facing the multilateral institution, rather than a particular country or country group, therefore it can reduce (although not eliminate) geopolitical sensitivity. Although there are different views on many different issues, and even bilateral tensions between some member countries, the majority of the Fund's membership have been able to find common ground on many issues.

The Bretton Woods institutions could do two more things, in my view.

First, a general allocation of SDRs that will increase the supply of international reserve asset, reduce the burden of any single country to supply its reserve currency excessively and provide low-income countries necessary resources to alleviate their debt distress.

Second, the multilateral banks should greatly expand their lending to include not only developing countries, but also developed countries, including the United States, itself. That will fully utilize the low interest rate environment and greatly stimulate global demand and pull up growth in receiving countries.

In conclusion, I wish the after-COVID-19 world a more cooperative and peaceful one. Thank you.

SPEED: Thank you very much.

Now we will hear from the Hon. Boris Meshchanov, Counselor, Mission of the Russian Federation to the United Nations

HON. BORIS MESHCHANOV: Dear and distinguished Mrs. Zepp-LaRouche,

Dear colleagues and friends from so many countries,

Our video broadcast audience,

The problems put in the center of today's discussion are of high importance. We welcome highlighting acute questions of international relations through the prism of development, building physical infrastructure, cooperation between major powers in the interests of the poorest and most vulnerable, in accordance with the United Nations Agenda 2030. We fully share the crucial significance of industrialization, eradication of poverty, reforming of international credit-generating institutions and ensuring food security. Those are basically in the spotlight for the whole global community. We emphasize that the right to development persists as a basic human right. Development beats inequality, contributes to peace and is an indispensable condition for building just, peaceful and inclusive societies.

I would like to start my presentation, citing the report by the United Nations Secretary-General saying: "As we are facing multidimensional and multifaceted impacts of the COVID-19 pandemic, global solidarity with Africa is an imperative – now and for recovering better. Ending the pandemic in Africa is essential for ending it across the world." In the context of this challenging crisis we all seek to re-assess the model for development with the needs of the most vulnerable at its cornerstone. I would like to address this issue with respect to how our country deploys relations with the African continent.

It is justified that today more than ever before, our eyes are directed to the regrettable fortunes of populations in remote corners of the world, where governments are grappling with triple crisis of health and finance, trying to avoid widening social disparity and future economic distress. Aware of its historical responsibility for the formation of the modern system of international relations and its further improvement, the Russian Federation considers international development assistance as an effective mechanism to solve global and regional problems, and to respond to new challenges and

threats. Our priorities have been the eradication of poverty and promotion of sustainable socio-economic development of partner states; influencing global processes in order to form a stable and just world order based on universally recognized rules of international law and partnership relations among states as well as responding to natural and man-made disasters and other emergencies.

In doing so, as it can easily be seen through the ideals of Russian philosophers and artists and classical Russian literature, assisting our friends abroad has always been based on the respect of the other's dignity. It has been reflected in our national policies and priorities, and technical and humanitarian assistance has always been delivered at the request of the recipient side. We have proceeded from the assumption that any approaches in the spirit of colonial rule, like the General Act of Berlin of 1884, bringing about the principle of "effective occupation" that prejudiced the freedom of the Africans themselves, attempts to come to an agreement behind one's back and act solely from the standpoint of mercenary calculation, will most likely not be accepted by these peoples themselves. On the contrary, we value and promote equitable partnership on the international arena, upholding the principles of truth and justice, respect for the civilizational identity of each people, the path of development chosen by each people themselves.

As the Russian President Vladimir Putin recently emphasized, the development of relations with the countries of the African continent and their regional organizations is one of the priorities of Russian foreign policy. Links between us are based on the friendly relations between the Russian Federation and African states and the traditions of the joint struggle for decolonization and achieving the independence of African states, as well as on the rich experience of multifaceted and mutually beneficial cooperation that meets the interests of our peoples.

Dear colleagues and friends,

One of the main lessons learnt from this pandemic is an urgent need for international solidarity and cooperation, without exclusions and exemptions. In line with this objective, we have committed to giving Russian-African interaction a truly systemic and integrated character. African states are confidently gaining political and economic weight, affirming themselves as one of the important pillars of the multipolar world, and are taking an increasingly active part in working out the decisions of the international community on key issues of the regional and global agenda. We need to respect their rights to benefit equally from globalization, whatever shape it will take following the impacts of the pandemic.

In our strong opinion, the world needs Africa not just like a pantry of valuable minerals or a bread basket, but strong and sovereign region, developing an equal dialogue with its partners in accordance with the norms of the national legislation, based on the multilateral nature of the world order. Today, when proposals are made to reform the global governance system, we are consistently upholding the need to reflect the role of Africa in those structures that are engaged in global governance.

Our fundamentals are not only ensuring the wide global participation of African states, but also resolving conflict situations, on the principle of "African solution to African problems." Together, we are able to counteract political dictatorship and currency blackmail in the course of international trade and economic cooperation, in order to put pressure on objectionable countries and unfair competition. Introduction of unilateral coercive measures not based on international law, also known as unilateral sanctions, is an example of such practices. Joint efforts are needed to promote trade, investment and sustainable development in order to make the global economic system more socially oriented, to oppose any manifestations of a unilateral approach, protectionism and

discrimination, to support the world trade, based on the rules of the World Trade Organization.

Under this paradigm the first Russia-Africa Summit and Economic Forum took place in October 2019 in Sochi, with 92 agreements, contracts, and memoranda of understanding, worth \$12 billion signed and problems of trade, investments and banking, industry and construction, transport and logistics, energy and high-tech addressed, among others.

We paid special attention to identifying promising areas of economic, trade and investment partnership of the Russian Federation, as a member of the Eurasian Economic Union, with the African Union, as well as with the leading regional organizations of Africa – the Arab Maghreb Union, the Sahel Five, the Southern African Development Community, the Common Market for East and South Africa, the East African Community, Economic Community of West African Countries, Economic Community of Central African States, and others.

In our movement towards Africa we need to be creative and promote new mechanisms for partnership, encourage active participation of business in exhibitions, fairs, and congress events, and develop the practice of exchanging business missions.

Moving towards Africa in this new old world would be impossible without learning each other better, taking into consideration local customs and traditions for our partners, rich cultural and linguistic variety. In Sochi in 2019, we have committed to develop cooperation in the field of education, implement vocational training, and academic exchange programs to promote social stability by protecting people, especially youth, women and persons with disabilities, and expand their capabilities by increasing the availability of education, technical and vocational training. Participants in the Russia-Africa summit confirmed that obtaining quality education and developing skills by young men and women can

become a driving force for structural economic transformation and industrialization in African countries, as well as the basis for strengthening the industrial potential necessary to diversify the economy.

It so happened that our country has already contributed to the development of the African continent, in particular, in industry, infrastructure and energy security, areas promoted by the Schiller Institute as the fundamentals of the so-called physical economy, so I would focus on them briefly.

So far, Russia has been involved in the creation of the Russian industrial zone in Egypt. Among the key competencies of Russia for Africa, one cannot overestimate the role of rail infrastructure for the development of Nigeria, Egypt, Democratic Republic of Congo, and Angola. Under current conditions, it is important that the use of technologies such as medical trains in Africa will prevent the spread of infectious diseases and fight epidemics.

In energy, we count on the future construction of the first nuclear power plant in Egypt and the Russian Center for Nuclear Science and Technology in Rwanda facilitating the development of integrated solutions in the field of nuclear energy in agriculture, health, education, science and industry. Those two are not the only countries in Africa that intend to develop nuclear energy. Kenya, Uganda, Nigeria, Sudan and Zambia are also on this growing list. Most African countries suffer from severe electricity shortages. Accordingly, in the near future they should double their generating capacity to meet current needs. The current pandemic-caused crisis, apparently, has aggravated this challenge for them.

In saying this we should not forget about stepping up efforts to combat climate change in Africa, transfer relevant technologies, build the capacity of African states. Meanwhile, general greening of the economy, in our approach, needs to be

based on responsibility, consistency and realism. Key to that is technological progress. Serious efforts are being deployed to improve energy efficiency in industry, agriculture, housing and transport. In our country, we have launched national project “Environment” to create incentives for Russian business to implement best “green” technologies, to ensure the environmentally friendly low-emission development. And we will proceed to provide assistance to developing countries, including Africa, to help them meet their own climate goals without prejudice to the objectives of ensuring inclusive and sustainable economic growth, industrialization of economies and leaving no one behind.

The pandemic is spreading across the world, threatening to backslide the efforts applied to build a more resilient architecture. It's high time for humanity, responsibility and spirit of partnership to be demonstrated. A truly systemic issue with reference to today's discussion, is food security, which holds a special place among Russia's priorities in its efforts to achieve sustainable development globally. First of all, we believe that it has to be addressed at the level of supplying the world enough high-quality food to stabilize international markets, and make it more accessible and affordable for a maximum number of people. At the same time, the zero-hunger goal must be addressed as a matter of urgency for those countries that are food insecure. To that end, over the last 20 years, Russia has been steadily and consistently increasing its own production and export of food – grain, cereals, pulses, meats, poultry, oils, milk and dairy products, etc. Russia has become one of the world's largest exporters of food.

During the pandemic, food supplies were transferred to the Union of Comoros (172 tons) and Madagascar (about 500 tons).

Apart from tackling the problem of food security, Russia donated hundreds of KAMAZ trucks, together with the necessary parts, equipment, and technical support, for key World Food

Program operations in Africa. Starting from 2020, \$10 million are being reserved exclusively for Africa. It is the first time that Russia assigns a geographic priority for its voluntary contribution to the World Food Program.

In the face of the COVID-19 pandemic, East Africa is experiencing its largest invasion of desert locusts in decades, and our country is making a \$10 million contribution to support FAO [Food and Agriculture Organization] operations in Ethiopia, Kenya, South Sudan and Uganda.

In connection with the coronavirus pandemic, Russia received requests from a total of 29 African countries, as well as from the African Union, asking for assistance in combatting the impacts of COVID-19. To date, units of laboratory supplies and personal protective equipment have been provided to the Democratic Republic of the Congo; multi-purpose medical modules, tents and accessories to Djibouti; test systems to South Africa and Guinea.

At the same time, we believe that helping a sick person with a virus is paramount, but only part of the problem is solved. A fundamental factor is the availability of an effective preventive and educational system in the countries affected by the epidemic. As an example, I refer to the example of the Republic of Guinea, where two mobile hospitals have been deployed, and where mobile laboratories based on KAMAZ vehicles were transferred, and medications were delivered. With the participation of Russian experts in this country, more than 800 specialists have passed specialized training since 2015. Russia makes a significant contribution to the scientific research of the Ebola virus. With the support of one of the flagships of Russian business, the United Company RUSAL, the Russian-Guinean Research Center for Epidemiology and Prevention of Infectious Diseases was established in the Guinean city of Kindia.

Last, but not least, long and intensive discussion is ongoing

concerning the unbearable debt burden of African states. Russia actively contributes to alleviating it under the debt-for-development program intergovernmental agreements. Those between Russia and Madagascar, Mozambique, and Tanzania, are being implemented. For instance, as part of these arrangements, the Government of Mozambique in cooperation with the World Food Program, has launched a multi-disciplinary national school feeding program. It provides for the conversion of a part of the country's debt to Russia amounting to \$40 million during 2017-2021, into activities that address malnutrition among sick children and foster primary education in Mozambique.

With that, I deeply thank you for your attention, and look forward to your questions.

SPEED: And we want to thank you very much, also, Mr. Meshchanov, because we had some problems with the video as you were speaking. We're going to first of all make sure the entire speech is made available immediately in terms of the actual text, and we'd like to also apologize. We'd like to have, at some point and I want to say this publicly, if we can actually re-do your video, because it was not quite in synch. The audio was fine, people could hear it very clearly and it was an extremely important message. And so, I want to thank you, again, very much for what you just did.

MESHCHANOV: Thank you.

SPEED: Our next speaker is Dr. Joycelyn Elders, former Surgeon General of the United States.

DR. JOYCELYN ELDERS: Hello. I'm Dr. Joycelyn Elders, and I am happy to speak to the Schiller Institute conference today, whose theme is "Will Humanity Prosper or Perish?" I hope, as I am sure you all do, that humanity prospers.

Ironically, a lethal disease, the coronavirus pandemic, may be the only way to unify the world to reverse what might

otherwise appear to be a sure slide into disaster.

We are here to discuss a new paradigm for the whole world—not just for the richer or more well-off nations. Helga Zepp-LaRouche has proposed that a world healthcare platform must be constructed to respond to the present crisis. She has circulated a short memo to this effect, calling for a Committee of Opposites to be formed to implement it. I would like to respond to one passage of that memo in particular. Here is what it said.

“A very large number of youth in the U.S. and the European nations coming from the economically disadvantaged segments of society are presently looking without a perspective into the future and are therefore exposed to an entire specter of perils. They could be educated through a training program in the tradition of Franklin D. Roosevelt’s CCC program to become medical auxiliary forces and could be deployed together with doctors and medical professionals in the building of first temporary, and then permanent hospitals and hospital wards in African and other developing sector nations. For the countries of the Southern Hemisphere the support from the industrialized nations is existential: Therefore it will be possible to find cooperating institutions, such as governments, religious and social organizations, as well as youth organizations, who can help to set up such facilities and win the trust in the population for such an approach. In the industrialized nations, for example, hospitals could set up partnerships with existing hospitals in the developing nations, which then could be used as affiliates for the construction of an expanded health system. One can also draw in nongovernmental organizations with experience in so-called conflict areas, such as the Peace Corps, catastrophe protection organizations, and various relief organizations.

“In the U.S. and European nations retired doctors, helpful individuals, and social and religious organizations could work in a Committee to put together teams of medical personnel and

apprentices for this deployment....”

Now, I think that this can be done, but we must think about how we would do it. It will be very important, for example, in the countrysides of Africa, just as it is important in the cities of the United States, for people from these neighborhoods and communities to be very involved in this process. Therefore, young people from Africa should be paired with young people from America, and be trained together from the beginning. We should remember that they are significant communities of African-American youth that are in the United States, whose parents came from Nigeria, Sudan, Ethiopia, Senegal, and many other nations. Importantly historically black colleges and universities could be used, as well as high school campuses in the urban centers, as central coordinating points, to assemble volunteers that want to participate in such a program. More broadly, various land-grant colleges, community colleges, and churches, and other organizations already deeply involved in such outreach, need simply be encouraged by young people who want to assist in doing what perhaps only they can do—save the lives of their peers in Africa, the Americas, Asia, and elsewhere through demonstrations of hope and health.

First, we will need many community healthcare workers. We can take a page out of what was done in the American Civil War in 1861 in New York City, with what was called the Sanitary Commission. We just take some people in the community, give them some basic health education, and develop them as medical assistants and medical technicians. Most importantly, they will be very well known in their communities. They can communicate very well with the people in their communities. You can have supervisors of these community healthcare workers, who are also trained, and of course coordinate with nurses, nurse practitioners and doctors. But this gives you a far larger force to work with, which is what we need.

We can't teach what we don't know, and we can't lead where we

won't go. We have to have tiers of people who are from the community, healthcare workers who understand the community and know the community, as well as immediate supervisors, to people with enough medical training, all the way up to nurse's assistants, practitioners, doctors, and others, right up to the level of super-specialist. We often do too much special care, and not enough public health. We do not do enough of the basic public health which would do far more to maintain the health, more than 100 surgeons.

This is not an attack against specialization, but it is an assertion that we are in a condition like that of a world war, which requires something that Martin Luther King and others have often talked about—creative, nonviolent directed action, but in the field of health. And we need volunteers, just as the American civil rights movement had volunteers. They will be the backbone of this effort. In this case, we need to establish brigades and battalions of courageous young people, who may even risk their lives, but in a responsible way, to save the lives of others, both here and in other countries.

This is not, by any means, completely new. Many nations have tried elements of such programs, which have worked relatively successfully in the past, and members of the African Union , or WHO, are well aware of these measures. This, however, is a circumstance that requires the equivalent of a wartime alliance, but this is truly a wartime alliance for progress. Here we can count successes, not in the numbers of enemies killed through combat, but through the numbers of lives saved through healthcare. We will also be aided by the omnipresence of certain social media capabilities that can provide means of close coordination that would otherwise be unavailable.

The fight against this virus must have a human face. There is no section of our population we can afford to ignore. For example, our already-overcrowded and often abusive prisons will see an explosion of infections. Should such people who have been accused of a theft or other non-violent crime, or

anyone else, for that matter, be given a de facto death sentence, or be put in harm's way, solely because the rest of us have decided to forget who they are? What about the families that visit them? What about the children, or spouses, or parents attached to those people? And I believe that this can be a mobilization that replaces the image of young people as a problem, or a potential source of unrest, with the image that they are the healers, those dedicated to preserving life, not destroying it.

There may be more than 2 million American young men currently held in prisons for non-violent offenses who could be more than willing to become part of this solution, to help bring health both in their communities here, as well as to other nations. And it would only be in such an emergency as this, that this sort of bold thinking would be attached to an urgent, dire, but resolvable crisis.

I pray that this moment may find us equal to this challenge to our normal way of thinking. All the world is at stake, and all the world is in need. Thank you.

SPEED: Thank you very much, Dr. Elders.

We're now going to hear from Dr. Ding Yifan, Deputy Director, Research Institute of World Development, of the China Development Research Center of China.

DR. DING YIFAN: Dear Friends,

It's a pleasure talking with you on this very important, historical moment. The COVID-19 pandemic has caught the whole world by surprise. Not only have the economies been paralyzed and human life threatened, but all life habits have changed also. Moreover, in many countries, people have not been able to effectively curb the spread of the virus, because they have no experience. Although many institutions have tried to produce vaccines, but are now afraid that the vaccine would be short-lived because the virus evolves so quickly.

In the face of an epidemic, we humans are very vulnerable. If we're not enlightened and work together to fight the virus, the time for the virus to spread will prolong, and the longer we will suffer. So, here, I'd like to highlight four points:

Firstly, when China's epidemic broke out, many countries helped China and provided China with various materials for prevention and to fight the virus, in creating masks. Countries, such as Japan, have picked up sentences from ancient Chinese classics, and write on the boxes for transferring those materials to China, to show the close relationship and cooperation between East Asia area's countries. Once the epidemic situation had been brought under control in China, and the situation became intensified in Japan and South Korea, China sent a lot of materials to Japan and South Korea, to help people there fight the virus.

Secondly, many such token stories have also been staged between Chinese and American companies. Once the epidemic situation got worsened in the United States, many Chinese companies had sent materials for prevention and to fight the pandemic in the United States, as well as masks, protective clothing, protective glasses, ventilators and even [s/l ratings] for nucleic acid detection. So this cooperation showed that our humanity in society is really a community of common destiny.

Thirdly, unfortunately, the political opinion and the political spirit in the United States have made China unintentionally a scapegoat. Radical Congressmen and Senators try to compete with the hoax in the Trump Administration to show off who has the hardest line toward China. These attitudes cannot help Americans fight the epidemic, on the contrary it can only exacerbate the mistrust between China and the United States, making cooperation even impossible between the Chinese and the American governments, within an obstinate pandemic.

Fourthly, in fact, the world economy has not come out completely from the last financial crisis in 2007, and then, a new crisis happened. The pandemic might make this crisis deeper and more difficult to deal with, because we are faced with a dilemma: Restoring the economy and preventing the virus from spreading. The largest economies in the world need to expand their cooperation and take joint measures to fight the virus, and to boost economic growth. We have to use a stimulus package not only to alleviate the problem of the population in trouble, but also to use this stimulus package to invest in infrastructure, not only in traditional infrastructure, such as highways, bridges, or telecommunications means, but also in the development of new infrastructure, such as means of prevention of epidemics for the masses, and the treatment of these masses in pandemics, also including the remote means to check the temperature of the masses.

Only by rebuilding trust among big powers can we unite and fight the coronavirus with success. Then we can bring humanity back to the harmonious development path again. So, I think we have to unite our forces or strengths in the middle of the fight against the coronavirus pandemic, and then, we could try to find a way to common development, after the pandemic.

Thank you.

SPEED: Thank you very much Dr. Ding.

Our next presentation is by former Mayor DeWayne Hopkins, mayor of the town of Muscatine, Iowa. And he represents the China-Muscatine Friendship Society.

FORMER MAYOR DEWAYNE HOPKINS: Good day, everyone. My name is DeWayne Hopkins. I'm the former mayor of a small community in eastern Iowa, located right on the Mississippi River.

And I have a story to tell you. But in order to tell this story, where it begins I'm going to have to move the clock back in time to 1985. Back in that timeframe, the country of

the People's Republic of China, sent four individuals to Iowa. These individuals had never been in the United States before, but through the Sister Cities and Sister States organization, these individuals came right directly to Muscatine, Iowa. One of these individuals was Xi Jinping, and of course at the time, he was pretty young, and he was a provincial official in Hebei province.

Well, they came to Muscatine, and they toured some of our plants around town, and so on and so forth. They even enjoyed a barbecue with spareribs and corn on the cob and things of that nature. In any case, they spent three days in Muscatine, and then moved on to Des Moines, Iowa, where they met with then-Governor Terry Branstad.

Now, I'm going to fast forward a little bit to 2016. Our governor was on a kind of an agricultural mission trip to Beijing in the People's Republic of China. And he was meeting with Xi Jinping, who at the time had moved up in the ranks to the position of Vice President. Xi Jinping just happened to ask Governor Branstad, because he had known him for that length of time from 1985 to 2016, he asked him how his friends Sarah and Roger Lande were. Well, Sarah and Roger Lande are residents of Muscatine. Roger is a retired attorney. Back in 1985, Sarah was the President of the Sister States organization here in Iowa. Well, Governor Branstad responded that they were in good health and everything was fine, but that's what started the wheels in motion about a revisit to Muscatine from then-Vice President Xi Jinping. That happened on, I believe it was February 12th. He was on a trip from Washington, D.C., then to meet President Obama in Los Angeles, California. He thought he would have time to stop by Muscatine, Iowa, which he did.

We all greeted him on the porch of the Lande residence. We all went inside, and enjoyed snacks and conversation, and sort of rehashing old times, thus become the title "old friends." So, a great number of his old friends – that is, Xi Jinping's –

were in attendance at the Lande residence, and they all had just a marvelous time. Xi Jinping's time came about, he had to leave, and that was OK.

But a short time after returning to China, Xi Jinping suggested via email to Sarah Lande, that we engage a community in China about having a sister city relationship. So, that's what started the wheels churning for that adventure. That city in China became Zhengding. The rest is kind of history. I went to China and visited with the folks in Zhengding; their mayor, Mayor Yang, came to Muscatine and visited with our folks. We sat down and signed a letter of intent to become sister cities. So, that's kind of how that went.

As time went on, Xi Jinping became the President of the People's Republic of China, and Sarah Lande is still in Muscatine, and they stay in contact every now and then. But it's a relationship that started here in Muscatine, and it's ongoing.

I will say that we have moved hopefully into the future, and we now have in our high school, four years of Mandarin language. We also have an orchestra that is fairly well-versed in the usage of Chinese instruments, which as you may know, are all stringed instruments. They have sent us some of these instruments, and we've learned to play them. And of course, every year, here in Muscatine, is a concert put on by an orchestra either from Beijing or from Shanghai. I believe we've done four of those already. And we're done with this pandemic of the coronavirus, I look for more of those kinds of events to be scheduled.

That's just another element of the relationship that we have with the People's Republic of China. They're outstanding musicians and they communicate with those in attendance at their concerts very, very well. It's a pleasure to have them here. It's a pleasure to know that they'll be coming in the future, and we enjoy having them very much.

I guess, what I'm saying to you is, we're a small community, and we have a friendly relationship with the People's Republic of China: That isn't going to change, and we really don't care a lot about what they do in Washington, D.C., or what they do in Los Angeles, California. We have a relationship with the People's Republic of China. They're great people, they have a good sense of humor; and I wouldn't mind having one of them as a neighbor.

[Mr. Hopkins then played a short clip from a very lively concert by the Chinese orchestra.]

SPEED: Just one correction: Former Mayor Hopkins misspoke: Actually, when Xi Jinping returned to Muscatine in 2012, he was the Vice-President, not the President at that time. And he came back, and that's when the meeting was, and it was in 2012, not in 2016. We apologize, and the Mayor apologizes for that unintentional misspoken phrase.

Our final presentation is by Daisuke Kotegawa, Research Director at the Canon Institute, and former Executive Director for Japan at the International Monetary Fund.

"Recollection My Involvement in Economic Assistance"

DAISUKE KOTEGAWA: 1. In the mid-1980s, when I worked as a staff member of the World Bank, I had an opportunity to complain about the slow development of African countries despite a large amount of aid to Africa to a British and a French staff, both of whom had devoted their lives to economic development in Africa. Their answer was amazing. "Mr. Kotegawa. It is wrong to expect fast economic growth in Africa which can be compared to those in Asia and Japan. Because Africa is trying to achieve what humanity has done in 2000 years within 100 years."

2. When I returned to Japan in 1987, I became the budget

examiner in the Ministry of Finance in charge of the budget of the foreign economic assistance. We reviewed Japan's basic policies regarding economic assistance to Africa, and we started to try to create a country that will become a model for development in Africa, that is, "Japan" in Africa. I was convinced that it was very important to create a Japan in Africa, because at my days at the World Bank, I realized that Asian countries found Japan as their model and hope, having come to believe that Asian countries can reach the level of Western countries if they work diligently like the Japanese.

3. The first step is to select the target country. The target country had to have a moderate economic scale, but small enough not to have internal contention such as tribal conflict. We chose Ghana, Cameroon and Malawi. As for Ghana, young and clean leader Rawlings were also a major factor. We poured all three kinds of economic aid into three countries: concessional loans with focus on the construction of economic infrastructure, grants focused on construction of social infrastructure in the medical and educational sector, and technical assistance with the aim of technology transfer through dispatching experts and inviting trainees.
4. A backlash from the former colonial powers was expected, and Japan, which had historically little relationship with African countries, lacked the know-how to build aid projects there. So, we made an arrangement with Crown Agents, a British aid agency, for consulting our projects in Africa. As a result, about one-third of its total annual income in the early '90s came from Japan. Ghana, in particular, has achieved great economic growth and if we had continued to do so, a "Japan" in Africa could have been realized within 1990s.
5. However, having watched the success of such Japanese aid, the British and French began to be vigilant. Ms. Cresson, who became French prime minister in 1991,

made such remarks as, "Japanese are yellow ants" and "The Japanese are enemies and are plotting to conquer the world without obeying the rules" and repeated such remarks as "Japanese economic assistance is Jurassic." Against such criticism, Japan was forced to review its aid policy and had to reduce aid to Africa before Ghana became a Japan in Africa. Since then, proposals for UN Millennium 2000 Target, including the debt relief, which mainly targeted Japan's yen loans, have been drafted mainly by the U.K., and Japan's presence in the world of economic assistance has gradually been lost.

6. I think that there is a fundamental difference between Western concept of economic assistance and that of Japan. The underlining idea of Western aid is a charity. This leads to the emphasis on "humanitarian aid," and the idea of economic independence of recipient country is scarce. On the other hand, the basic idea of Japan's aid is recipient country's economic growth and independence. This is the idea that flows to the root of Japan since the Meiji Restoration, which has been trying to catch up with and overtake the West, witnessing the plight of Asian colonies under imperialism.
7. On the issue of economic assistance policy, I had to fight with the Western countries wannabe scholars, critics, and mass media at home, as well as those abroad, with friends of the Ministry of Foreign Affairs who had the same sense of mission. Mr. Ishikawa, who wrote several books at the Ministry of Foreign Affairs, was my greatest collaborator.
8. One day, a Japanese journalist came to me and started to criticize Japan's aid policy. His argument was not original which echoed the well-known Western criticism of Japan. For example, he said that Japan built hospitals in developing countries, but only some wealthy people in the country can use such hospitals, and it is not for the poor general public. Or he said that Japan is building telephone network in developing countries

where most people do not have a telephone, or that Japan has built international airports in the capital in order to advertise its aid. It would not benefit at all the general public in the developing country who did not have the chance to go abroad. He also took the example of the Philippines, claiming that "It is wrong that Japan has built a hospital for the rich in Manila. Sweden built apartments for the poor in the slums of Manila." I asked him, "By the way, what would you be most worried about if you were asked by your company tomorrow to go to Manila next week?" He replied, "Whether I can call up Tokyo smoothly, whether the airport there is fine, or whether there is a proper hospital." So, I told him, "What you said are exactly what foreign companies which make investment in the Philippines are concerned about. If there are no problems on such matters, overseas companies will build factories in the Philippines in search for cheap labor and hire people with low wages with minimal education. In this way, employment increases, and the gap between the rich and the poor decreases. I visited the Smoky Mountain in Manila, which is the core of slum where Sweden built an apartment. The place is a garbage dump, and residents sleep on the bench on the pile of garbage and they protect themselves from rain by the roof made by tablecloth. It stinks very bad. People living there dig out what can be used from the pile of garbage and sell it in the city. The apartment built by Sweden became a slum again in less than six months. Because residents don't have regular employments, and no income. It is not possible to maintain the apartment no matter how splendid the dwelling is. Japan's aid help companies increase employment by building economic infrastructure such as railways, ports, airports, roads, power plants, and telecommunication networks with yen loans, creating preconditions for overseas companies to enter the country, and help provide facilities for basic education

as a social infrastructure. Gradually, technology will be transferred from the foreign company to the local company, and the industry will grow in the developing country. Just as we were providing economic assistance to Asian countries with this way of thinking, the value of the yen doubled as a result of the Plaza Accord, and the relocation of factories to Asia began by Japanese companies that were no longer able to stand up to labor costs in Japan. The relocation began in Malaysia, where politics were stable and the power generation capacity built by yen loans was firm, and proceeded to Thailand, Indonesia, and China, and the so-called geese-type economic growth started in Asia. This steady economic development continued until the Asian economic crisis of the late 1990s.

I allocated to my Japanese colleagues to join the Belt and Road Initiative as proposed by China, especially when they proposed the establishment of AIIB, and also with the United States. Because I thought the cooperation among these three countries are the best mix to build up economic infrastructure in the developing countries. Because, in my view, the Chinese have a shortfall in their capacity to build up the new projects, which is actually the major part of the advantage for Japanese bankers as well as American bankers.

So United States and Japan can draw up a kind of blueprint for economic development and China should be in charge of financing and also actual construction of those projects. And after the completion of those projects, Japan would like to take the lead in maintenance and the rehabilitation of those completed projects, if they are needed. Because this is the kind of area that Japanese companies are quite good at.

So I believe this is the best way of collaborating, for these three countries for the future of this globe.

Thank you.

SPEED: Thank you very much, Dr. Kotegawa.

We're about to go to the questions and answers. What we're going to do is to allow the panelists who are with us live, to have some cross-talk, to discuss things and to respond to what they have all heard. Not everyone is with us live.

And just prior to doing that, I'd like to introduce my colleague Diane Sare, who has something to say.

DIANE SARE: Right now, we are going to have a greeting from the leader of the LaRouche Society in South Africa by video – Ramasimong Phillip Tsokolibane.

RAMASIMONG PHILLIP TSOKOLIBANE: From the Republic of South Africa, I offer my greetings to those of you gathered virtually around the globe for this important conference. My name is Ramasimong Phillip Tsokolibane, and it is my great honor to lead the LaRouche Movement in South Africa.

The matters upon which you are deliberating will determine whether or not mankind survives our turbulent times. Around the globe, people are in the streets, rising up to protest the intolerable injustice of the dying neo-colonial order that has enslaved all of us. It is a deadly monetarist order that values pieces of speculative financial paper above human life. The collapse of this global British financial empire is certain. What will replace it is not. What must be brought into being is a New World Economic Order based on the unleashing of the greatest power in the universe: the power of human creativity to build on this planet a world of hope, peace, and posterity, where we will be truly, finally free.

We shall extend our dominion beyond Earth into the vast expanse of the universe beyond. This was the mighty dream of the great Lyndon LaRouche, who taught us that the final conjunctural crisis of the old evil British Empire was coming, and that we must, as revolutionaries, be prepared to seize the moment to shepherd the great change for the good.

As we deliberate today, we must remember the teachings of Mr. LaRouche. It is now truly his time, a time in which troubles can be turned into opportunities. To do otherwise, would be to allow those evil people, who lorded over us as the masters of the old empire, to continue their rule in an even more brutish and deadly form. A global fascist order whose policy intention it is to kill more than three-quarters of all people on Earth – that is, if they don't stumble into a general thermonuclear war that kills all of us. As the COVID-19 virus slashes its deadly path across my continent, which will leave tens of millions dead in its wake, if not more, we see the results of the British Empire policy of enforced underdevelopment, combined with the equally deadly famine and attempts to start wars here and around the globe. We can count more millions murdered through the Empire's policy.

It does not have to be this way. LaRouche's policies and programs for development and jobs point the way to the future. For Africa, it is go with LaRouche, or die with the old neo-colonial empire. Africa wants to lead, and we have, with some help, the means to survive and prosper. My country, the only full-set economy on the continent, can help produce both the machinery and the machine tools required for the industrialization of Africa. We can help train the hundreds of millions of new productive workers that will be needed. We have one of the most advanced nuclear energy industries on the globe, which is under constant attack from London.

So, it is our future and the future of billions of Africans to come, that this conference is discussing. Best wishes for the success of your deliberations.

Panel 1: Questions & Answers

SPEED: Thank you very much, Phillip Tsokolibane.

So, now we're going to go to our live panelists: That will be

Helga Zepp-LaRouche, I see Dr. Elders who is there; and Mr. Meshchanov is there – great.

I just want to first ask any of the panelists if they have any response or any thoughts about what they've heard? Helga, I'd like to start with you.

ZEPP-LAROUCHE: I think the reason why we wanted to have this conference is to show a way how governments can actually work together; how people can support that, and in that way help to create an environment where the absolute urgent question of a new world economic order, a new financial system can actually be put on the table.

I'm very encouraged, because what Dr. Jin did is very much our approach; that you need a dialogue of cultures. That you need to look for those ideas which resonate in the other culture even if the predicates are different. I think he did an excellent job in doing that.

I think the fact that Mr. Meshchanov chose to focus on Africa is a sign of the times, because I believe that the fate of the Africa continent is really what will decide if we are morally fit to survive. If we cannot get our act together and work together as nations to help to overcome the dangers coming from the locusts, the famine, the pandemic, I think that this is the most crucial focus. Also, to put aside all kinds of geopolitical contrary interests and really work together in the common task of getting humanity into a different age, really into a different era.

I was very happy with what Dr. Elders said, because I think this idea to call on the youth; that they have to have an absolutely important role, because it's their future, it's their world. Young people always like to talk to other people from other countries and work together, so I think that is one of the leverages how we can influence the governments to go in the direction in which they need to go.

Naturally, very delightful was what Mayor Hopkins demonstrated, because it really beats back the idea that small communities can't do much. He has demonstrated that it can be done, and the fact that the great community of Muscatine has a relationship to Xi Jinping, it just is very bold and is a very good example. I think especially in the end, when he blended in these musical performances, it touched off exactly what needs to be touched off – namely, love between different cultures. Because different cultures are not a threat, they are actually an enrichment once you start to know them and to encounter them.

I also want to thank Ding Yifan, who is an old acquaintance of ours going back to the 1990s, and so is Mr. Kotegawa. So, I think this was really a very powerful and very useful demonstration of how you can work together on different levels and set an example.

SPEED: Counselor Meshchanov, I have a particular thing I'd like to ask you, because we had a question which is going to come your way, and also your speech very much dealt with the question of Africa. But one of the questions that came in, I think you can maybe answer as you give us your own reflections is: "What is President Putin's thinking in calling for a P5 summit [Five-Power summit], and how does this compare with Mrs. LaRouche's proposal?"

MESHCHANOV: Thank you for your question, but first off, thank you for inviting us. Again, thank you for the opportunity to speak and deliberate on very acute and intelligent problems of the current moment.

Actually, at the United Nations, we have been involved in organizing the summit even before the pandemic, and we're still looking forward to having it under the new circumstances. We proceed from our President Vladimir Putin's own statements earlier this year from Jerusalem, when proposing the summit of the United Nations Security Council

Five. The rationale for organizing the summit is not to miss, as he said, new sprouts of hate and discrimination between people and peoples.

According to our President, the country's founders, the United Nations, and the permanent members of the United Nations Security Council, that the responsibility for preserving civilization lies with them. These countries are called upon to become an example for other states in this regard. So, such a summit would demonstrate loyalty of countries to their responsibilities; countries that combatted together back to back against Nazism and fascism, back 75 years ago. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/62646>]

So, this is how we see it, and how we see the objectives of this summit. We believe that this current moment unfortunately has contributed to this rationale, because borders and discrimination and inequality between countries are getting worse. That is why we have selected the issue of Africa for our presentation at this event of the Schiller Institute. Because we are strongly convinced that, as one of the previous speakers has stated, and it's commonplace in the United Nations, no one is safe, if someone is not safe.

Reflecting on my colleagues' presentations, I was highly impressed by our friend from Muscatine's presentation on the cultural links between the peoples of the United States and China; specifically because my previous posts were somehow associated with promoting direct links between people, between human beings, in consular posts in Greece and Mongolia. It's very timely now to speak about culture, about eternal values that unite peoples and actually can overcome the politicizing trend in international economic relations.

We also, to conclude, speak of Africa, and many thanks to our colleague from South Africa, a member country of the BRICS association, an association that we're trying to build on principles of dignity and respect for sovereignty, and

promoting independent ways of making decisions. That is the only way our new multipolar world is capable of saving humanity from new conflicts and new wars. Thank you.

SPEED: Thank you very much. Dr. Elders, we're going to ask you for your comments, but I also see someone who is a colleague of yours, who I think is up there on the screen. If I'm not mistaken, that is Dr. Kildare Clarke from New York City. I know Dr. Clarke has sort of a short time, and he's been waiting in the queue. Dr. Clarke, is there something you'd like to say, before we hear from Dr. Elders?

DR. KILDARE CLARKE: I would like to say a lot, and I don't think I probably have the time here. So, for the 4 o'clock youth meeting, I hope I can get by. I agree a lot with Dr. Elders. The problem to me is that I recognize that we've got to fundamentally change the educational system in this country, if we really want to get out of the problems we are facing. And we cannot continue to have groups upon groups, planning groups and proposals – we've got to act emergently. We've got to change educational systems; we do not have to wait until he tries to get to high school or college, before he knows that he's going to go to medical school. These things can begin in the elementary school. You've got to expose people. When they are exposed, they get interested. We are selectively excluding a large part of the population who can become excellent healthcare workers. They might not start in medical school. They could be assistants, learn, understand what it takes to get there, and go back to school. But if we do not expose them now, we're going to lose a whole generation of excellent physicians, nurses, and other healthcare professionals, because we don't think it was OK to educate them now...

SPEED: I need to tell you, Dr. Clarke, your audio is bad. I think we got the basic thrust of what you were saying, which is you were pointing out that the entire educational system has to be changed. If you didn't know this, we've been having

some technical problems all morning. Dr. Elders, were you able to make out what he was saying?

DR. ELDERS: Yes.

SPEED: Dr. Clarke, I'm going to ask you to let her respond, and also get her reflections, because I think she knew clearly what you were getting at. So, Dr. Elders?

DR. ELDERS: I thank first of all, the Schiller Institute for putting on this conference. I think it's been excellent in bringing up some problems that we all have. One of the things we all have to know is, whatever we're talking about doing, you can't do it unless you're healthy. So, I feel very strongly we've got to have healthy populations, and we've got to start early. I agree with Dr. Clarke. I always tell people that children are half as tall as they'll ever be by the time they're three. They know half as much as they'll ever know by the time they're four. Hope, will, and drive has been determined by the time they're five. So, we've got to start early. Children can't be what they can't see. So, we've got to make sure that they're exposed, and we can start them early. They don't have to start out being a brain surgeon, but they can start out being what they can be.

And most of all, we've got to keep them healthy. All human beings feel that the three things that they need to be, more than anything else, they need to feel that they can be successful. We need to make sure they're healthy, educated, motivated, and have hope for the future. I thought, that's where we can start, and every country can start with that. What we've heard about what we're doing for countries, but we've got to start with health. And we've got to educate them. You can't keep an ignorant population healthy. So, we've got to start with educating the population, and we've certainly got to start with doing everything we can to keep them healthy. We have to know that we've got our trust and global solidarity. If we don't trust each other to do the things we

need to do, we can't get it done. We have to go out and work in the communities. Find out what the communities need, rather than giving them what we think they need.

I especially enjoyed the Counselor from Japan's talk on the things that they were doing. Sometimes you think you're doing exactly what a country needs. Going into Africa and doing what they needed; but maybe they needed something else. Involve the African nations to find out what does the nation feel that they need, and help them develop what they think they want and need. And we may have to start in our small communities, starting out with the young people; training them to be community health workers. Later, they grow up to be nurses, and nurse-practitioners, physicians, and then to being super-specialists. But we want to improve the health of the world, which we've got to do, because we all know this coronavirus has taught us that anytime one country is not healthy, all the rest, we're all at risk. So, we've got to make sure that we help every country to be healthy and improve their health. We've got to start with the young people who are going to determine what the world's going to be. We have to do everything we can to train them to be the best that they can be.

I never fail to go to an old Chinese proverb that says that "The society grows great when old men and old women plant trees under whose shade they know they'll never sit." To me, this institute, what you're trying to do with the Schiller Institute is pull the nations together in solidarity, globally, so that they can plant trees for the bright young people of the future to sit under. Thank you.

SPEED: Helga, do you have anything you'd like to say at this point, either to Dr. Clarke, or in response to this?

ZEPP-LAROUCHE: No, I just feel very – my heart is moved by what you are saying, because it is that kind of human spirit which is needed now to move mountains. And these mountains

need to be moved quickly, because the dangers are many. So, I'm very happy that you are saying what you are saying.

SPEED: So Dr. Clarke, we're going to move on, because we have other questions. But I need to know if you will be able to join us for the later panel, when we will have a panel of youth. That's going to be later this afternoon. I don't know if your schedule allows it, but it would be important.

DR. CLARKE: I'll make myself available.

SPEED: And we have to do something about your audio over there on the other side, too. Thank you.

Diane, we're going to come back to you now. Do you have something for us?

SARE: Yes. I have a question from the Ambassador from Ghana to Canada. But I actually wanted to bring up one thing, since it turns out Mr. Meshchanov has been involved in cultural affairs, which is to express my desire that at some point, somehow, the city of St. Petersburg, which apparently had an absolutely phenomenal chorus, was the location of the premier of Beethoven's sublime work, the *Missa Solemnis*. I know the chorus there must have been excellent, because our chorus is working on it, and it's very difficult. This being the Year of Beethoven, and Beethoven being a composer who I think really embodies the love of mankind as a whole, I think it would be something we have to figure out how to commemorate, if not this year because of the COVID, then as soon as possible.

So now, having said that, I have a question from Ambassador J. Ayikoi Otoo, who is the High Commissioner from Ghana to Ottawa, Canada. He writes:

"I think the suggestion for four leaders to meet to brainstorm on the effects of the pandemic in order to find universal solutions is a brilliant one. But, with President Trump reeling under pressure for not having taken the pandemic

seriously, and with this leading to several deaths, with President Trump pushing the blame on China and making derogatory remarks about China – Can you see these two leaders working together? Considering the fact that President Trump recently withdrew from a Zoom conference organized by leaders of the EU and China, on the subject of the raising of money to fight the pandemic worldwide, what are the prospects for the four leaders, whom you cite [I think he's referring to Mrs. LaRouche], to come together?"

ZEPP-LAROUCHE: First of all, I want to make one important correction in your question, because it may be true that President Trump was not picking up on the warnings coming from China quickly enough, but neither did the European countries. They also lost precious time. But I want to emphatically make the point that this pandemic would not be a pandemic if there would have been a good health system in every country. And that is a provable fact because, in Wuhan and Hubei province, the Chinese were able to contain it, to put strict quarantine, and then after two months it was under control. That approach, if you had a similar health system in every country in Africa, in Latin America, in Asia, in Europe, you could have stopped this from becoming a pandemic. Therefore, I think it's very important to say that the blame of all this is the neo-liberal system which prevented the building up of infrastructures and health systems in the whole world.

This was a point made by my late husband already in 1973. He warned, and actually set up a biological holocaust taskforce to investigate the effects of the IMF policies at that time. And in the following years, of the so-called IMF conditionalities, which prevented developing countries from investing in their health systems, because they were forced to pay their debt burden first. These conditionalities actually created the condition that the pandemic even could arise. Naturally, the predecessors of Trump, such as the Bushes, such as Obama, they did much more to contribute to create the

conditions than President Trump in his admittedly slightly delayed reaction. So, I just wanted to correct that, because it's very easy to say it's the guilt of Trump, but he definitely did not cause the problem 50 years ago.

I think that unfortunately, I believe that this situation will get so much worse. I think the surges which you see now in more than two dozen states of the United States, you see it in Brazil, in India. In general, it is estimated that this is not even a second wave; this is still the first wave which has not yet peaked. Several of the American epidemiologists and virologists said it's no point to talk of a peak; the peak is not yet here.

So, I fear that the kind of collapse which we are seeing right now in terms of the effects of the economic shutdown, is also just the beginning. I think the situation will worsen in the short-term, long before the election takes place in November, and that the kind of social ferment which exists right now – which in part is due to the murder of George Floyd and others, but it's also naturally manipulated and taken over by people who just want to create social trouble in the same way like President Putin warned that Trump would be faced with a “Maidan.”

So, it definitely has absolutely elements of that as well. I think this will get worse, and that means our intervention in the United States, but also around the world will be absolutely crucial. Because it is my absolute conviction that if you have more examples like that of the Mayor of Muscatine, people who just start relationships and create an environment which counters the absolutely malicious lies in the mainstream media and the crazy talk by such people as Marco Rubio or Menendez, or such people who just are completely irresponsible in what they say. There should be a standard of truth that you shouldn't say things which are made up; but some of these people have lost all hesitations to just, for their own purposes, lie.

So, I think it's very important that this is being countered by a lot of citizens. And I think if we can get this initiative, which I proposed with this taskforce to find solutions on the level of the coincidence of opposites, that can become an important factor, because the idea that you have to replace geopolitical confrontation with cooperation to solve this pandemic and all the other problems together, must become the steamroller in the population. I also think that if there is a chorus of countries – from Africa, from Latin America, from other places – and individuals of positions, who demand that the problems of humanity are so big that they only can be solved by the leading countries; the most powerful economically, the most powerful militarily, and those countries which have the most population, that they must get together. Because where else should the solution come from?

I think if we all work together, we can orchestrate an environment where these ideas are being picked up, and all the advantages which lie in that may convince even those countries which seem to be at loggerheads right now, to actually come together and work together, because it will benefit them more than to keep the confrontation going.

SPEED: Thank you. Our next question is from Isaiah K. Koech, Counsellor for the Kenyan High Commission [embassy] in Ottawa, Canada. I think this question will be largely for Helga and for Mr. Meshchanov.

“Whereas there is advocacy for the world's powerful countries to meet in the ‘Four-Power’ Summit to discuss solutions that would mitigate global crises, how sure are we that the powerful leaders will incorporate issues that directly affect African countries? (This question is based on the premise that the Four-Power Summit will not have any representation from the African continent which is equally large and full of potential).”

ZEPP-LAROUCHE: Well, Mr. Meshchanov, if you want to go first?

MESHCHANOV: OK. With this, I will try to briefly focus on several questions posed before, starting with a positive conversation of our colleague referring to cultural links. We would like to reiterate our deep understanding that culture is stronger than politics, and we are availing of this opportunity to thank the Schiller Institute for issuing brilliant chorus song in Russian associated with Victory Day in May, which we would highly encourage everyone to see a brilliant and bright presentation of cultural links and culture bridging gaps between our countries. We are deeply appreciative of this work by the Schiller Institute. [<https://www.youtube.com/watch?v=dcLGy8yI0VM&t=5s>]

And of course the Year of Beethoven deserves to be commemorated. Our embassies, consulates, and missions all over the world are open, especially in these difficult times, to any proposals of collaboration in the cultural sphere. So, thank you very much for your remarks.

As for the four leaders summit proposal by the Schiller Institute, we believe it's a great idea, and not contradicting the Russian President Vladimir Putin. I would like once again to reiterate the idea of five countries, specifically the permanent members of the United Nations Security Council, was issued and proposed in association with the 75-year anniversary of victory in the Great Patriotic War – the Second World War, talking globally. It is addressing the idea of recollecting the common responsibility of our countries for preventing discrimination, hatred, hatred on borders between countries, bearing in mind the responsibility lying with these specific countries, which are founders of the United Nations, and winners in the Second World War.

So, that was the rationale to reiterate, but that doesn't prejudice against deliberating on any alternative forums. I'm speaking in my personal capacity of course now, but that reminds me of the rationale behind the establishment of the BRICS association, which somehow started back in the 1990s

from the ideas of our outstanding and well-known academic and diplomat, and former Prime Minister of the Russian Federation, Yevgeny Primakov, who tabled the idea of Russia, India, and China collaboration and systemic cooperation, meetings, and summits. That was sort of an idea that could also be taken into consideration, because our great predecessor Mr. Primakov foresaw the rising role of India, and the rising role of African countries, as a natural process of moving forward the multipolar world after the collapse of the bipolar system. That is why we strongly believe in multilateralism, multilateral forums.

Coming to the third question of the United States and China, and the possibility of cooperation, and all the controversies and conflicts that we see now. We also do not have very smooth and easy relationships with the Western world and the United States, as you are, of course, aware. But still we try to find mutual interests; that we did even under the Cold War situation back many decades. Now, something that contributes to finding solutions is the pressure of business circles, investors, diasporas, cultural links, parliamentary relations. Even being oppressed by coercive measures by several Western countries, we stick to the policy of cooperation and collaboration with our Western partners. China is also objectively interested in developing relationships with the United States, as well as the United States cannot do without China in the modern economic system. That is why we are sort of optimistic on U.S.-China reconciliation.

To focus briefly on African countries, we believe that the development of the African continent recently, not only in terms of economic growth, but also diversifying trade and investor partnerships, and maturing political collaboration between African countries, will contribute to their capability of speaking in one voice. That probably opens good perspectives of African countries joining the global governance system which is going to be revisited and

reformulated. As I also stated in my presentation, our country has always spoken on raising involvement of African countries in any global forums. It should be inclusive, not exclusive.

With this, I thank you.

SPEED: OK, very good. Helga, do you have anything?

ZEPP-LAROUCHE: I would like to add that there is probably not any problem globally, both regionally and economically and otherwise, which could not be solved if the geopolitical confrontation between the United States, Russia, and China in particular, would be eliminated. Because the entire game plan of what we call the British Empire, which is really the City of London, Wall Street, the financial institutions which are behind the neo-liberal system; their entire ability to keep the rule over the world's institutions depends on the geopolitical game to divide the United States and Russia and China. People don't realize that it is exactly the same forces financial, media, political, who are behind the coup attempt against Trump; who are behind the anti-Russia campaign; and who are behind the anti-China campaign. Once you realize that, you have a completely different view, and the reason why my husband originally many years ago picked up on the idea of Prime Minister Primakov, and added the United States to this combination of Russia, China, and India was the recognition that you need a combination of states which are powerful enough to be stronger than the City of London and Wall Street. Once these four, or especially those three, get together, then you can solve any other problem. I have said many times, this summit is not going to be only one summit. Because the problems are so deep and many, that you probably need a whole summit process, where you start to put the kinds of mechanisms like for a New Bretton Woods system into motion; you start to take care of the cultural question, the health system. So, I look at it more that once you have this format, that the presidents of those countries start to cooperate to solve the common problems of mankind, you can develop it to become an

integrative process where naturally other countries, other continents, other states are absolutely welcomed to support that process. But I think it's important to first put together the core of power which can actually change the world, and not just have it like many conferences where you have a democratic kind of back and forth and nothing gets accomplished. I think this is also why President Putin wants to keep the veto power in the Permanent Five countries so that it doesn't degenerate into just a debate where no results can be accomplished. It should be open; we are organizing that countries such as Japan or Germany, Italy, France, countries from Africa. They should absolutely support that. The best thing is to do it now; to add your voice that such a summit must take place, and I think it can be done. I think it's absolutely doable, but we need a worldwide mobilization to accomplish it.

SPEED: We're getting a lot of questions, and that's very good. But we have the problem that we lost some time at the beginning of the broadcast. So, what we're going to do here is, first of all, we're going to encourage people to keep going with the questions. Several of them are with respect to the coronavirus pandemic and related matters. The next panel, which will begin at 1:30 p.m., will continue to cover that, and we will try to refer some of the questions there. Also, we certainly will refer all of your questions to any of the panelists to have them answer.

We're going to take two more questions, one of which will come from me, and then the other one will be from Diane. We'll then ask the panelists to conclude.

This is a question from Dr. Abdul Alim-Muhammad of Washington, D.C.; well-known to the Schiller Institute, and very important in our work over the years. This one, I believe, is for both Dr. Elders and for Helga: "How can the rest of the world learn and benefit from the Chinese and Cuban collaboration in flattening the curve of the epidemic centered in Wuhan? How can those lessons be applied here in the United States and

elsewhere, like Brazil and countries in Africa, to flatten the curve? Why isn't Cuba's interferon alpha-2B available to save American lives? Should there be an international standard of criminal public health neglect?" Then, he just appends to this "The Crime of Tuskegee"; he's talking about the Tuskegee syphilis experiments. "Was the deliberate withholding of known effective treatments to suit a racist agenda? Is history repeating on a global scale?"

So, that's his question. Either Dr. Elders or Helga, whichever would like to start.

DR. ELDERS: I think we all realize that we have a global pandemic now. But as in all pandemics, we've got to have the right leaders if we want to come out of this, and I think what the Schiller Institute is doing, we've got to have the kind of leaders who are willing to lead. And they have got to make the sacrifices and do the things that they need to do to lead and move forward. Our public health system has not been well funded. We've got to invest more in our public health, but when we think of public health, we've got to always remember, that public health is not just about individuals. It's about the whole community; it's all of us. We've all got to be involved, and you can't keep our people healthy if we don't educate them to be healthy. I think that that's an important issue that all of our communities have to be aware of. The reason? I won't say the reason, I don't know the reasons. Some of the reasons why we in the United States, our curve is not flattened as well as that in China and some of the other countries is because of our culture and the education of our people. We're not willing to do the things; we know we need to do them, but we just didn't do them. Like our social distancing, which we could do. Handwashing. Wearing a mask. Then, everybody wanted to get back, and start socializing again. So, these are things the Chinese were willing to do and did. They enforced it, and we did not do it. That was partly related to our leadership, that we've not done.

If we think about the Tuskegee Institute, I think that was a public health, leadership mistake. We've worked through that now. I do not feel in any way that anybody was trying to take anything away or trying to not provide therapy or treatment. And I do not feel that we're not trying to do everything we can now to make sure we do what we can to eliminate the coronavirus. But we do not have a vaccine; we do not have adequate medications. All we have are the public health issues that we know we need to follow in order to get it done. We've got to educate our people. The reason why we're seeing more problems in our very low-income, less well-educated people is because of what's happened. We know that we've got to address those issues if we're really going to make a difference.

And I think the same is true for Brazil. I think Brazil is behaving much like America; we're not doing the things we know we need to do.

SPEED: OK. Helga, do you have anything, or should we continue?

ZEPP-LAROUCHE: I just would like to add briefly that if people remember, in January, when China started to take these very rigid measures – quarantining people, tracing contacts, cutting out social contact by allowing families to go shopping only once every three days and only one member of the family – all of these things. There was a huge freak-out in the West, saying “This is a dictatorship! See how horrible! They're violating human rights again.” But in reality, what helped them to contain is aided by a deep cultural difference between Western and Chinese culture. In the West, it was a big accomplishment that the rights of individuals were held high. This is a good thing, but unfortunately, this individuality became excessive. People mistook freedom with liberties and hedonism. What Dr. Elders just said, people wanted to go back to the beaches, they wanted to go back to partying. You have these really insane behaviors which are an expression of such exaggerated individuality. While the Chinese culture – and all Asian cultures, for that matter – have traditionally much more

focus on the common good as the primary thing. And that the individual right is sort of subsumed under the right of the community and the cultural good. The individual cannot prosper if the community does not prosper. I think this is a cultural difference which I think is very much worth to study. Because we will come out of this pandemic with the need to adjust some of our values. They may not be exactly what people tout to be the so-called "Western values"; because these Western values – that's a whole other subject. But I think we have to really think how we can give humanity principles for our durable survival. And that is part of this process that we are trying to do with these kinds of conferences; that people start to really reflect and say, "How can we become a species of rationality and creativity, and not compete with some piggies who are trying to get to the trough the quickest?" I think it's really a fundamental question of identity, of moral values, which has to be addressed.

SPEED: OK. Last question for this panel will be from Diane Sare.

SARE: This question is from Dr. Katherine Alexander-Theodotou of the Anglo-Hellenic and Cypriot Law Association. It is in four parts.

"1. What do you suggest to do in an effort to bring the European nations together to reflect on democracy, basing the institutions on democratic lines, creating a real democratic union, *including Russia*? The vast culture of the civilization of Europe will be the fortress of prosperity and peace.

"2. How can the Schiller Institute assist? The Schiller Institute can assist by continuously advocating unity, cooperation, education, and preventing the undermining of nations' sovereignty of Europe by others ruled by undemocratic institutions such as Turkey, threatening the sovereignty of its neighbors such as Greece and Cyprus.

“3. There is a need for European health policy and coordination of the health authorities in order to have common standards of health policy and provide competent healthcare to the peoples of Europe.

“4. There is the question of slave populations throughout Europe, especially in the U.K., where there are almost 1 million people living for almost 15 years with no identity, as they are immigrants [I think she means no legal identity] whose voice is being suppressed by the immigration laws. There are also others in other European countries. How can we stop this system of slave labor?”

Those are the questions.

ZEPP-LAROUCHE: I think this present EU needs to be changed, because I think the EU has developed into a gigantic bureaucracy which is very little in touch with the interests of its member states. I could cite you a whole list of examples for this. I think we have to really think how to integrate Russia. I think one of the lessons Putin said in his article was that there was a failure before World War II to develop an integrative security system. I’m quite interested – I’m putting it carefully – I’m quite interested about the report that between Putin and Macron in a long phone conversation yesterday, Macron said that he stands for a Europe which goes from Lisbon to Vladivostok, which obviously would mean that you really talk more about the Eurasian Economic Union, the Belt and Road Initiative integrated into one body. I think I’m a firm believer in the principle of sovereignty. I think this present crisis has demonstrated that in any case the EU did nothing. It was the nations which jumped in and recognized that you need food security in a nation; you need sovereign control over your production of medicine and health equipment.

Nicolaus of Cusa, who I quoted earlier, was the first one to develop the concept of why only a sovereign nation-state which

has a reciprocal relationship between the government and the governed, which I think is the only way how you can guarantee how the common good is being defended; especially under conditions of crisis. So, I think this present EU, which is trying to attach itself to a NATO globalization, to play all kinds of geopolitical games, is not necessarily the vehicle with which Europe should be reformed. Maybe that should be the subject of a whole other webinar, because this is a very complicated question. But I think an alliance of sovereign nation-states in the spirit of de Gaulle would make much more sense to represent the interests of all the people.

As for the slave labor, I think that has come out, that this present neo-liberal system depends not only on the exploitation of cheap labor in countries like Bangladesh or some other countries, but that you have slave labor conditions inside the Western countries. Like in Germany, where it's now seven or eight slaughterhouses which have all Romanians and people from other East European countries, who are living in horrible conditions. They have become the breeding ground for COVID-19 break-outs, because there is no health system, no social distancing is possible. I think taking care of the health system is the first precondition for everything to function, exactly as Dr. Elders says. If you are not healthy, you cannot do anything. So, protection of the health of the citizens has to really start in every country, not just in some.

SPEED: All right. So, we're now at the conclusion. We've got about one minute per person for responses. I'd like to get kind of a summary idea. We'll start with you, Mr. Meshchanov, if you have any remarks that you'd like to make in conclusion.

MESHCHANOV: Thank you. I had some technical problems, and unfortunately couldn't catch the last part of the discussion. But now, wrapping up what has been laid out in this very important discussion, I see in an optimistic way what is happening. Meaning that when the situation is up-ending, and

this is something that has been happening in any crisis in history, the word crisis derives from the Asian-Greek word of *krisi*, which means taking decisions; taking choice. So, we need to take the right decision, the right choice; and I fully support Mrs. Helga LaRouche's statement on changing values after this crisis. We believe that in this crisis, constructive forces such as the Schiller Institute and many others in our country as well, are heard better. That's probably one of the systemic significances of this crisis. Briefly, speaking on our President's article, which you have repeatedly referred to, Mr. Putin underscores in his article devoted to the 75th anniversary of the war end, the Munich conspiracy. That is something that he starts with, but he finishes his article by underscoring the significance of cooperation, collaboration, and shared responsibility of great powers. That is why we are optimistic on this future cooperation which sometimes crises and great systemic catastrophes can contribute to.

SPEED: Thank you, Counselor. Dr. Elders, any concluding remarks?

DR. ELDERS: This has been one excellent conference, and I think what is talked about is how in all conferences we need to trust each other, we need to learn to work together, and that our cooperation and trust is going to do more to overcome this virus and the health of our people than anything else. The more we squabble among each other, the more this virus grows, divides, and spreads. So, the first thing is, we want to improve our economy, educate our people. We've got to first do everything we can to keep them healthy. We just can't develop an excellent working society unless we have a healthy society. We know how; and it's time we began to use the knowledge we know and make our leaders stop squabbling about where, when, and how it started. Let's look at what we can do to make a solution. We need to get all nations that we can involved, so we can all work together to try and make a

healthy global world. That's how I feel we're going to also address our economy.

SPEED: Thank you. Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I would like to bring people's memories back to what we saw in the beginning – the video of Lyn; who focussed very much on the fact that we are the creative species. At least, the only one which has been discovered in the universe so far. I think if we strengthen that quality of our species which distinguishes us from all other ones, the creativity, then also the question of trust will be easy. Because a human being who relates to the creativity of another one, doesn't have prejudices. At best, you have a wish to increase the creativity of the other one for the common good of all of humanity. I think it is that rethinking of trying to make people better people, to make them do more good, to really get rid of all of this hedonistic decay of our culture which prevents people from being creative. Because if people just want to go partying and get drunk and have dope, they are ruining that which makes them human. I think may be hopefully one of the outcomes, because I believe absolutely that we need a renaissance of cultural values, of Classical culture. That we all have to learn to think like Beethoven, and to think like Lyndon LaRouche. Then we are best equipped to deal with this and any other problem.

SPEED: Thank you. I want to thank all of the panelists who were with us today. We're going to conclude this first panel. But I think we managed to soldier through all of the difficulties that may have some metaphorical importance to what we're going to have to do in the world as a whole to make this dialogue work as well.

'Håb og begejstring' midt i kampen

Den 1. juni (EIRNS) – En nation, som endelig har fundet tilbage på vejen til reel, menneskelig udforskning af solsystemet og efterfølgende revolutioner i videnskab og teknologi, har i de seneste fire nætter set voksende optøjer med det formål at afsætte præsidenten, som havde bragt den tilbage på denne vej. De voldelige optøjer, som sigtede på at omstyrte Kinas autoritet i Hongkong, er nu bevidst blevet "spredt" for at forsøge at vælte et Hvidt Hus, der netop i går bebrejdede Kina for at håndhæve denne autoritet.

I by efter by ser vi kontrasten mellem afro-amerikanere i forpinte protester mod politidrab af ubevæbnede, sorte amerikanere, og en pøbel af anarkistiske uromagere, hvoraf nogle tydeligvis er veteraner og professionelle i afbrændinger, slagsmål og ødelæggelser, der finder paller fulde med sten på mystisk vis placeret langs vejen til disses natlige optøjer. Vi kender ikke organisatorerne endnu. Men det britisk efterretningsvæsen var dybt involveret i Hongkong-optøjerne, og en gruppe af tidligere britiske udenrigsministre er blevet dannet for at klappe dem selv på ryggen for det britiske "lederskab" i forsøget på at vælte Kina i Hongkong.

Der er rigelig med mennesker rundt om i verden, som ønsker at udbrede ironierne mod Præsident Donald Trump; eller mod formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, som havde kaldt optøjerne og overfaldene i Hongkong for "et smukt syn"; eller mod guvernører, der holdt folk i deres hjem i tre måneder pga. coronaviruset, nu for ingen verdens nytte.

Men, hvad der betyder noget er, at millioner af mennesker havde lavtlønnet arbejde og ingen produktiv fremtid før pandemien, og nu har de mistet disse arbejdspladser; alt imens

amerikanere i byerne i tyve år har været ude af stand til at få angiveligt "reformerede, omorganiserede, gentrænede" politistyrker til at stoppe disse drab.

Hvad der betyder noget er, på en synlig måde, at opbygge en ny, anderledes fremtid – en fremtid der netop kunne skimtes i Amerikas tilbagevenden til rummet d. 30. maj og den påtænkte tilbagevenden til Månen om fire år for at påbegynde vores march ud i solsystemet.

Det er i lyset af en sådan fremtid, at Sydafrikas præsident, Cyril Ramaphosa, gav sine lykønskninger for rumopsendelsen til sin landsmand, Elon Musk, chefen og hoveddesigner af SpaceX, fordi "i midten af vores kamp mod COVID-19... har vi [sydafrikanere] fået dette håb og denne begejstring". En ny bedrift i rummet tilhører altid hele menneskeheden.

LaRouches Politiske Aktionskomité's nye rapport om hvordan 50 millioner nye, faglærte arbejdspladser kan skabes i USA og 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over – med de rumrejsende nationers udforskningsprogrammer som spydspidsen – kan faktisk bringe amerikanere sammen, specielt unge amerikanere. Og den, rapporten, blev udarbejdet for at bringe lederne af disse teknologisk førende nationer sammen – USA, Kina, Rusland, Indien – i et topmøde for et nyt kreditsystem og denne store opgave.

5 %-løsningen

Den 28. maj (EIRNS) – 'Executive Intelligence Review' annoncerede i dag, at det stiller en separat 29-siders digital

reproduktion af forsidehistorien af EIR-magasinet 29. maj 2020 til rådighed: "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi": Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job." Dette diskussionsgrundlag – der giver detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå 50 millioner nye, produktive job kan skabes i USA som drivkraft til et globalt fremstød for industrialisering, som vil give produktiv beskæftigelse til 1,5 milliarder, for øjeblikket ledige mennesker, over hele verden – er begyndt at cirkulere blandt ingeniører, arbejdere, landmænd, videnskabsfolk, studerende og andre over hele landet. Det oversættes også til en række fremmede sprog, med henblik på at opnå bred cirkulation internationalt.

Kernen i rapportens forslag er Lyndon LaRouches specifikation af, at en virkelig sund, anti-entropisk økonomi må have omkring halvdelen af sin arbejdsstyrke beskæftiget som produktive, vareproducerende arbejdere, og yderligere 5 % skal involveres i det videnskabelige og teknologiske arbejde, der er den kreative motor, som driver hele økonomien fremad. I det indledende afsnit af kapitel 6 i den nye undersøgelse, "America's Space Mission: Youth's Next Frontier," (Amerikas rum-mission: Ungdommens næste grænseland) sættes der skarpt fokus på dette punkt:

"Amerikas rumfartsektor vil spille en afgørende rolle i at flytte 5 % af den amerikanske arbejdsstyrke til forskning og udvikling. Som specificeret af LaRouche, er dette nøglen til at øge produktiviteten for hele arbejdsstyrken. 'Stigninger i produktivitet kommer ene og alene fra forbedringer i teknologi, der stammer fra grundlæggende videnskabelige opdagelser; jo højere hastighed hvormed grundlæggende fysiske opdagelser omdannes til praksis, jo større er stigningen i produktiviteten pr. indbygger og per kvadratkilometer areal '. (Lyndon LaRouche, 2. september, 2000)

Denne anskuelse lokaliserer bedst betydningen af Amerikas forestående tilbagevenden til at opsende rumfartøjer fra sit

eget territorium, en opgave der blev udsat fra i går, 27. maj, til lørdag 30. maj på grund af vejret. Amerikas øjne vender sig endnu en gang mod himlen. Som Nicole Mann fra NASA's astronautkontor erklærede: "Dette handler ikke kun om en opsendelse; dette er 'startskuddet' for Amerika. Det handler ikke kun om NASA; det er 'startskuddet' for Amerika, og det er enormt Det er det første store skridt på vores køreplan for Artemis-missionen til Månen, og i sidste ende til Mars". Rummet er endvidere et domæne, der kræver internationalt samarbejde, som NASA-administratoren Jim Bridenstine for nylig understregede, da han blev spurgt om det amerikanske forhold til Rusland: "Vores samarbejde er hævet over jordisk geopolitik".

Der er ikke meget andet, der er vigtigere end dette. USA og hele verden bliver ramt af en økonomisk, politisk og kulturel chokbølge, der er værre end hvad vi har set i nyere tid, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Den kommer fra en forværret pandemi, massearbejdsløshed, en økonomisk sammenbrudskrise og en skræmmende optrapning i retning af krig mellem USA og Kina og USA og Rusland. Intet mindre end Lyndon LaRouches forslag om konkursomlægning af det nuværende finanssystem og oprettelsen af et nyt Bretton Woods, vil være i stand til fuldstændig at ændre denne globale dynamik, tilstrækkelig hurtigt. De uophørlige provokationer fra udenrigsminister Mike Pompeo, sammen med andre, der handler på vegne af det britiske imperiums geopolitik, dominerer i stigende grad det officielle Washingtons politik, og sætter Kina og Rusland under pres. Vi ignorerer deres stigende alarmerede advarsler om denne politiske tendens – til fare for os selv, udtalte Zepp-LaRouche. Tværtimod er det netop øjeblikket, hvor vi burde samarbejde tæt med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om rumforskning, stoppe pandemien og genoplive verdensøkonomien med 1,5 milliarder nye, produktive job.

Man kunne kalde det 5 %-løsningen.

Pressemeddelelse

Skab 50 millioner amerikanske arbejdspladser for at genopbygge verden

Den 27. maj (EIRNS) – “LaRouche-planen for at genåbne økonomien: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser” blev udgivet af LaRouches Politiske Aktionskomite (LPAC) d. 23. maj, 2020. Forslagene bygger på LaRouches metode for fysisk økonomi anvendt i den svimlende opgave at hyre 1,5 milliarder produktivt arbejdende mennesker på denne jord – nær halvdelen af arbejdsstyrken – som nu er de facto arbejdsløse.

Dette bemærkelsesværdige program for at skabe 50 millioner produktive amerikanske arbejdspladser, er det eneste seriøse svar på “the big one”: Den samtidige sygdomspandemi, hungersnødspandemi, arbejdsløshedspandemi, samt finanssammenbruddet. Den amerikanske økonomi som “genåbner” bliver nødt til at være en ny økonomi, omstruktureret og omdannet til at genopbygge en knust verdensøkonomi, der skaber et moderne sundhedssystem i alle underudviklede nationer, samt ny infrastruktur indenfor energiproduktion, vandforsyning og højhastighedstransport. Det skal være en åbning til Det amerikanske System for industrialisering og videnskabeligt fremskridt, på global målestok.

Der findes intet bedre eksempel for dette, end Amerikas tilbagevenden til rummet, med den ventede opsendelse af en amerikansk-produceret, bemannet raket til den internationale rumstation (ISS). Den grundlæggende forudsætning i den nye rapport er, at økonomisk vækst må være drevet af gennembrud i videnskab og teknologi, hvis gennembrud medfører stigninger i den produktive arbejdskraft. Det nuværende samarbejde i rummet må blive til en fuldgyltig, international Måne-til-Mars-mission, som en "videnskabsmotor" for den samlede proces for at skabe ny, højteknologisk, produktiv beskæftigelse og uddannelse af unge mennesker, der kan påtage sig nye forskningsområder. Den nye rapport adresserer opgaven at omdanne den amerikanske arbejdsstyrke til at påtage sig denne udfordring, med et særligt spændende nyt begreb, præsenteret i kapitlet "Amerikas Rum-mission; Ungdommens Næste Grænse."

Det er tid til at amerikanere tænker stort igen. Spørg ikke hvordan eller hvornår økonomien genåbner. Spørg: "Hvad skal egenskaben og retningen være af den økonomi, som genåbner?" Den globale pandemi har revet masken af det fejlslåede britiske, neo-liberale økonomiske system og udstillet den tragiske forvandling af det agro-industrielle grundlag i vestlige økonomier til udhulede konsum- og underholdningsdrevne service-økonomier. Den har udstillet den lige så tragiske idé at de "underudviklede" lande til stadighed kunne forblive underudviklede uden folkemorderiske konsekvenser. Det system er dødt og det må begraves af et forbund af større nationer ledet af USA, Rusland, Kina og Indien, om skabelsen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem, baseret på det som Franklin Roosevelt havde i sinde: at løfte nationers økonomier over hele verden, og som længe er fordret af Lyndon LaRouche.

LaRouche præsenterede valgene, som vi står over for, i et webcast fra d. 14. juni, 2007: "Der er en uberegnelig global krise i gang... Dette er en krise, som handler om hvem der skal kontrollere verden. Vil det blive en gruppe af nationer, eller

vil det blive det genopståede Britiske Imperium, som aldrig rigtig forsvandt – som overtager fra USA og etablerer dets verdensstyre gennem globalisering?”

Den nye rapport understreger den essentielle rolle som USA spiller, som en del af dette “nationsforbund.” På den anden side, hvis et økonomisk “genopretningsprogram” forsøges alene for den amerikanske økonomi – ved at undgå dette samarbejde og ignorere de underudviklede nationers nødråb for hospitalsbyggerier, sundhedsforsyninger, elektricitetsproduktion, vandinfrastruktur og nye transportsystemer – vil Wall Street og City of London kontrollere det. Og de vil sikre sig, at det bliver en “Grøn New Deal” og en ny “grøn finansboble” skabt til at erstatte deres sammenstyrtende “altings boble”.

Denne rapport indeholder også et særligt budskab til det amerikanske folk fra Helga Zepp-LaRouche, som opfordrer til en genopblomstring af USA’s historiske identitet, som dette blev personificeret af George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, og, fremfor alle, hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche. Hun fornyer sin appel til Præsident Trump om at frikende LaRouche.

Et nyt sprog for økonomi

I kernen af rapporten er der et begreb, fremsat af Amerikas første finansminister, Alexander Hamilton, og videreudviklet af Lyndon LaRouche, at profit ikke kan måles i monetær terminologi, men kun i fysisk økonomisk vækst, drevet af gennembrud i videnskab og teknologi, som vil forøge den produktive arbejdskraft. Det betyder at man må se på arbejdskraften, ikke i form af penge, men i form af produktive relationer.

Forskellige af rapportens kapitler adresserer dette på enestående måder.

Kapitel 2 ser undersøger arbejde fra standpunktet af præcise definitioner af et nødvendigt, produktivt arbejde, ikke fra standpunktet af at få en lønseddel, og viser den forfærdende arbejdsløshed, eller overkvalificeret arbejdskraft af 1,5 milliarder mennesker globalt, og mere end 100 millioner i USA.

Kapitel 3 viser udfordringen at flytte nutidens økonomi, hvor mindre end 20% af vores arbejdskraft er beskæftiget med produktive aktiviteter (og endnu færre i egentlig produktion), til én, hvor 50% kan ansættes produktivt i at varetage verdens enorme fornødenheder indenfor sundhed, fødevarer og infrastruktur.

Kapitel 6 præsenterer en spændende, ny idé om at kvalificere vores unge til at deltage i den form for økonomi, som kan blive omdannet af Projekt Artemis og fremtidige rum-missioner, gennem skabelsen af et "Rum-CCC", baseret på 1930ernes Civile Konervationskorps, der trænede 3 millioner unge mænd.

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. "Broder, kan du skænke et job?"
3. Hvordan millioner af nye, produktive arbejdspladser skabes for USA og verden
4. Fordoblingen af fødevareproduktionen; millionvis af højteknologiske familiegårde
5. Fremtidens Sundhedssystem
6. Amerikas Rum-mission; Ungdommens Næste Grænse
7. Et Hamiltonsk Kreditsystem for Udvikling
8. Helga Zepp-LaRouche: En Appel til amerikanske borgere: Hvad Verden har brug for fra Amerika!

Helga Zepp-LaRouche retter 'en appel til amerikanske borgere: Hvad verden har brug for fra Amerika!'

Den 24. maj (EIRNS) – Følgende appel af Helga Zepp-LaRouche er det afsluttende kapitel i det netop udgivne LaRouchePAC-dokument "The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs." ('LaRouche-planen for genåbning af den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1.5 milliard nye produktive job).

Vi er kommet til det tidspunkt, hvor borgerne i USA er nødt til at huske den bedste tradition i deres historie: Den amerikanske Frihedskrig, Uafhængighedskrigen mod det Britiske Imperium, principperne der er udtrykt i forfatningen og Uafhængighedserklæringen, og principperne i det Amerikanske økonomiske System, som udviklet af Alexander Hamilton, Henry Clay og Henry C. Carey.

Essensen af alle disse aspekter af den amerikanske historie fremgår meget klart i forordet til forfatningen:

"Vi – den amerikanske befolkning – forordner og etablerer denne forfatning for Amerikas Forenede Stater, med henblik på at danne en mere perfekt union, etablere retfærdighed, sikre indenrigs ro, sørge for fælles forsvar, fremme den generelle velfærd og sikre frihedens velsignelser for os selv og vores efterkommere".

Hensigten med forfatningen, som udtrykt i forordet, om at fremme den generelle velfærd, ikke kun for den nuværende

generation, men også for alle fremtidige generationer, indeholder en ubetinget afvisning af den såkaldte "aktionærværdi"-politik og globaliseringens uhæmmede frie handel, der dengang, som nu, blev promoveret af det britiske imperium, hvilket ikke alene har udvidet kløften i selve USA mellem en klasse af stadig rigere milliardærer og det stigende antal fattige, men også er ansvarlig for den katastrofale underudvikling i såkaldte udviklingslande.

Det står klart, at verden aldrig vil vende tilbage til den tingenes tilstand, der eksisterede før coronavirus-pandemien brød ud. Vi befinder os ved et absolut vendepunkt i historien, hvor vi enten vil være i stand til at bringe verden i orden, med det program vi har skitseret på disse sider for at besejre underudviklingen, eller vi trues med at styrte ned i en mørk tidsalder. Fasen med ubegrænset globalisering, som tilhængerne af en unipolær verden har forsøgt at gennemføre, især efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, og som førte til en global bølge af protester, herunder valget af Donald Trump, er ovre for altid.

Lyndon LaRouche havde forudsagt den katastrofe, der nu udfolder sig for vores øjne i alle dens aspekter, fra hans karakterisering af præsident Nixons katastrofale ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971 og hans prognoser for faren for pandemier som følge af den monetaristiske politik, til det systemiske sammenbrud af det finansielle system. I løbet af det samme tidsrum, der strækker sig over et halvt århundrede, præsenterede han et hidtil uset antal løsninger til at overvinde kriserne i USA og internationalt, og det er i den samme ånd, at programmet her er udtænkt.

Enhver ærlig person, der læser disse analyser og programforslag i dag, i lyset af den aktuelle pandemi og ødelæggelsen af den reelle økonomi, vil konkludere, at Lyndon LaRouche var en mand med forsyn. Idéen om forsyn er ikke her ment i en streng religiøs forstand, men i at hele hans tankemetode var i så stor overensstemmelse med principperne for det fysiske

univers, at hans analyser og kreative forslag var af en enorm, næsten profetisk præcision. Han tænkte og arbejdede "i harmoni" med universets intention, og – hvis det forstås korrekt – med Skaberens.

Derfor er den største forbrydelse, der blev begået ved den uretfærdige fængsling og livslange bagvaskelse af LaRouche – foretaget af det samme McCarthyagtige apparat der er ansvarlig for det igangværende kupforsøg mod præsident Trump – ikke kun den skandaløse uretfærdighed begået mod LaRouche personligt, men frem for alt, at det har gjort det ekstremt vanskeligt for amerikanere og andre over hele verden at få adgang til disse løsninger. På mange måder er de enorme genvordigheder, som befolkningen nu dør på grund af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, resultatet af den politiske forfølgelse af denne ekstraordinære tænk. Og desværre er hans advarsel om, at ingen ville være sikker, hvis hans forfølgelse blev tolereret, gået i opfyldelse. Når man f.eks. overvejer, hvordan general Flynn er, og vil blive, retsforfulgt kommer man i tanke om Martin Niemöllers berømte citat: "Da nazisterne kom efter kommunisterne, tav jeg; jeg var ikke kommunist. Da de spærrede socialdemokraterne inde, tav jeg; jeg var ikke socialdemokrat. Da de kom efter fagforeningsfolkene, var jeg tavs; jeg var ikke fagforeningsmand."

Det er på høje tid, at Lyndon LaRouche, manden og hans ideer, bliver fuldstændig rensat, og jeg opfordrer personligt præsident Trump til at gøre det.

Men Lyndon LaRouches ideer lever, hvilket dette program til oprettelse af 1,5 milliarder nye, produktive job verden over understreger. USA har nu nået et bristepunkt i sin historie, hvor enten ideerne i traditionen af den amerikanske forfatning realiseres, eller det britiske imperiums finansielle generobring af den amerikanske koloni vil kaste hele verden, sammen med USA, ud i en mørk tidsalder. Dette er tidspunktet, hvor de krav som Nicholas Cusanus – der med sine værker

tilbage i det 15. århundrede allerede havde lagt grundlaget for den amerikanske republik – fremlagde i sin Concordantia Catholica, nu er blevet et spørgsmål om overlevelse for hele verden. Han fastslog, at det eneste legitime grundlag for en nations eksistens er dens forpligtelse til alle nationers almene vel, og til et sådant forhold mellem alle nationer. Netop dette var Benjamin Franklins intention med den amerikanske forfatning og Uafhængighedserklæringen mod det Britiske Imperium. Det var også præsident John Quincy Adams opfattelse, at USA udenrigspolitisk skulle være en del af en alliance med fuldstændig uafhængige suveræne republikker knyttet sammen af en fælles idé, og at Amerika ikke var påkaldt til "at gå udenlands på jagt efter monstre at ødelægge."

Nøglen til at opbygge en sådan hårdt tiltrængt alliance i dag er positivt samarbejde mellem USA og Kina. Coronavirus-pandemien har unægteligt gjort det klart, at den kombinerede industrielle kapacitet i verdensøkonomien er udhulet, og ikke tilnærmelsesvis tilstrækkelig til at brødføde og opretholde værdigheden af verdens befolkning i dag. Samarbejde mellem de to største økonomier i verden er derfor en væsentlig forudsætning for at overvinde indvirkningen af pandemier, sult og fattigdom i Afrika, Latinamerika, dele af Asien og endda regioner i Europa og USA.

Selvom der, takket være manipulationerne fra de britiske hemmelige tjenester og anglofile politikere i USA, er blevet gjort stor skade på forholdet mellem USA og Kina gennem gensidige beskyldninger med hensyn til oprindelsen og håndteringen af coronavirus, og skønt den nuværende "Kina-hetz" fremkalder de mørkeste erindringer fra McCarthy-perioden, er et konstruktivt samarbejde mellem USA og Kina ikke alene absolut muligt, men peger også på vejen til en ny æra i menneskets historie. Denne æra må være kendetegnet ved at overvinde geopolitikken og fremme alle nationers generelle velfærd på denne planet.

I betragtning af de eksistentielle problemer, som mange mennesker i Amerika står overfor på grund af pandemien, er der muligvis ikke megen offentlig opmærksomhed på den enorme kløft, der eksisterer mellem det image, som USA nød i verden på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig og under præsidenterne George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln eller Franklin Delano Roosevelt, og så det USA der har ført uendelige krige i hele verden siden afslutningen af Sovjetunionen under Bush- og Obama-administrationerne. Engang blev Amerika betragtet af alle republikanske kredse rundt om i verden som et frihedstempel, og et fyrtårn for håb; som et land hvis forfatning tjente som model for republikanske forhåbninger i mange lande over hele verden. Men under Bush- og Obama-regeringerne veg beundring og venskab for frygt, eller det der er værre, den amerikanske militære magt.

Den er fem minutter i midnat, mht. at leve op til løftet om et konstruktivt forhold til præsident Xi Jinping og Kina, som opstod i de tidlige dage af Trump-administrationen. I betragtning af at "Russiagate" fuldstændig er miskrediteret og den sandsynlige retssag mod de britisk inspirerede kupmagere, er der intet der står i vejen for et konstruktivt samarbejde mellem USA og Rusland, som det er blevet vist af NASA og Roscosmos. Hvis USA nu tager føringen i det økonomiske genopbygningsprogram og skabelsen af 1,5 milliarder produktive job i verden, og hjælper med til at gøre den Nye Silkevej til 'Verdens-Landbroen', vil USA i hele verdens øjne genvinde den position, det engang havde: som en pioner for frihed og håb for hele menneskeheden.

– Helga Zepp-LaRouche

Den britiske liberalismes forbrydelser og undergang og 'Det Nye Paradigme' for menneskehedens fremtid.

Helga Zepp-LaRouche hovedtale ved Schiller Instituttets internationale internetkonference den 25. april 2020.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg hilser alle jer, der ser denne internetkonference fra hele verden, og jeg tror, at I alle er klar over, at menneskeslægten lige nu er konfronteret med en hidtil uset krise. Den truer ikke alene med at koste mange millioner menneskeliv på grund af sygdom og sult, med at feje mange af de institutioner, som folk har taget for givet indtil nu, af banen, og med at kaste store dele af verden ind i en ny mørk tidsalder, herunder kulturelt, men den kunne også føre til termonuklear krig, der potentielt ville udslette hele menneskeheden.

Denne krise er mere vidtgående end i det 14. århundrede, da den Sorte Pest udslettede en tredjedel af befolkningen fra Indien til Island. Det er mere alvorligt end Den store Depression i 1930'erne, fordi den potentielt kan ødelægge mere økonomisk substans. Og hvis der udbryder krig, vil det bestemt have værre følger end verdenskrigene i det 20. århundrede, fordi det sandsynligvis vil involvere brugen af termonukleare våben.

På grund af globaliseringen og internationaliseringen af mange systemer, herunder internettet, atomvåben, er vi alle i den samme båd. Og i modsætning til tidligere epoker, da en del af planeten blomstrede mens en anden kollapsede, vil der denne gang ikke være nogen delvise løsninger. Mere end nogensinde før i vores historie udfordres vi som samfund, som én menneskehed, til at nå til enighed om nye principper, der kan garantere menneskehedens langsigtede evne til at overleve. Det er pointen med denne konference: Hvordan kan vi identificere årsagerne til denne krise, eliminere dem og åbne et nyt kapitel i universalhistorien, der fører vores eksistens ud af geopolitisk konfrontation, ind på et niveau af fornuft, der sømmer sig for menneskehedens identitet som en kreativ art?

Nogle mennesker spekulerer på, hvorfor jeg midt i en pandemisk og finansiell krise også rejser spørgsmålet om faren for atomkrig? Fordi de skandaløse og ondsindede beskyldninger mod Kina fremsat af de britiske hemmelige tjenester MI6 og MI5 og deres propagandaapparat – Henry Jackson-Selskabet i London, Atlanterhavsrådet og forskellige "klyngeagenter" på begge sider af Atlanterhavet – beskylder Kina for COVID-19-pandemien, fordi man angiveligt enten forsinkede informationen om den, eller endog brugte biologisk krigsførelse mod Vesten. Dette drejer sig om opbygningen af et fjendebillede med henblik på krig. Den uforskammethed med hvilken Henry Jackson-Selskabet – den hårde kerne blandt de liberale neokonservative og den britiske krigsfaktion på begge sider af Atlanterhavet – kræver milliarder af dollars i erstatning, kan kun ses som en provokation, beregnet på at gøde jorden for et strategisk slutopgør.

Det er den hysteriske, men i sidste ende desperate reaktion fra et imperium, der er klar over, at det hele er ovre, og at verden aldrig mere vil vende tilbage til den allerede udrullede strategiske orientering for en unipolær verden, den såkaldte "Washington Consensus" og "regelbaserede orden", som man var i stand til at opretholde, i det mindste som en

facade, indtil udbruddet af COVID-19. Krigspartiets beregninger var forkerte; den erklærede forhastet "historiens afslutning" efter Sovjetunionens sammenbrud, hvilket også var knyttet til illusionen om, at Kina ville udvikle sig til et liberalt demokrati i britisk stil, hvis blot det fik medlemskab af WTO; og at alle andre lande også ville blive omdannet til vestlige demokratier via en politik for regimeskifte, enten gennem farverevolutioner eller interventionskrige.

Kinas enestående verdenshistoriske kulturelle bedrifter – ikke alene at løfte 850 millioner af sine egne mennesker ud af fattigdom, men også, med den Nye Silkevej, at give udviklingslande muligheden for første gang at overvinde såvel den kolonialistiske politik, der stadig i dag gennemføres af IMF, såvel som den deraf forårsagede fattigdom – blev mødt med vantro og rædsel af de forskellige talerør for det britiske imperium. Efter at de vestlige medier i omkring fire år havde ignoreret det største infrastrukturprogram i historien, blev angreb på såkaldte "autokratiske regimer", som Kina, Rusland og andre, pludselig optrappet af de samme medier, som siden 2015 har profileret sig i "Heksejagten" mod præsident Trump, i aftalt spil med kupforsøget fra de britiske hemmelige tjenester.

Men da først tallene for marts og april blev frigivet, der viste, at Kina ikke blot har været i stand til at knuse pandemien mere effektivt, men også at overvinde de økonomiske konsekvenser af krisen meget lettere end de vestlige lande, som på grund af privatisering af sundhedssektoren var helt uforberedt på pandemien, blev tonen imod Kina skingrende. De vestlige demokratiers "regelrette orden", den eneste "demokratiske legitimitet", har været på gyngende grund i lang tid, og truer nu med at kollapse, mens det hævdes, at Beijing forfølger en "strategi for ubegrænset krigsførelse". Kendsgerningen er, at det liberale system knyttet til det britiske imperium har slået fejl. Men det betyder ikke, at de

styrker der er allieret med imperiet ikke stadigvæk, i deres kvaler, kan påføre enorme skader, for eksempel ved at indlede en verdenskrig.

Det er på høje tid at rette på navnene, som Konfutse ville sige. Hvis ideen er at udarbejde en liste over skyldige parter og erstatningskrav på grund af den aktuelle krise, så må det være listen over virkningerne af den britiske liberalisme, hvis ledende skikkelse, Winston Churchill, bærer hovedansvaret for udeladelsen af det vigtigste aspekt i det Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt for efterkrigstiden: nemlig en kreditmekanisme til at overvinde kolonialismen og industrialisere udviklingssektoren. På grund af denne mangel blev det britiske imperiums kontrol over den såkaldt Tredje Verden foreviget i efterkrigstiden. Denne situation blev derefter forværret, efter at præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet i august 1971, hvilket førte til en række af dereguleringer af de finansielle markeder, den berygtede 'outsourcing' til lande med billig arbejdskraft og IMF's betingelser ('conditionalities', *red.*). Det eneste formål med hele denne politik var at opretholde en kolonialistisk udplyndring og forhindre enhver seriøs udvikling i disse lande.

Hvordan kunne nogen i de såkaldt "avancerede lande" – og vi ser nu med coronavirus-pandemien, præcis hvor avancerede de er – antage i så meget som et minut, at den brutale fattigdom i Afrika, Latinamerika og nogle asiatiske lande er selvindlysende eller selvforskyldt? Hvis Vesten i de sidste 70 år havde gjort, hvad Kina har udrettet i Afrika siden 1960'erne, men især i de sidste 10 år nu, nemlig at bygge jernbaner, dæmninger, kraftværker og industriparken, ville hele Afrika nyde godt af et udviklingsniveau, som man ser i Sydkorea eller Singapore i dag – eller bedre! Afrika har som følge af denne politik stort set intet sundhedssystem, ingen infrastruktur; halvdelen af befolkningen har ikke adgang til rent vand, sanitet eller elektricitet, fordi det britiske

imperium bevidst undertrykte dem ved at arbejde gennem IMF og Verdensbanken... gennem Verdensnaturfonden, der i tvivlstilfælde betragter beskyttelsen af en insektart som vigtigere end millioner af menneskers liv! Hvis man tager højde for den samlede virkning af denne politik, vil der fremkomme et tal på millioner af mennesker, hvis liv er blevet forkortet af sult og ubehandlede sygdomme! I modsætning til myten om at det britiske imperium ophørte med at eksistere en gang for alle med koloniernes uafhængighed og overleveringsceremonien i Hongkong den 30. juni 1997, eksisterer det stadig i form af neoliberal monetaristisk kontrol over verdens finansielle system; en kontrol, der altid har været indbegrebet af imperialismen.

Et andet eksempel på ren propaganda fra imperiet er at sige, at lande i den Tredje Verden simpelthen ikke ønsker at udvikle sig. Virkeligheden er, at selv ideen om FN's udviklings-årtier de facto blev elimineret med afslutningen på Bretton Woods, og dets erstatning med ideen om befolkningsreduktion, Romklubbens grove ideer om de formodede grænser for vækst og John D. Rockefeller III's misantropiske forestillinger, som han præsenterede dem på FN's befolkningskonference i Bukarest i 1974, eller Henry Kissingers skandaløse NSSM 200 fra samme år; der blot var gammel skimmelsvamp fra påstandene af den onde pastor Malthus', det Britiske østindiske Selskabs bladsmører, som for sin del plagierede ideerne fra den venetianske "økonom" Giannaria Ortes.

Lyndon LaRouche reagerede på dette paradigmeskifte, da han i 1973 i forbindelse med en række undersøgelser om virkningerne af IMF-politikken, begyndte at advare om, at den voksende underernæring, svækkelse af immunsystemet, manglende hygiejne osv. ville føre til fremkomsten af globale pandemier. Efter tusindvis af taler og skrifter fra LaRouche, der har cirkuleret i de mellemliggende fem årtier over alle fem kontinenter, er der ingen der kan sige, at den aktuelle pandemi ikke var forudseelig! Især da LaRouches hele livsværk

var dediceret til, blandt andet, at udarbejde udviklingsprogrammer, der netop ville have forhindret det!

Den grundlæggende årsag til at det liberale paradigme og den nuværende underliggende, transatlantiske "regelrette orden" har fejlet, og hvorfor etablissementet har vist sig at være så fuldstændig ude af stand til at reflektere over årsagerne til denne fiasko, er knyttet til det aksiomatiske grundlag og generelt accepterede antagelser om dette paradigmes menneskesyn, såvel som dets begreb om stat og videnskab.

Efter den første opkomst, under den italienske renæssance, af ideer og former for en statsdannelse, der bevidst fremmer de kreative åndsevner hos en voksende andel af befolkningen, og rollen af videnskabelige fremskridt som kilde til social rigdom, lancerede det daværende feudale oligarki knyttet til det daværende førende imperium, Venedig, en bevidst modoffensiv, hvor Paolo Sarpi, som den førende tænker i det venetianske oligarki, fremførte sin lære, hvorfra Oplysningstiden og liberalisme i sidste ende udviklede sig. Ideen var at kontrollere den videnskabelige debat, men at fornægte evnen til at erkende og opdage reelle universelle principper, at undertrykke potentialet for 'Prometheus' (der ifølge sagnet gav mennesket ilden, *red.*) – om nødvendigt med magt – at reducere mennesker til niveauet for sansemæssig oplevelse, og dogmatisere det tilbagestående i "den menneskelig natur".

Fra denne tradition udsprang den mekanistiske videnskabelige tradition forbundet med Galilei Galileo og Isaac Newton, John von Neumanns og Norbert Wieneres spil- og informationsteori, og for nyligt de algoritmer, der ligger til grund for derivathandlen i dagens kasinoøkonomi. Det empiriske og materialistiske dogme og dekadente menneskebillede, der blev bragt til torvs af Thomas Hobbes, Thomas Malthus, Jeremy Bentham, John Locke og John Stuart Mill, er stadig den dag i dag grundlaget for den britiske liberalisme, og den virus, der mere end noget andet, har bidraget til den nuværende tilstand

i verden.

Det britiske imperiums oligarkiske tankegang, der benægter alle mennesker, men især alle farvede mennesker, den guddommelige gnist af kreativitet bliver udtrykt i fuld klarhed i adskillige skrifter og udsagn, hvis blot folk bryder sig om at se efter det, fra prins Phillips berygtede ønske om blive reinkarneret som et dødbringende virus for at hjælpe med at reducere overbefolkningen af den menneskelige race, til det foragtelige syn der blev udtrykt af Adam Smith i hans "Theory of the Moral Sentiment" fra 1759:

"Administrationen af universets store system... omsorgen for rationelle og fornuftige væseners universelle lykke er Guds – og ikke menneskets – afdeling. Mennesket er tildelt en langt mere ydmyg rolle, hvilken meget bedre svarer til svagheden af hans evner, og hans begrænsede forståelse; menneskets rolle vedrører hans egen lykke, og den af hans familie, hans venner, hans land ... Naturen leder os til størstedelen af dette med oprindelige og øjeblikkelige instinkter. Sult, tørst, den lidenskab der forener kønnene, kærligheden til glæde og frygt for smerte, får os til at opfylde disse mål for deres egen skyld og uden nogen overvejelser vedrørende deres tilbøjelighed til at gavne de større mål, som 'naturens store dirigent' havde til hensigt at opnå med dem."

Eftersom alle disse egenskaber gælder lige såvel for dyr, er det åbenlyst også i orden at 'udrense flokken' med jævne mellemrum, ligesom spartanerne dræbte heloterne, da de troede, de ville blive for mange. Dette misantropiske billede af mennesket forstærkes gennem ren racisme, som Bertrand Russell udtrykte det så skamløst i The Prospects of Industrial Civilization:

"Den hvide befolkning i verden vil snart ophøre med at vokse. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene endnu flere, før deres fødselsrate falder tilstrækkeligt til at gøre deres antal stabilt uden hjælp af krig og pest... Indtil det sker, kan

fordelene, som socialismen sigter mod, kun delvist realiseres, og de mindre frugtbare racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere frodige ved metoder, der er modbydelige, omend de er nødvendige.”

Det er netop denne racistiske ideologi, der var retfærdiggørelsen af kolonialisme, slavehandelen, opiumskrigen, og for at være ærlig, er det i sidste ende også årsagen til den monumentale ligegyldighed, som store dele af befolkningen i Vesten viser, når de hører nyheden om græshoppesværme i Afrika og i nogle asiatiske lande, som kunne have været elimineret for to måneder siden til en omkostning af kun 75 millioner dollars.

Og intet har ændret sig i den grundlæggende støtte til eugenik (racehygiejne –red.) blandt repræsentanter for imperiet. Dette blev endnu en gang understreget af en skribent i Daily Telegraph, i en artikel af Jeremy Warner i begyndelsen af marts:

”Ikke for at gå i detaljer, men fra et ganske uengageret økonomisk perspektiv, kunne COVID-19 sågar vise sig at være en smule gavnlig i det længere løb, ved uforholdsmæssigt at rense ud blandt ældre pensionister).”

Det er disse barbariske præmisser for det liberale dogme, selv hvis det næppe er moderigtigt at indrømme deres eksistens i de såkaldte udviklede lande, som for mange år siden førte Lyndon LaRouche til at insistere på, at en kombination af de fire økonomisk og militært vigtigste lande i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – var nødvendig for at gennemføre den bydende nødvendige reorganisering af verdensordenen. Denne reorganisering må dog begynde med den utvetydige og bestemte afvisning af dette liberale dogmes menneskesyn samt dets politiske implikationer. Det britiske imperium i alle dets fremtoninger, men mest af alt dets kontrol over finanssystemet må tilendebringes.

Disse fire nationer – USA, Kina, Rusland og Indien – må øjeblikkeligt sammenkalde en hastekonference og indføre et nyt Bretton Woods-system, der realiserer Franklin Roosevelts fulde intention ved at skabe et kreditsystem, som garanterer, en gang for alle, industrialiseringen af udviklingssektoren. Det må begynde med virkeliggørelsen af et verdenssundhedssystem, der opbygger et sundhedsvæsen i hvert eneste land på denne klode. Først og fremmest med et lynprogram for at bekæmpe coronaviruset, men derefter at opnå den samme standard, som fandtes under Hill-Burton-loven i USA, eller som den var i Tyskland og Frankrig, før privatiseringen i 1970'erne. Som Roosevelt formulerede det i sin Tale til Nationen i 1941, i sin berømte erklæring om de "Fire Friheder", hvor han sagde: "Den tredje [frihed] er friheden for mangel – hvilket oversat i globale vendinger betyder en økonomisk forståelse, der garanterer enhver nations indbyggere et sundt og fredeligt liv – over alt i verden". Førstedamen, Eleanor Roosevelt, gjorde det til sin personlige mission at sikre, at disse Fire Friheder blev indlemmet i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne.

I Lyndon LaRouches "Udkast til Samarbejdsaftale mellem USA og Sovjetunionen" fra 1984, der definerede principperne og grundlaget for det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han foreslog, og som blev erklæret for USA's officielle politik af Præsident Reagan d. 23. marts, 1983, og som gentagne gange blev tilbudt Sovjetunionen for at samarbejde om et omfattende nedrustningsprogram, definerede LaRouche den overbevisning, der repræsenterede et absolut afgørende aspekt af hans livs arbejde og denne organisations mission. Den første del af dette skrift, hvis principper også gælder for samarbejdet mellem de fire nationer og alle andre, som beslutter sig for at deltage i dette nye partnerskab, lyder:

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) den uforbeholdne suverænitet for hver eneste og alle nationalstater, og b) samarbejde blandt suveræne

nationalstater for at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af teknologisk fremskridt, til fælles gavn for alle og enhver. Den mest afgørende del af en sådan permanent fredspolitik gennemførelse nu, er en dybtgående forandring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende nationer, og de relativt underordnede nationer, ofte klassificeret som 'udviklingslande.' Medmindre de vedblivende uligheder i kølvandet på den moderne kolonialisme i stigende grad løses, vil ingen vedvarende fred på denne planet være mulig. Såfremt USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt for de produktive arbejdskræfter på hele planeten er i hver og begge parter vitale interesse, er de to stormagter forbundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen af den praktiserede politiske og økonomiske politik, uundværlig for at fostre en vedvarende fred mellem disse to stormagter."

I betragtning af den eskalerende anti-Kina-kampagne, igangsat af britisk efterretningsvæsen, som har folk i Præsident Trumps følge, der forsøger at overgå hinanden, nærmest time efter time, i deres anklager mod Kina, inklusive udenrigsminister Pompeo, [direktør for Handels- og Industripolitik] Peter Navarro, [senator] Lindsey Graham, og [FoxTV-værten] Tucker Carlson, mens diverse magtdemonstrationer af USA og NATO blot synes at være begrænsede af antallet af COVID-19-smittede blandt nogle af deres mandskaber, er det eksistentielle spørgsmål, hvordan verden kan komme fri af denne farlige optrapning. Er vi dømt til at genopleve hvordan den næststærkestes magtovertagelse af herredømmet fører til krig, som allerede er hændt tolv gange i historien?

Kombinationen af corona-pandemien, verdens hungersnødskrise, den kommende finansielle, hyperinflationære eksplosion og depressionen af den globale, reelle økonomi er så overvældende, at det burde være klart for ethvert tænkende menneske, at menneskeheden kun kan overvinde denne krise, hvis USA's og Kinas økonomiske potentiale – understøttet af andre

industrielle lande – forenes i fælles indsats og forøges, således at de fornødne kapaciteter kan skabes for at sikre sundhedspleje, infrastruktur og industri- og fødevareproduktion. Det er den eksistentielle interesse af hvert individ og af hver nation på denne planet at arbejde hen imod dette mål. Vi bliver nødt til at skabe et globalt kor blandt alle andre nationer og mange millioner af mennesker for at kræve præcist dette!

Konflikten mellem USA og Kina eksisterer kun, hvis de kræfter i begge partier i USA sejrer, som er i traditionen fra H.G. Wells' "Åbne Konspiration", med den idé at USA accepterer det britiske imperiums model som grundlag for en anglo-amerikansk kontrolleret unipolær orden til at kontrollere verden. Denne vision af H.G. Wells blev videreført af William Yandell Elliot, mentor til Kissinger, Brzezinski, Samuel Huntington, og til og med de neokonservative fra Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC). Hvis, på den anden side, USA vender tilbage til sin sande tradition fra Uafhængighedserklæringen imod det Britiske Imperium, og Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, da vil der være et stort åndsslægtskab med Kinas økonomiske model, som indeholder mange af Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Henry C. Careys principper. På samme måde var Sun Yat-sen, grundlæggeren af det moderne Kina, præget meget af det Amerikanske System.

På det presserende hastetopmøde med USA, Kina, Rusland og Indien, og på den dernæst umiddelbart nødvendige stiftende konference af et Nyt Bretton Woods-system, kan statslederne genoplive ånden fra den oprindelige Bretton Woods-konference, hvor lederen af den kinesiske delegation, H.H. Kung, indsendte Sun Yat-sens forslag for en "International Udviklingsorganisation." Kung, en af Sun Yat-sens svogre, sagde i sin tale i Bretton Woods:

"Kina ser frem til en periode med stor økonomisk udvikling og

ekspansion efter krigen. Dette inkluderer et program for omfattende industrialisering, udover udviklingen og moderniseringen af landbruget. Det er min faste overbevisning, at et økonomisk stærkt Kina er en uundværlig betingelse for fredens bevarelse og en forbedring af verdens trivsel. Efter den 1. Verdenskrig foreslog Dr. Sun Yat-sen en plan for det han kaldte 'den internationale udvikling af Kina.' Han understregede princippet for samarbejde med venligsindede nationer og brugen af udenlandsk kapital til udviklingen af Kinas ressourcer. Dr. Suns lære udgjorde grundlaget for Kinas nationale politik. Amerika og andre i de Forenede Nationer, håber jeg, vil tage aktiv del i at medvirke til udviklingen af Kina i efterkrigstiden."

Som sagt støttede Roosevelt internationaliseringen af denne udviklingspolitik under forhandlingerne, og han betragtede forhøjelsen af levestandarden over hele verden som nøglen til global stabilitet. Og han så internationaliseringen af New Deal-politikken som vejen til at gøre det.

De fire vigtigste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et nyt Bretton Woods-system, og sammen med alle nationer, der ønsker at tilslutte sig, et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem nationer, der styres af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, det højere niveau af fornuft, af 'Coincidentia Oppositorum' (modsætningernes sammenfald) som udviklet af Nicholas Cusanus (1401–1464, tysk filosof, teolog, jurist og astronom; nøglefigur i den europæiske renæssance –red.), hvorpå modsætningerne forbundet med geopolitisk konfrontation kan overvindes.

Internationalt samarbejde mellem videnskabsfolk, der udelukkende baserer sig på verificerbare universelle fysiske principper, må erstatte forrang for politik baseret på ideologi og interesser. Forskning i "livsvidenskaber", en bedre forståelse af hvad der forårsager livets egenskaber og

dets oprindelse i universet, er forudsætningen for at bekæmpe coronavirus og alle andre potentielle virologiske, bakterielle og andre sygdomsprocesser. Som en del af verdenssundhedssystemet er vi nødt til at opbygge samarbejdende medicinske forskningscentre internationalt, hvor også unge forskere fra alle udviklingslande kan blive uddannet. Den dybtgående lære af coronavirus-pandemien er, at levering af sundhedspleje skal være et fælles gode og ikke tjene til at maksimere overskuddet for private interesser. Resultaterne af denne forskning skal derfor straks leveres til alle universiteter, hospitaler og medicinsk personale i alle nationer.

Et andet område, hvor internationalt samarbejde i retning af de fælles mål for menneskeheden er uundværlig, er opnåelsen af energi- og råmaterialesikkerhed, hvilket vil være muligt med beherskelsen af termonuklear fusion og den tilhørende udvindingsproces for grundstoffer ('fusion torch'). Det internationale ITER-projekt på Cadarache-anlægget i det sydlige Frankrig, en tokamak-kernefusionsreaktor og internationalt forskningsprojekt, der allerede involverer samarbejde fra 34 lande, er en god start, men finansieringen af ITER og andre modeller for nuklear fusion må forøges massivt. En af LaRouches centrale opdagelser er sammenhængen mellem energi-gennemstrømningstætheden, som anvendt i produktionsprocessen, og den relative potentielle befolkningstæthed. Beherskelse af nuklear fusion er bydende nødvendigt, ikke kun for den levende befolkning, men især for bemanded rumfart.

Rumforskning i sig selv er et område, der er utænkeligt uden internationalt samarbejde, og som mere end nogen anden videnskabsgren på en positiv måde påviser, hvad pandemien demonstrerer negativt: At vi faktisk er den ene art, der er bestemt af dens fremtid, og hvis langsigtede overlevelsessevne afhænger af vores evne til at lære at forstå og beherske universets love – inklusive de mindst 2 billioner galakser,

som Hubble-teleskopet har været i stand til at verificere. Forsvar mod asteroider, meteorer og kometer er kun et blandt mange vigtige elementer i dette. For udviklingslandene er ubegrænset deltagelse i forskningsprojekter den bedste måde – gennem videnskabelig og teknologisk ‘kvantespring’ – at skabe forudsætningerne for økonomier, der er i stand til at give alle borgere et godt og sikkert liv.

Nicholas fra Cusa skrev allerede tilbage i det 15. århundrede, at alle opdagelser inden for videnskab straks skulle stilles til rådighed for repræsentanter for alle lande, for ikke unødvendigt at holde udviklingen af nogen af dem tilbage. Han fandt også, at konkordans, harmoni, i makrokosmos kun er mulig, når alle mikrokosmos udvikler sig bedst muligt. Det nye paradigme, som vi er nødt til at forme for samarbejdet mellem nationer, må tage udgangspunkt i hele menneskehedens fælles interesse, således at alle nationer og kulturer – som i kontrapunkt, som i en fuga – er sammenflettet og stiger dynamisk til højere stadier af anti-entropisk udvikling.

Er vi, som menneskelig civilisation, på dette sene stadium af begivenhederne i stand til at afværge tsunamien af pandemier, hungersnød, finanskriser, depression og faren for en ny verdenskrig? I så fald har verden brug for dette topmøde mellem de fire nationer nu! Hvis et sådant topmøde ville bekendtgøre alle disse ændringer – et nyt Bretton Woods-system, at de fire stormagter står skulder ved skulder i opbygningen af et globalt udviklingsprogram i form af en "Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen", et verdenssundhedssystem, et internationalt lynprogram for fusion og beslægtet forskning, en massiv opgradering af internationalt rumforskningssamarbejde, og sidst men ikke mindst, en dialog mellem alle nationers klassiske traditioner, med det formål at udløse en ny renæssance af klassiske kulturer på lignende, men endnu smukkere, vis, som den store italienske renæssance overvandt rædslerne fra den mørke tidsalder i det 14. århundrede – så kan en ny æra af

menneskeheden fødes!

Er der et rimeligt håb om, at vi kan overvinde menneskehedens nuværende dybe krise? Absolut! vil jeg sige. Vi er den hidtil eneste kendte kreative art i universet, som har evnen til at opdage nye principper for vores univers igen og igen; hvilket indebærer, at der er et åndsslægtskab mellem vores kreative mentale processer og disse fysiske love.

En tanke, der belyser dette optimistiske perspektiv, vedrører et aspekt af rumforskningen; nemlig den tilsyneladende accelererede aldringsproces under betingelse af vægtløshed og ændringen af denne proces i hyper-tyngdekraft. En bedre forståelse af denne "rum-gerontologi" (alderdomsforskning –red.) er åbenlyst afgørende for fremtidig bemannet rumfart til Mars og i interstellart rum, og det forventes, at det væsentligt vil øge menneskets evne til at have et længere, sundt liv.

Hvis man tager i betragtning, at Schubert kun blev 31 år gammel, Mozart 35, Dante 36, Schiller 45, Shakespeare 52 og Beethoven bare 56, har man en idé om, hvor meget fremtidens genier med en forventet levealder på 120 eller 150 år vil være i stand til at bidrage til menneskehedens udvikling!

Derfor, slut jer til os for at bringe det britiske imperium til ophør! Og lad os skabe en ægte menneskelig fremtid for hele menneskeheden! Tak.

Kinas budskab til USA: 'Det er aldrig for sent at tage hinanden i hånden i kampen mod den virkelige fjende'

19. april 2020 (EIRNS) – Det er overskriften på hjemmesiden for det semi-officielle China Daily, 19. april, som svar på den nylige bølge af fabrikationer og angreb på Kina, for alt fra angiveligt at lyve om antallet af landets COVID-19-dødsfald til at undlade at informere verden om udbruddet af coronavirus på rettidig vis, til endog at have dyrket coronaviruset i et laboratorium i Wuhan, og sidenhen at have anvendt det som et biologisk våben mod Vesten. Det sidste eksempel på sådant farligt vanvid kommer fra den tidligere borgmester i New York City, Rudy Giuliani, der i går fortalte radioværten John Catsimatidis, at Kina "sendte over en million mennesker ud i verden – 1,5 millioner – næsten som 'ambassadører' der bar sygdommen. Hvad er der i vejen med dem, John? De har ingen samvittighed."

Som EIRNS udførligt har dokumenteret, stammer disse angreb på Kina – ligesom 'Russiagate' før dem – fra britisk efterretningsvirksomhed, og er blevet hvidvasket i USA af korrupte elementer i amerikanske efterretningstjenester, moralsk afstumpede neokonservative og massemedierne. Som førhen, med det nu diskrediterede "Rusland-Rusland-Rusland"-mantra, har den nuværende "Kina-Kina-Kina"-kampagne præsident Donald Trump i sigtekornet, i et forsøg på at få ham til at købe løgner helt eller delvist, og derved forhindre ham i at udvikle et samarbejde med præsidenterne Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland, en alliance der kunne begynde at tackle den række af hidtil usete globale problemer, som planeten står overfor, startende med coronavirus-pandemien.

Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, understregede i sit internationale ugentlige webcast den 15. april: "De [Kina] har tilbudt samarbejde på grundlag af et win-win-samarbejde. De har tilbudt USA et specielt stormagtforhold. Og det er en absolut absurd idé, at man kan forhindre et land på 1,4 milliarder mennesker, som har bestemt sig for gå videre på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt – og har bevist, at denne metode fungerer ved at løfte 850 millioner mennesker ud af fattigdom, og derefter er begyndt på at tilbyde fordelene ved en sådan tilgang til andre lande gennem Bælte- og Vejinitiativet – at man kan stoppe det, bortset fra ved en atomkrig! Og det er åbenbart, desværre, hvad nogle mennesker er parate til at eksperimentere med."

"Denne kampagne styres helt klart af britisk efterretningstjeneste", understregede Zepp-LaRouche. "Jeg synes det er meget farligt, og det er meget dumt. Og jeg synes det burde stoppe, og folk skal virkelig ikke lade sig tage ved næsen af disse løgnagtige massemedier, der intet har med journalistik at gøre. De er i virkeligheden bare fortroppen i efterretningssamfundet og forsøger at fodre os med propaganda for at fremme deres mål."

Hvad lederen i China Daily udtrykker, er sandt: Det er ikke for sent at gå sammen i kampen mod den virkelige fjende. Faktisk afhænger selve menneskehedens eksistens nu af en sådan alliance, for at feje det destruktive gamle paradigme af banen, og etablere et nyt paradigme, der er centreret om menneskehedens kreativitet som sådan – hvilket er det centrale emne på Schiller Instituttets konference i næste weekend – den 25. til 26. april.

Finanssystemet er pilråddent og klar til at blive udskiftet fuldstændigt

Den 13.april (EIRNS) – Finansfolk, hvis aktiver bliver reddet af centralbankerne verden over, ved, at døden truer dem som tvinges til at betale for disse. Kig for eksempel på artiklen om investeringer i dag, skrevet af den "formidable Wall Street-skikkelse" og Davos-mand, Scott Miner, milliardær og chef for Guggenheim Investments, som fortalte sine klienter, at COVID-19 vil komme til at hærge udviklingslandene – som han, i den sædvanlige hånlige finans-jargon, kalder "spirende markeder" ("emerging markets") eller bare "EM'er".

"De spirende markeder vil snart rammes hårdt af den globale pandemi," skrev Miner. "Pandemien vil blive efterfulgt af en mangel på varer og mad, og social uro. Før virusset ramte dem direkte, var EM-lande allerede blevet negativt påvirket, gennem faldende priser på råvarer og de økonomiske følger af Kinas og andre dele af udviklingssektorens nedlukning. De fleste EM-lande har et meget skrøbeligt sundhedssystem, ikke engang i nærheden af det nødvendige antal hospitalssenge og respiratorer, overfyldte byer og slumkvarterer, og et stort antal arbejdere i økonomien, der er dagligt lønnet eller arbejder i den uformelle del af økonomien og ikke kan arbejde hjemme fra. For mange EM-lande vil denne pandemi hurtigt stige fra en sundhedskrise til en humanitær krise, og slutteligt til en solvenskrise. Politisk stabilitet vil være den sidste dominobrik til at falde."

Og Miner fortsætter derefter med at rådgive klienter om relevante investeringer! Faren for at meget store antal af mennesker dør i udviklingslandene er reel for disse mennesker – og for os. Men for bankerne på Wall Street og i City of

London: De bliver reddet fra et utvivlsomt komplet sammenbrud af det monetære system, som de har spillet på de sidste 50 år. USA's centralbank har trykket 5 billioner \$ indtil nu, i et "ubegrænset" regi, for at opkøbe værdiløse aktiver og låne penge til spekulative finansfirmaer, imens kun en tredjedel af dette tilbydes i lån til kommuner og andre virksomheder.

En anden skribent, Jonathan Tepper, Pervatt Capitals IT-direktør, skrev i dag i Londons Financial Times: "At udlåne til potentielle insolvente firmaer er slemt nok, men at købe virksomhedsobligationer og 'ETF'er' i de sekundære markeder, er tvivlsomt i lovens øjne, under afsnit 13 af centralbanklovgivningen... Det gør heller intet for at hjælpe med at finansiere økonomien, og hjælper blot investorer, som allerede har købt virksomhedsobligationer. Det er et paradis for spekulanter.

"De, som åbenlyst nyder godt af programmet for opkøb af skrotoobligationer ('junk bonds'), er de "over-gearede", private investeringsgrupper og usunde låntagere. Dette er ingen overraskelse. Chefen for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, tilbragte mange år i Carlyle, den private egenkapitalgigant."

Imens får amerikanere, under tilstande med uhørt massearbejdsløshed, 1.200 \$ hver. De kan få lov til at udskyde deres realkreditlån og skattebetalinger, men må afbetale stort senere – mens Capital One-banken har fået fortalt af banktilsynsmyndigheder, at de bare kan lade være med at betale et "afdrag" på 1 milliard \$ på tab fra deres spekulative investeringer. Uretfærdigheden for "EM'erne" er også trådt i kræft for de amerikanske og europæiske befolkninger, hvor minoritetsborgere med generelt dårligere sundhedsforsikringer samt de ældre udgør 80-90% eller mere af dødsfaldene.

De sidste 50 års monetære kasinosystem med flydende valutakurser, som har skabt skamløs rigdom, reallønnedgang og

fattigdom, og et udbredt malthusiansk syn på menneskelivet, er nu blot et vrag. Men centralbankerne, anført af USA's Federal Reserve, insisterer på at ville reparere det. "Vi kan forhindre deflation!" sværede Federal Reserves næstformand, Richard Clarida, i dag. Hvis de gør dette, vil det blive gennem en dødelig hyperinflationær eksplosion.

Dette pilrådne system må og skal erstattes fuldstændigt af et nyt kreditsystem, gennem samarbejdet mellem de førende teknologiske nationer, begyndende med skabelsen af et globalt sundhedssystem, som kan forhindre massedød i udviklingssektoren. Dette nye system vil blive indvarslet på Schiller Instituttets internationale konference, der vil blive afholdt den 25.-26. april, online, over internettet.

Når vrangforestillingerne rives væk, huskes Lyndon LaRouches vise ord

Den 10. april (EIRNS)–Mario Delgado, et førende medlem af regeringspartiet i Mexico, forlangte i dag et gældsmoratorium for hele Sydamerika. Tidligere på ugen havde Mexicos præsident López Obrador sagt, at det kolossale sammenbrud af det offentlige sundhedsvæsen og af økonomien, under COVID-19-krisens vægt, demonstrerer "dimensionen af den neoliberale politiks fiasko. Dette er et af de mest fordærvede udslag af den politik, som blev pålagt os for 36 år siden".

Det var præsidentens forgænger, José López Portillo, der bød Lyndon LaRouche

velkommen til Nationalpaladset i 1982, hvor LaRouche opfordrede præsidenten til at skabe et 'skyldneres kartel' sammen med andre sydamerikanske ledere, erklære et gældsmoratorium, og iværksætte en industriel omdannelse af hele den vestlige halvkugle, som beskrevet i LaRouches forslag, Operation Juárez. Efterfølgende, i 1998, mens han var vært for Helga Zepp-LaRouches besøg, fremsatte López Portillo sin, nu berømte, erklæring: "Tiden er kommet til, at verden må lytte til Lyndon LaRouches vise ord."

Som de økonomiske, finansielle og sociale livsbetingelser i stigende grad falder fra hinanden, husker verden både advarslerne givet af hr. LaRouche om de katastrofale, globale konsekvenser af en fortsat billigelse af neoliberal politik i britisk stil, og løsningerne som LaRouche foreslog, der var ligeså nødvendige dengang, som de er det i dag.

Den 25.-26. april vil Helga Zepp-LaRouche være vært for Schiller Instituttets internationale konference, online over internettet, med temaet: "Menneskehedens Eksistens afhænger nu af Skabelsen af et Nyt Paradigme!" Førende talsmænd og -kvinder fra hele verden vil diskutere den påtrængende nødvendighed for en international mobilisering af de produktive kræfter, for at forsyne de fattigste lande med den desperat nødvendige sundhedsinfrastruktur, specielt de i Afrika, for at forhindre et holocaust af virkelig historiske proportioner. På konferencen vil man også diskutere den påkrævede omdannelse af de

vestlige nationer, som må bortkaste det fejlagtige neoliberale system, og iværksætte et nyt paradigme: et nationalt fællesskab, grundlagt på menneskehedens fælles mål. Væsentligt for denne indsats er samarbejdet mellem Rusland, Kina, Indien og USA.

Præsident Trump har påtaget sig kampen mod det neoliberale paradigme for frihandel, liberalisering og afindustrialisering, ved at bruge præsidentskabets magt, som bemyndiget af forfatningen, til at genetablere industriel produktion, imens kredit udstedes for at imødegå den alvorlige, sociale krise, som pandemien har skabt. Han baserer hverken sin styrke på det ene eller andet parti, men direkte på befolkningen, gennem sin Twitter-konto, stormøder, og nu den daglige pressebriefing om kampen mod COVID-19, hvor han stiller op over for en løgnagtig, fjendtlig presse, men står til ansvar, ikke for dem, men for befolkningen. Gang på gang understreger han vigtigheden af gode relationer med Rusland, og specielt med Kina.

Og dog er han omringet af folk som åbent modsiger ham om dette. Selv Justitsminister Bill Barr, som har ledet indsatsen for at identificere og anklage de korrupte efterretningsagenter fra Obama-tiden, der deltog i det britisk anførte kupforsøg mod Trump, rettede heftige udfald mod Kina, skvaldrende op om at "Kina er en meget seriøs trussel mod USA, geopolitisk, økonomisk, militært, og en trussel mod vore institutioners integritet pga. af deres evne til at påvirke ting". Indser Justitsminister Barr, at sådanne vrøvlerier, hvis de

lykkes med at undergrave det tætte samarbejde mellem USA og Kina om at stoppe COVID-19-pandemien, vil forårsage titusindvis, eller millioner af dødsfald? Vil han ikke erkende, at Kina allerede forsyner den amerikanske befolkning med en afgørende margin af støtte, med fragtfly fyldt med medicinsk udstyr, organiseret af hans chef, Præsident Trump, med Præsident Xi Jinping, mens de sender læger, medicinske produkter, og testudstyr til over 150 lande, som en del af deres program for Sundhedssilkevejen?

Mobiliser alle dem du kan til at registrere sig til konferencen den 25.-26. april på:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20200425_national_conference

**‘Alle mennesker skal være brødre’: Fra COVID-19 til Det nye Paradigme
LaRouche PAC Manhattan-projekt;
dialog med Helga Zepp-LaRouche, Hussein Askary og**

Jacques Cheminade

Lørdag den 4. april 2020. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Jacques Cheminade, LaRouche-bevægelsens leder i Frankrig og fhv. præsidentkandidat samt Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, talte om USA i forbindelse med LaRouche-bevægelsens mobilisering for at vedtage Lyndon LaRouches økonomiske politik globalt, for at tackle den udprægede mangel på udvikling rundt om i verden. Der er ingen 'nationale' løsninger på COVID-19 eller finansielle kriser som sådan, alene globale løsninger.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Jeg synes det bliver meget tydeligt nu, at vi befinder os midt i, eller i begyndelsen af, hvad der ser ud til at blive den værste krise i menneskets historie. Det står allerede klart, at sundhedssystemerne i Europa – i Italien og Spanien – i USA ikke slår til. Der er ikke nok medicinske forsyninger, ansigtsmasker, respiratorer, læger, sygeplejersker, intensiv-enheder. Det står også meget klart, at denne pandemi – pandemi betyder, at det er en verdensomspændende epidemi – spreder sig meget hurtigt til udviklingslandene. Man kan være sikker på, at hvis den rammer lande som Haiti, eller de 55 afrikanske nationer eller store befolkede nationer i Asien, vil situationen blive endnu værre. Det er meget tydeligt, at de ikke har tilstrækkelige medicinsk forsyninger; de har ikke engang et sundhedssystem. De har ikke rent vand. Idéen om at isolere sig selv og vaske sine hænder betyder intet, for sådan noget findes ikke for mindst halvdelen af befolkningen. Og det betyder, at denne ting er ved at komme helt ud af kontrol.

Så formålet med denne konference og dette møde i aften er at starte en kampagne for at sætte ét enkelt spørgsmål på dagsordenen. Det er, at vi er nødt til at reagere på dette som en enig menneskehed, og at vi må droppe alle andre dagsordener. Vi er nødt til at opbygge et

verdenssundhedssystem; vi er naturligvis nødt til at geare op for at forsvare folket i USA, i de europæiske lande. Men i betragtning af det faktum at det er en pandemi, vil dette ikke være tilstrækkeligt. Denne virus vil mutere; den vil vende tilbage, og den vil vende tilbage i bølger, og i stigende grad ødelægge vores reelle produktion. Det vil have en alvorlig indvirkning på fødevareproduktionen. OECD (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) har allerede fremsat erklæringer om, at de forventer, at den økonomiske effekt vil være en reduktion af den industrielle produktion i OECD-landene på 30%; man vil få millioner af arbejdsløse. Derfor er vi nødt til at have et komplet skifte i dagsordenen for udelukkende at producere for en effekt; nemlig at opbygge et sundhedssystem i hvert eneste land i verden med den samme energi, den samme lidenskab, de samme midler.

Præsident Trump har indført undtagelsesloven 'National Defense Production Act'. Guvernør Cuomo har opfordret til en hidtil uset mobilisering af alt sundhedspersonale – læger, sygeplejersker, omskoling, uddannelse af unge. Dette er skridt i den rigtige retning, men det skal ledsages af en opbygning af den industrielle produktion for at producere alle de nødvendige midler til at bekæmpe denne pandemi. Det betyder hospitaler i hvert land; det betyder beskyttelsesdragter, ansigtsmasker, respiratorer. Hele industrien skal indrettes med dette for øje, indtil vi har besejret denne pandemi.

Der er ingen måde, hvorpå centralbankernes likviditetspumpe vil kunne fortsætte igennem denne mobilisering. Der er mennesker der siger, at dette kommer fuldstændig uventet, at dette er et komplet chok. Altså, vi kan bevise, at dette ikke er tilfældet. Lyndon LaRouche advarede siden 1971 om, at dette ville ske, da han advarede om konsekvenserne af, at Nixon forlod Bretton Woods-systemet. Siden 1973 og 1974 advarede han i særdeleshed om, hvad den økonomiske effekt af de betingelser som IMF og Verdensbankens politik pålagde udviklingssektoren ville være. Og han advarede om, at pandemier ville blive

resultatet. Hele hans livsværk var at advare om den kendsgerning, at monetarisme – denne anden dødbringende virus som Dennis talte om – ville resultere i pandemier. Man kan ikke sænke levestandarden på hele kontinenter over længere tid uden at fremme lavere livsformer i biosfæren til at tage over; nemlig vira.

Ideen er at starte en mobilisering på verdensplan, en mobilisering som fuldstændig vil ændre paradigmet. Vi har opfordret til et topmøde med de vigtigste lande i verden – USA, Rusland, Kina og Indien – at de må holde et topmøde for at ændre systemet; at blive enige om at få en ny verdensøkonomisk orden, der skaber mulighed for, at ethvert land på denne planet kan overleve. Der er bevægelser i denne retning. Netop i dag talte præsident Trump i telefon med Macron, den franske premierminister, og de blev enige om at fremskynde et lignende forslag fremsat af præsident Putin i begyndelsen af januar, hvor de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd straks skal indkalde et hastemøde og enes om øget samarbejde mellem FN's nationer om at gå i denne retning.

Schiller Instituttet indkalder til en international internetkonference den 25. og 26. april. Længe før omfanget af pandemien stod klart, var målet med Schiller Instituttets konference at formulere et program, der kan hjælpe med at forme diskussionen for topmødet mellem disse stormagter. Vi er nødt til at have en drastisk aksiomatisk ændring. Der er allerede mange diskussioner, som er nyttige og skal understøttes; såsom ophævelse af alle sanktioner for at give alle lande mulighed for at bekæmpe pandemien. At holde en øjeblikkelig våbenhvile; at stoppe for alle militære handlinger, men der er brug for mere. Der er brug for en massiv mobilisering med opbakning fra mange mennesker og mange organisationer, for fuldstændig at ændre dagsordenen.

Der findes en vellykket model for, hvordan coronavirus blev besejret, i det mindste midlertidigt; det var hvad Kina gjorde i Wuhan og Hubei-provinsen. Det vil sige, at man må have total

testning; man bliver nødt til at have identifikation af de mennesker, der tester positivt, man må isolere dem og sætte dem i karantæne. På den måde kan infektionskæden brydes, og virusset kan besejres. Problemet er, at det har vist sig, at det ikke er muligt at gentage denne model i den transatlantiske verden, simpelthen fordi testudstyr ikke er tilgængelige, fremstillingsvirksomhederne var ikke klar endnu. De vestlige regeringer bortødslede den varslingsperiode, som de fik gennem den kinesiske intervention.

Men det må der nu sættes fart i, ved hjælp af den form for mobilisering som jeg talte om. Den apokalyptiske dimension af hvad vi står over for vil stå meget klar inden for kort tid. Al forvirringen, alle de falske nyheder om, at coronavirus kun ville være som en slem influenza, al denne misinformation vil forsvinde sig. Der vil være en åbenhed over for at diskutere et helt nyt paradigme.

Der er også behov for at gøre det meget klart, at bagmændenes ideer, de folk og kræfter der er ansvarlige for, at vi endte i denne situation i første omgang, ikke må sejre. I dag er der for eksempel en artikel af Henry Kissinger i Wall Street Journal med overskriften "Coronavirus vil for evigt ændre verdensordenen". Vi skal huske, at Kissinger måske ved, at timen er ved at være inde, hvor den gamle verdensorden uopretteligt og for evigt forsvinder. Men vi må ikke glemme, at det var Kissingers politik med NSSM 200 (National Security Study Memorandum 200 er et amerikansk dokument om befolkningsreduktion, *red.*) der blev aftalt i 1974, og som var en stor del af denne morderiske malthusianske affolkningspolitik mod udviklingslandene.

Dette memorandum, som først blev offentliggjort i begyndelsen af 1990'erne, sagde, at befolkningen i visse udviklingslande må reduceres og kontrolleres, fordi der er store ressourcer, som alle er i USA's strategiske interesse. En anden af 'gerningsmændene' var den onde politik fra Romklubben, der begyndte at sprede denne idé om, at der er grænser for vækst,

og at man er nødt til at gå over til en økonomi med nulvækst. En løgn som straks blev tilbagevist af Lyndon LaRouche, der skrev en meget vigtig bog med titlen 'There Are No Limits to Growth' (Der er ingen grænser for Vækst). Det var også John D. Rockefeller III's politik, der på FN's befolkningskonference i Bukarest samme år – 1974 – begyndte at tale om overbefolkning, befolkningsekspllosion og andre sådanne malthusianske ideer.

Disse mennesker er mordere. Hvis I ønsker at se beviser, så se på hvad Jeremy Warner skrev den 3. marts i Daily Telegraph, hvor han sagde, at der er en fordel forbundet med coronavirus. Det er, at den frasorterer de ældre. Det er klart, at Warner er på linje med prins Philip, der på en offentlig konference om religion sagde, at han ønsker at blive reinkarneret som en dødbringende virus, så han bedre kan hjælpe med at reducere verdensbefolkningen. Eller lyt til hvad Sir David King, den ledende videnskabelige rådgiver for både Blair- og Brown-regeringerne, der åbent sagde, at de ældre må ofres af hensyn til økonomien. Disse malthusianeres synspunkter må bringes for en ny Nürnberg-domstol, fordi det helt klart gælder for dem, at de vidste eller burde have vidst, hvilke konsekvenser deres politik ville have for Den tredje Verden.

Selv den tyske hær's tænketank, Det Tyske Institut for Forsvar og Strategiske Studier, har netop fremsat et krav om en tilbundsgående undersøgelse af, hvordan verden så blindt kunne gå ind i katastrofen. En sådan undersøgelse er allerede foretaget. Den har vi foretaget igennem de sidste 50 år. Lyndon LaRouche advarede igennem et halvt århundrede om, at nøjagtigt dette ville ske. Også i det tyske parlament var der, i 2012, i forbindelse med SARS-pandemien, et scenarie på den såkaldte modi-SARS – hvilket betyder modificeret SARS – der sagde, at en mulig pandemi kunne nå frem til Europa, USA og Asien. Mærkeligt nok udelod de Afrika, så hvis man taler om pandemien og man udelader Afrika, er det meget underligt. Men det blev også ignoreret.

Hvad der er brug for nu, er en hidtil uset – og jeg mener

virkelig hidtil uset – mobilisering. Jeg opfordrer jer alle til at deltage i at opbygge en alliance af mennesker, der vil deltage i Schiller Instituttets konference den 25. og 26. april. Og jeg vil have jer til at nå ud til mange organisationer og mennesker i Nordamerika, Europa, men også Latinamerika, Asien, Afrika. At nå ud til FN-organisationer, til ngo'er, til Verdenssundhedsorganisationer med det ene formål: At vi er nødt til at geare op for at opbygge et Silkevejs-sundhedssystem i alle lande. Vi må opnå en dampromleeffekt af mennesker, der straks kræver hospitaler, ICU-enheder, men også mad. Fordi der allerede er fare for, at denne pandemi ledsages af en fødevaremangel på grund af sammenbrud af dele af fødevareproduktionen, fra de berørte mennesker, osv.

Men hvis vi samtidigt ønsker at opbygge et nyt sundhedssystem på verdensplan, er det meget tydeligt, at det ikke kan gøres med den nuværende kasinoøkonomi. Så er der brug for Lyndon LaRouches fire love. Det vil være nødvendigt med en global Glass/Steagall-bankopdeling for at finansiere et sundhedssystem i alle lande. Vi har brug for en nationalbank i hvert land, og disse nationalbanker skal være tilsluttet et Nyt Bretton Woods-kreditsystem. Resultatet af dette må også være et helt andet sæt af værdier. Absolut ikke den liberale orden og 'Oplysningstidens' værdier, som Kissinger beder om, men hvad vi i stedet har brug for er en tilbagevenden til humanistiske værdier, til ideen om menneskeheden som én menneskehed. At vi sætter de fælles interesser for menneskeslægten foran de nationale interesser, og at vi kommer ud af dette med et helt nyt paradigme for kærlighed til menneskeheden og et nyt system for internationale relationer, der sætter samarbejde over konfrontation. Hvis vi alle er forenede i denne ånd, tror jeg, at vi kan forvandle denne forfærdelige krise til en chance for hele menneskeheden ved at ændre paradigmet til at blive virkelig menneskeligt, som en menneskelig art.

Trump genoplever dirigistisk, økonomisk system; forsvarer samarbejdet med Rusland og Kina

Den 4. april. Præsident Trump har modigt initieret en nødtvungen kontrol over USA's økonomi, gennem dirigistiske metoder, der i sin tid var kendt som det "Amerikanske System" til politisk økonomi, opdaget og implementeret af Alexander Hamilton og hans tilhængere, specielt Mathew og Henry Carey, og deres tyske medarbejder, Friedrich List. Trump har opildnet både erhvervslivets og militærets ledere, samt institutioner, til at pålægge den amerikanske industri og infrastruktur en fordringsbaseret økonomi, for at imødekomme de akutte behov fra en befolkning konfronteret med en eksistentiel krise uden sammenligning i den moderne historie. Han gør dette i åbent samarbejde med Rusland og Kina, på trods af den hylende modstand fra de neo-konservative og neo-liberale, der kontrollerer de politiske partier og den korrupte presse. Trump har haft lange, produktive samtaler med præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping gennem den seneste uge, og pga. hans anstrengelser kommer de første to fragtfly, medbringende medicinske forsyninger til at hjælpe med at redde amerikanske liv, fra Rusland og Kina.

Man ville næppe erfare dette ved at følge de offentlige amerikanske nyhedsmedier. I stedet læser man i Bloomberg at "efterretningstjenesterne" har sendt en hemmelig rapport til

præsidenten, der viser at Kina lyver om dødsfaldene i forbindelse med coronaviruset i Kina, imens den Europæiske Unions udenrigspolitiske kontor tordner om at Putin spreder misinformation om viruset "for at undergrave Vesten og skabe en ny verdensorden.". På samme tid forsøger hårdkogte hoveder i det militær-industrielle kompleks at hive præsidenten ind i nye krige mhp. regimeskifte i Iran og Venezuela, med formålet at provokere en konfrontation med Kina og Rusland.

Trump svarede utvetydigt igen på "efterretningstjenesternes" svindel. Spurgt om Rusland havde vundet en "propagandasejr", ved at sende medicinske forsyninger, svarede Trump, "Jeg er ikke bekymret for russisk propaganda. Det vil måske redde mange liv.". Og om Kinas angivelige løgne om antallet af COVID-19-ofre, sagde han, "Jeg er ikke en revisor fra Kina... Vi ved det virkelig ikke. Hvordan ved vi hvorvidt de under-rapporterede?". Han udtrykte klart, at "vi ikke har modtaget" en sådan efterretningsrapport, "men vi havde et fantastisk opkald forleden nat [med Xi Jinping]. Vi samarbejder om en masse forskellige ting, inklusiv handel.".

Men alligevel kræver både republikanske og demokratiske ledere en økonomisk, og sågar en militær, konfrontation med Kina! I et brev til Udenrigsminister Mike Pompeo (hvis verbale stormløb mod Kina snart gerne måtte efterlade ham uden arbejde), bebrejdede republikanere fra Repræsentanternes Hus Kina, for COVID-19-krisen, og forlangte "tilbageslag" for deres angivelige underminering af verden, og for at forårsage "ubeskrivelige lidelser.". Den republikanske Senator Rick Scott opfordrede sågar til en kongresundersøgelse af chefen for Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Dr. Tedras, fordi WHO's ros af Kinas beslutsomme indgriben (karantænemetoden i Wuhan) angiveligt viser at Tedras er en marionet af Kinas kommunistiske parti!

Ironien er, at præcis de dirigistiske metoder, som Præsident Trump genoplever, er præcis de samme som den kinesiske regering brugte til at skabe de sidste 40 års mirakel, hvorved

de er blevet verdens førende nation i high-tech-infrastruktur, og bringer nu denne teknologi til resten af verden gennem Bælte og Vej-Initiativet. Dette er ingen overraskelse. Det er ikke "socialisme" versus "kapitalisme," men nærmere om det Amerikanske System versus det Britiske System. Kineserne har været tilhængere af Friedrich List og Henry Carey siden Sun Yat-sens tid. Lists dokumentation af Storbritanniens brug af "frihandels"-dogmet, for at fastholde sine koloniers tilbageståenhed, er almen viden for hver eneste kinesiske økonom, ligesom Hamiltons protektionistiske politik, nationalbankspolitik, og et fokus på infrastruktur, som nøglen til industriel og videnskabelig fremgang. Måske kunne nogle af vores Havard-ideologer lære noget om det Amerikanske System fra Xi Jinping.

Faren forbliver at Wall Street udløser en multi-trillion redningsaktion af den næsten to tusind billioner store derivatboble—nu værdiløs spillegæld. "CARES"-loven, underskrevet af præsidenten, der tildeler \$2,2 billioner i støtte til borgere og erhvervsliv, som er ramte af nedlukningen af store dele af økonomien, er både berettiget og nødvendig, såvel som præsidentens forslag for et \$2 billioner stort program for infrastruktur. Men skjult i processen, er de mere end \$4 billioner, der går til centralbanken (Federal Reserve) for at redde finansboblen—et hyperinflationært initiativ som vil undergrave enhver fremgang i den reelle økonomi, og hurtigt vil tilintetgøre dollaren.

Den eneste vej frem er de komplette Fire Love, fremlagt af Lyndon LaRouche efter krakket i 2008. For at opildne denne nations patrioter, og borgere i hele verden, for at realisere denne politik, skal det størst mulige antal personer organiseres til at deltage i Schiller Instituttets online-konference den 25.-26. april.